

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

**KÜRDİSTAN
KOMÜNİST PARTİSİ
II. GENEL KONGRE
BELGELERİ**

KKP Yayınları: 3

**KÜRDİSTAN
KOMÜNİST PARTİSİ
II. GENEL KONGRE
BELGELERİ**

KKP Yayınları: 3

2. Baskı - Ekim 1988

İÇİNDEKİLER

KONGRE AÇIŞ KONUSMASI	3
I- KONGREYE SUNULAN MK POLİTİK RAPORU	5
A- Uluslararası Durum	7
1-Orta-Dogu'da Durum	9
2-TC bölge barışını tehdit ediyor	11
B- Kürdistan Genelinde Durum ve Görevlerimiz ...	14
C- Siyasal Ortam ve Görevlerimiz	18
1- İzlenecek Taktik Politik Çizgi	22
2- İşçi Sınıfının Politik Birliğini Güçlendirme- liyiz	26
3- Halkların Birleşik Cephesini Yaratmalıyız....	30
4- İşçi Sınıfının Sendikal Mücadelesi	32
5- Emekçi Köylülüğün Mücadelesine Yön Vermeliyiz.	35
6- Gençliğin Birliği İçin Çalışmalıyız	36
7- İslami Hareket Radikalleşiyor	37
D- Program Ve Tüzük Sorunları	38
E- Parti Yaşamı ve Örgütsel Sorunlar	40
1- I.Kongreden buyana izlenen Örgütlenme Çizgisi ve Gelinen Düzey	41
2- Siyasal Süreç Daha Güçlü Bir Örgütsel Yapıyı Talep Etmektedir	42
3- Komite ve Hücre Yapısını Güçlendirmeliyiz ...	43
4- Merkez Komitesinin Yönetim Tarzı Ne olmalıdır.	44
5- Parti Basınına Güçlendirmeliyiz	44
II- KONGRE KARARLARI	47
1- Partinin Adı Üzerine	48
2- Parti Adının Kullanılması Üzerine	48
3- Dünya Barışı Üçrüne Mücadele Üzerine	48
4- Dış İlişkilerin Geliştirilmesi Üzerine	49
5- Partinin Mücadele Taktiği	50
6- Kürdistan Ulusal Demokratik Halk Cephesinin Örgüt- lenmesi Bakımından Koşullar Olgunlaşmaktadır ..	52
7- Sendikal Politika Üzerine	54
8- Emekçi Köylülüğün Mücadelesinin Örgütlenmesi Üzerine	56
9- Gençlik Üzerine	57
10- Aydınlar Üzerine	58
11- Kadınlar Üzerine	59
12- İslami Hareket Üzerine	60
13- Cezaevleri Üzerine	61
14- Ermeniler Üzerine	62
15- Dil-Kültür-Sanat Politikamız Üzerine	62
16- TKEP ile KKP'nin Örgütsel Yapılanması Üzerine .	63
17- Örgütlenme ve Kadro Politikası	64
18- Parti Basını Üzerine	66
III- Kongre Gündemi Ve İç Tüzüğü	68
IV- Kongreye Gelen Mesajlar	69

GENEL SEKRETER HAYDAR CANBEK YOLDAŞIN KONGRE AÇIŞ KONUŞMASI

SAYIN DİVAN BAŞKANI, DİVAN ÜYELERİ
DELEGE YOLDAŞLAR ,

Konuşmama başlamadan evvel hepinizi MK adına saygıyla selamlarım.

Yoldaşlar,

Şehitler verdik, işkencelerden geçtik, esir düştük, yalandık, ama II.Kongreye ulaştık. Ve Kürdistan komünist - lerinin II.Kongresine ulaşmakla ileriye doğru tarihi bir adım daha atmayı başarabildik.

Yoldaşlar,

1985 yılının Eylül ayında toplanmış bulunan II.Kongremizin önemini belirleyen, ülke ve uluslararası düzeyde önemli bir çok gelişmenin odaklaştığı bir ortamda toplanmış olmasıdır.

En başta, yüce Sovyet proletaryasının öncülüğünde dünya halklarının Alman faşizmini yerle bir ettiklerinin 40. yıl dönümünün , dünyaca kutlandığı bir yılda kongrenin toplanmış olmasıdır. O günden buyana SSCB'nin başını çektiği sosyalist sistem öncülüğünde, uluslararası proletarya ve ulusal kurtuluş hareketleri her gün yeni mevziler kazanarak , tarihsel süreci belirleyici konuma geldiler. Faşizm ve emperyalizm tüm dünya halkları tarafından lanetlenen bir olgu haline gelirken SOSYALİZM dünyada muzaffer olarak uluslararası proletaryanın ve halkların gönlünde taht kurdu.

II.Kongremizin önemini belirleyen diğer bir önemli gelişme, ülkede ulusal-toplumsal muhalefetin yükseldiği ve faşizmle hesaplaşma sürecine adım attığı bir siyasal ortamda toplanmış olmasıdır. İşçi ve emekçi halkların birer siyasi muhtevaya bürünen sorunlarını çözmek için toplanmış olan kongrenin tesbit edeceği politik yönelişler ve alacağı kararlar yönünden zeminin olgunlaşmış olmasıdır.

Yoldaşlar,

II.Kongremizin önemini belirleyen diğer bir sorun Kürdistan komünistlerinin faşizmin koşulları altında, kesintisiz bir mücadeleyi vererek, kongreyi gerçekleştirebilmiş olmalarıdır. 1982'de faşizm koşullarında kurulan partimiz, bugün yine faşizm şartlarında ancak kendi özgür platformunda II.Kongresini toparlayabilmiş olmasıdır. Bu komünist direngenliğin proleter disiplinin, aktif mücadelenin olduğu kadar, demokratik merkezîyetçiliğinde parlak bir ifadesi olmuştur. 4 yıla yakın gibi kısa bir sürede iki kongre ve üstelik faşizm koşullarında örgütledik.

Yoldaşlar,

Burda örgütledik demek, dile kolay geliyor ; ne var ki, oldukça ciddi riskleri ve yine oldukça yoğun engelleri aşarak başarabildik. Ama önemli olan başarmaktı ve de başardık.

II.Kongremiz, Kürdistan komünistlerinin yüzlerinin akl olduğu kadar proletarya enternasyonalizminin de güçlü bir ifadesi olmuştur. Çünkü Kürdistan proletaryasının öncüleri olarak bizler, bir yandan II.Genel Kongremizin sevincini yaşarken, diğer yandan seçeceğimiz delegelerimizin tüm uluslardan gelme sınıf kardeşlerinin aynı platformda toplanacağı, birleşik parti olarak TKEP III.Genel Kongresinin heyecanını yaşıyoruz.

Yoldaşlar,

I.Kongremizin mücadeleyi yürütmemiz için önümüze görev olarak koyduğu tüm alanlardan parti örgütlerinin seçtiği delegelerle II.Kongremiz toplanmıştır. Kaldı ki, II.Kongremizin katılım düzeyi bununla sınırlı değildir. Lübnan'da ABD emperyalizmine ve İsrail siyonizmine karşı savaşıyor ve bu savaşta esir düşen, esaretten kurtulup yurt içindeki parti görevlerinin başına dönen yoldaşlarda kongremizde bulunmaktadır.

Yoldaşlar !

Kürdistan'da komünist partisi örgütlenmesinde partimiz ilk ama belirleyici adımları atmakla, ideolojik, politik , örgütsel olarak toparlayıcı bir odak haline gelmede küçümseymeyerek bir mesafe kattetmiştir. Kürdistan komünistlerinin partisi olarak KKP, siyasal sahnede, somut siyasal olgu olarak yerini almıştır. Ama önümüzde, bolşevik bir partinin yaratılması yolunda kattetmemiz gereken oldukça uzun bir yol vardır. Bunun için yaptıklarımızın, başarabildiklerimizin altını çizelim, ancak gözümüzü daha ilerisine ulaştırmak için geleceğe dikelim. Ve gidermemiz gereken zaaf ile eksikliklerimizin üzerine amansızca gidelim.

Yoldaşlar,

I.Kongreden buyana MK öncülüğünde tüm parti yapısı,fa - sizme karşı dişe diş bir mücadele yürüttü. Kadrolarımız komünist disiplinle ve direnme ruhuyla ciddi engelleri aştılar, proleter sınıf siyasetinin kadroları olmada düzey tutturdular.

Partimiz; Kürdistan'ın önemli alanlarında direnmiş tutunmakla ve belli bir atakla gerçekleştirmiş olmakla önümüzdeki siyasal süreçte güçlü rol oynayabilmenin temel taşlarını dızdik.

I.Kongreden buyana MK olarak çok şey ürettik. Elbetteki gerçekleştirebildiklerimiz arasında doğru ve ileri olanların yanı sıra, eksikliklerimiz, hatalarımızda olmuştur. MK tüm yaptıklarını politik raporuyla özet halinde kongreye sunmuştur. Takdir hakkı kongremizindir.

Yoldaşlar,

Burda konuşmamı bitirirken,II.Kongremizin başarıyla sonuçlanmasını dilerim.

YAŞASIN PROLETARYA ENTERNASYONALİZMİ !

YAŞASIN DÜNYA KOMÜNİST HAREKETİNİN MERKEZİ SBKP !

YAŞASIN PARTİMİZİN II.KONGRESİ !

YAŞASIN TKEP III.KONGRESİ !

-I-

**KKP MK GENEL SEKRETERİ
HAYDAR CANBEK YOLDAŞIN
II. GENEL KONGREDE OKUDUĞU
MK POLİTİK RAPORU
(EYLÜL - 1985)**

A-ULUSLARARASI DURUM

YOLDAŞLAR !

Dünya halkları hiçbir zaman bugünkü boyutta, çılginca bir emperyalist saldırı tehdidiyle yüzyüze gelmemiştir. ABD'nin başını çektiği emperyalistler ; sistemler arasında gerginliği sürekli olarak tırmandırmaktadırlar. İnsanlığı tüm den yokedecek termo-nükleer bir savaşla tehdit etmektedirler.

Reagan'ın ABD'nin başkanı olarak iktidarda bulunduğu son beş yılda korkunç bir silahlanmaya gidildi. Sistemler arası dengeleri; tek yanlı alt-üst edecek boyutta yeni silahlanma (Yıldızlar Savaşı) projeleri gündeme alındı. ABD, diğer emperyalist devletlerin yanı sıra, geri kalmış tüm bağımlı ülkeleri de bu projeye ikna etmeye ve dolayısıyla bu projeye karşı harekete geçen, dünya barış güçleri karşılarında ortak tavır almaya zorlamaktadır.

Emperyalist güçler, SSCP'nin dünya barışının sürekli kılınması ve detantın güçlendirilmesi yönünde görüşme masasına getirdiği silahsızlanmaya ve karşılıklı silah indirimine gitmeye ilişkin tüm yapıcı önerilere kulak tıkamakta ve cevapsız bırakmaktadır. Bununla da yetinmeyerek detantı sürekli baltalayarak soğuk savaş ortamı yaratmaktadır.

İnsan haklarının ve ezilen ulusların hayasızca ve iki yüzlülce savunucusu rolüne giren ABD, soğuk savaş politikalarının malzemesi olarak, Papa olayını kullanmakta ; Bulgaristan'daki "Türklerin İnsan Hakları"nı savunmakta ; Afgan gericiliğini desteklemekte, dünya barışının önemli bir gücü olan bağlantısızlar hareketinin güçlü ülkesi Hindistan'ın siyasi dengesini bozmak için provakasyonlar düzenlemekte ve daha bir dizi soğuk savaş malzemesini türetip , sistemler arasındaki gerginliği tırmandırarak, yapıcı bir detant politikasının hayata geçirilmesini engellemek için tüm propaganda araçlarını kullanmaktadır.

Amaç; diri tutulan sistemler arası gerginlik ortamında, tüm dünya halkları üzerinde sürekli bir nükleer savaş tehdidiyle oluşturulacak baskı atmosferinde, sosyalist sistemin öncülüğündeki tüm dünya devrim güçlerinin hareketsiz bırakılarak, tarihsel gelişmenin frenlenmesidir. Özellikle böylesine bir uluslararası ortamda sürekli bölgesel savaşlar çıkartmak ve tek tek ülkelerde gelişen ulusal-toplumsal kurtuluş hareketlerini, başta SSCB olmak üzere herhangi bir uluslararası karşı müdahale gücüyle karşılaştırmadan haydutca boğmak istemektedirler. Bugün Latin Amerika, Orta Doğu, Afrika, Hindicini, Asya halklarına karşı canice saldırılar yer yer ve doğrudan açık işgallerin yanı sıra, kukla faşist rejimler iktidara getirilip, ayakta tutulması bu politikanın fiili adımlarıdır.

Emperyalistlerin, özellikle de başını Reagan'ın çektiği ABD emperyalizminin, bugün kudurmasının ana nedeni; sosyalist sistemin öncülüğünde, dünya devrim güçlerinin detantı geriye döndürülemez bir sürece sokmaları; bunun sağladığı sistemler arası barış yumaşama ortamında, tek, tek ülkelerde emperyalizme, kapitalizme karşı mücadele ile burjuva iktidarların yıkılarak, emperyalizmin hergün biraz daha

köşeye sıkıştırmanın oluşturduğu ileriye doğru tarihsel gelişimdir. İşte emperyalizmin detantı ortadan kaldırma ve soğuk savaşı tırmandırma faaliyetinin altında yatan ana neden bu tarihsel gelişmeyi kesintiye uğratmak amacıdır.

Ancak, bugün emperyalizm tarihsel insiyatifi elinden çıkarmış ve ne yaparsa yapsın, bu yitirmiş olduğu insiyatifi yeniden elde edebilecek ve dolayısıyla tarihin çarkını geriye çevirebilecek durumda değildir. Tarihsel gelişmenin yörü, SSCB'nin öncülüğünde tüm dünya devrim güçleri tarafından belirlenmektedir.

Çünkü dünya çapında güçler ilişkisi, özgürlük, demokrasi ve sosyalizm lehine sürekli derinleşti ve derinleşiyor.

Dünya devrim güçlerinin üçlü bileşeninin belirleyicisi olan sosyalist sistem, günümüze dek ekonomik, politik, kültürel, teknolojik ve askeri alanda gelişti güçlendi. Emperyalist mücadelede belirleyici rol oynar duruma geldi. Emperyalist-kapitalist sisteme karşı mücadelede uluslararası işçi sınıfının ve ezilen halkların başlıca ideolojik-politik maddi güç kaynağı olarak saygın yerini aldı. Sosyalist sistemle sosyalizm artık reel bir güçtür. Ve her alanda emperyalist-kapitalist sistem karşısında somut alternatiftir.

Emperyalist-kapitalist ülkeler işçi sınıfının, emperyalizmin temellerine ve savaş kışkırtıcılığına karşı; barış, demokrasi ve sosyalizm uğruna mücadelesi güçlenmektedir.

Dünya çapında sürekli olarak, emperyalist sistemde yeni yeni halkaların kopması, tekellerin daralan sömürü alanları, tekel-devlet bütünleşmesinin ileri boyutlara tırmandırılmasının derinleştirdiği iç çelişkiler ve bunların doğurduğu sosyal sorunlar; ve de tüm bunlar, sözkonusu ülkelerde anti-tekelci mücadelenin, toplumsal tabanını genişletmekte, güçlendirmektedir. Zengin bir deney birikimine sahip olan işçi sınıfının baş çekiciliğinde barış demokrasi ve sosyalizm mücadelesi, emperyalist güçleri hergün biraz daha köşeye sıkıştırmaktadır. İşçi sınıfının öncülüğünde emekçi toplum yapısı, daha radikal ve militan çişklara gebe dir.

Yoldaşlar !

Dünya devrim güçlerinin bir diğer bileşeni olan ulusal kurtuluş hareketi üzerinde durmak istiyoruz, çünkü bu hem direkt bizi, hem de bölgemizi yakından ilgilendiren bir sorun durumundadır.

Dünya komünist hareketinin ortak deyimiyle "emperyalist sömürgeler sistemi tasfiye edildi" Asya, Afrika, Latin Amerika halkları, SSCB'nin başını çektiği sosyalist sistemin desteğinde, peşpeşe emperyalizmin klasik sömürgecilik zincirini parçaladılar. Günümüzde halkların ulusal ve toplumsal kurtuluşları uğruna yürüttükleri savaşlarla emperyalizmin baskı ve sömürü zincirinin hergün bir halkasını kırarak yeni yeni mevziler elde ediyorlar.

Günümüze kadar kapitalist gelişimin sömürge ve ezilen uluslarda kattığı gelişimle birlikte ulusal kurtuluş hareketi dış bir işgal gücüne karşı olduğu gibi, ulus içi mücadeleler olarak da ceryan etmektedir. Mevcut aşamada ulusal kurtuluş hareketlerinin özü ulusal ve toplumsal kurtuluş

luşun içiçe geçmiş olmasıdır. Artık bu alanda da, mücadele - lenin anti-emperyalist, anti-kapitalist yönü derinleşmek - tedir.

Dolayısıyla sadece ulusal talep ve salt bu içerikte ulusal devlet hedefi ile ve bir dış işgalci güce karşı mücadeleyle yetinilemez. Ulusal kurtuluş hareketleri, ulusal olduğu kadar, ulus içi hesaplaşmayla toplumsal kurtuluşuda hedeflemek durumundadır.

Günümüzde, ekonomik alanda köklü değişiklikleri gerçekleştirmeyi hedeflemeyen ve emperyalizmle ekonomik bağları kökten koparıp atmayan bir ulusal kurtuluş zafere ulaşamaz. Ulaşsa dahi, kaçınılmaz olarak emperyalizmin mali ve diplomatik bağımlılık girdabında yeniden boğulacak ve değişen sömürgecilğin biçimi olacaktır. Bunun sayısız örnekleri bugün mevcuttur. Dünyın birçok sömürgesi şeklen bağımsız devletlerini kurmuşlardır, ancak bugünün yeni sömürgecilik ilişkileri temelinde bağımlı ülkeler durumundadırlar.

Komünistler olarak, ulusal ve toplumsal kurtuluşu, bütünlüklü gerçekleştiremeyecek salt bir ulusal bağımsızlığın, emperyalizm ve işbirlikçilerinin mali ve askeri güç odakları karşısında "pamuk ipliğine bağlı" bir bağımsızlık olacağının bilincinde olmalıyız.

İşte belirtmiş olduğumuz uluslararası güç ve dengelerin dünya devrim güçleri lehine değişmesi ve emperyalizmin tarihi süreçte insiyatifi yitirmiş olmasına rağmen; hala ulusal özgürlük, demokrasi ve sosyalizm mücadelesinin, barış ve toplumsal ilerleme davasının önünde emperyalizm daima ciddi bir tehdittir. Ki sistem olarak varolduğu müddetçe de böyle kalacaktır.

Dünya birliğinin kesin güvenceye kavuşturulması, yeryüzündeki ekonomik sömürünün ezen ezilen ulusal ikileminin ve haksız savaşların yokedilebilmesi, tüm bunların kaynağını oluşturan emperyalist-kapitalist sistemin bir daha geri gelmemek üzere ortadan kaldırılmasına ve bunun başarıla bilmesine bağlıdır.

Bu yönde SSCB'nin öncülük ettiği dünya devrim ve tüm barış yanlısı güçlerin aktif katılımıyla yürütülen barışı korumak, detantı güçlendirme mücadelesini aktif olarak desteklemeliyiz. Ülkemizde de güçlenmesi için mücadele etmeliyiz. Diğer taraftan, barış ve detantın temelini sürekli güçlendirecek, emperyalist kuşatmayı hergün biraz daha daraltacak olan; tek tek ülkelerde emperyalizme, kapitalizme karşı savaşı, yani tek tek ülkeler bazında devrimi gerçekleştirmek kavgasını yükseltmek. Burda biz Kürdistan komünistlerine düşen görev; Türkiye ve T.Kürdistanı birleşik devrimiyle TC devletini yıkmaktır. Emperyalist-kapitalist sistemin bölgede en güçlü kalesi olan TC'yi yıkmak emperyalizme vurulacak en güçlü darbe ve dünya barışının kalıcı kılınması yönünde en büyük katkı olacaktır.

1- ORTA-DOĞU'DA DURUM

Bölgemizde işçi sınıfının ve ezilen halkların mücadele sinin gelişimine paralel olarak, emperyalizmin ve bölge gericiiliğinin de saldırı ve provakasyonları artmaktadır.

Emperyalistler ve yerel usakları sadece şiddet veya askeri saldırılarla yetinmiyorlar. Bunu tamamlayan kısmi reformlar siyasi tavisler mali ve diplomatik kanallar ve iç provakasyonlar vb. yollarla bölge devrimci hareketinin gelişimini engellemek, devrim çıkışlarını boğmak için uğraşıyorlar.

ABD'nin politik öncülüğünde, Suudi Arabistan, Mısır, İsrail, Ürdün, Türkiye gibi bölge gerici-faşist iktidarlarıyla birbirini bütünleyen bir karşı devrim stratejisi izlemektedirler. S.Arabistan'a mali, İsrail'e vurucu güç, Türkiye'ye diplomatik kanalları kullanma ve güç gösterisi işlevleri... Bunların üstünde de Pentagon Karargahı. Görüldüğü gibi bölge devrimci hareketi, sadece her ülkede kendi karşı devrim güçleriyle savaşıyorlar. Lübnan'da, gelişen ulusal direniş karşısında İsrail'in tutunamamasının ardından, emperyalistlerin fiili işgale girişmesi bu gerçeği çıplak olarak doğruladı.

Belirttiğimiz plan doğrultusunda Filistin Kurtuluş Hareketinin büyük gücü olan FKÖ parçalandı. Arafat'ın önderliğindeki burjuva kanat emperyalizm ve Arap gericiliğinin Filistin sorununa ilişkin ileri sürdükleri çözüm önerilerinin destekçisi konumuna sokuldu.

Lübnan'da girişilen açık işgal denemelerinin tutmayışı, güçlü bir karşı ulusal direniş hareketiyle geriye püskürtülmesinin ardından, bugün iç provakasyonlarla, böl-parçala-yönet politikasıyla sorun üstüne sorun çıkartılıyor.

Bölgede demokratik bir mevzi olarak Suriye'yi mevcut konumundan daha gerilere düşürmek için, birçok yönden çaba sarfediliyor. Bir yandan, CIA'nın denetimindeki "Müslüman Kardeşler Örgütü" vasıtasıyla içten yıkmak diğer yandan ise, mali diplomatik kanallarla yeniden emperyalizmin sömürü alanı haline getirilmek isteniyor.

Orta-doğu'da ön plana çıkan ve Filistin Kurtuluş Hareketine göre oldukça sağlam ve kalıcı temellerde gelişen Kürdistan ulusal-toplumsal kurtuluş hareketine yönelik belirttiğimiz strateji doğrultusunda saldırılar tırmandırılmakta, hareket kuşatma altına alınmaya çalışılmaktadır.

Tüm bunlara rağmen, emperyalizm ve bölge gericiliği her şeye muktedir durumda değildir olmaz da. Buna en açık yanıtı Lübnan halkı verdi.

Yoldaşlar !

Lübnan'da İsrail işgalini kıran ve emperyalist müdahaleyi etkisizleştiren ulusal direniş hareketinden çıkarma - mız gereken önemli dersler vardır. Lübnan'daki komünist, devrimci-demokrat yurtsever güçlerin birleşik Vatan Hareketinin eylemleri; örgütlü hale getirilip tek kanalda birleştirildiğinde, halkın muazzam gücünün nelere muktedir olabileceğini ortaya koydu. Lübnan'da halk hareketinin birliği karşısında, en güçlü karşı devrim gücü olan ABD'nin ve bölge gericiliğinin vurucu gücü olan İsrail'in nasıl peşişan olduğuna ve ülkeden sökülüp atıldığına tanık olduk.

Bölgede canalcı sorunun emperyalizme, faşizme ve tekel lere karşı tavizsiz çizgide yürüyen halk hareketlerinin yaratılması olduğu şeklindeki teorik öngörü, Lübnan direnişiyle pratikte ispatlandı.

Orta-doğu'da uzun yıllardır süren Filistin Halkının bağımsızlık mücadelesi, bugün, dünden daha ciddi sorunlarla yüzüzedir. FKÖ içersinde Arafat'ın önderliğindeki kesimin açık işbirliğine yönelmesiyle gerçekleşen ayrışma, sağlıklı olmasa da özünde bir sınıfsal ayrışmadır. Burjuva kanat yeni yönelişini belirlemiştir. Elbetteki bu Filistin Halkına çözüm getirmeyecektir. Ancak önemli olan işçi ve emekçi halka dayanan veya bunu hedefleyen hareketin toparlanamaması birlikte yoksun oluğudur.

Bu sahada görünen odur ki; Filistin Halkı, burjuva sınıfı aşan bir önderliğe kavuşmadığı sürece, daha uzun yıllar bölgede kanayan yara olmaya devam edecektir.

Partimiz Filistin Halkının ulusal bağımsızlık mücadelesinin aktif destekçisi olmuş ve İsrail siyonizmine karşı Filistin Halkıyla birlikte omuzomuz savaşı Türkiye ve T.Kürdistanı'nda Filistin davasını savunmuş ve bu yönde Propaganda faaliyetini sürekli yürütmüştür. Önümüzdeki siyasal süreçte de partimiz bu yöndeki görevlerini yerine getirmek için mücadele verecektir.

Emperyalizme ve bölge gericiliğine karşı mücadele bölge çapında komünist partiler arasında eylem içerisinde militan bir dayanışmayı gerçekleştirmek ve bu eksen etrafında barış ve demokrasi uğruna mücadele daha geniş bir potansi-yeli harekete geçirebilmek, bu yönde atılan adımları desteklemek, güçlendirerek SSCB'nin öncülüğünde bölge komünist partilerinin militan yönlendiriciliğinde halk hareketlerini, emperyalizmden bağımsız olarak koordineli hale getirmek, karşı devrimin bütünlüklü saldırıları karşısında, devrimci hareketinde hareket birliğini sağlamak, oldukça önemlidir. Partimiz bu yöndeki sorumluluklarını yerine getirmek için hazırlıklı olmalıdır.

Bölgede emperyalizme ve yerel gerici faşist devletlere karşı mücadelede kendini dayatan ihtiyaç; Orta-Doğu'daki güçlü hareket ve destek merkezi olabilecek devrimci değişimde aktif ve başçekici rol oynayabilecek militan bir Küba veya Vietnamın yaratılmasıdır. Tüm bölge komünist ve devrimcilerinin bölgede buna en yakın, en uygun konumda olan ekonomik, sosyal, siyasal bakımdan da devrimin nesnel koşulları olgunlaşan zayıf halka üzerinde mücadeleleri merkezileştirmeleri gerektiği inancındayız. Bugün demokratik Suriye veya Libya hem konumları ve iktidarlarının niteliği gereği bu ihtiyacı karşılamaktan çok uzaktırlar, hem de bu halleriyle dahi ne kadar süre kalacakları belli değildir. Farklı bir rota izlemeyeceklerine kimse garanti veremez.

2-T.C. BÖLGE BARİŞİNİ TEHDİT EDİYOR

Faşist Şah rejiminin yıkılmasıyla birlikte, bölgede jan darma rolünü üstlenen güçlü bir kalesini yitiren ABD emperyalizmi bugün tüm ağırlığını TC'ye vermiş, onu bölgede karşı-devrimin jandarması haline getirmek için maddi ve askeri imkanlarını seferber etmiştir.

TC devleti de, ABD'ye kölece bağımlılık temelinde, bu görevi üstlenmeye soyunmuştur. 12 Eylül faşist cuntasıyla birlikte ABD'nin bölge üzerindeki emellerine kavuşmasının önündeki tüm engeller kaldırıldı. ABD'nin her isteğine "e-

vet"yanıtı verildi, veriliyor.

İçerde faşist diktatörlük koşulları altında derinleşen ekonomik bunalım, çözülmemeyen sosyal sorunlar, halklar üzerinde sürekli kılınan ulusal-sınıfsal baskılar vb. köklü temellerden kaynaklanan, toplumsal muhalefet baskısı altında bunalan TC devleti, bölgede barışı tehdit eden jandarma güç konumuna gelmektedir. Komşu ülkeler olarak, Suriye, Bulgaristan'la arasındaki gerginliği bilinçli bir şekilde tırmandırmaktadır. Özellikle Yunanistan'la Kıbrıs, Ege Denizi ve adalar sorunu bahane edilerek soğuk savaş tırmandırılmakta, her an bir savaş çıkabileceğinden hareketle savaş hazırlıkları sürdürülmektedir.

Irak ve İran Kürdistanı'nda ulusal kurtuluş hareketinin bastırılmasında diğer ilhakçı devletleride ortak koordine- li bir saldırıya ikna etmeye çalışmaktadır. Hatta İran ve ya Irak'ta muhtemel bir rejim bunalımı ya da ciddi iç çal- kantılar sırasında Kürdistanı işgal etmeyi gündemine almış bu yönde burjuva basınında "eskiden bizim topraklarımızı" dedirterek, böyle bir muhtemel işgal hareketine zemin ha- zırlamaya çalışmaktadır.

TC, Orta-doğu'da özellikle petrol yatağı körfez ülkele- rinde emperyalizmin aleyhine ciddi bir gelişme olması kar- şısında, ABD'nin saldırı rampası olma görevini süratle ye- rine getirme hazırlığı yapmaktadır.

ABD'nin denetiminde bölgede üstlenen işlevlerine uygun olarak, askeri-teknik hazırlıklar sürekli yapılmaktadır. Bu amaçla yapılan hazırlıkları yorumsuz olarak 25 Ağustos 1985 tarihli bir burjuva gazetesinden aktarıyoruz:

"Türkiye'deki savunma tesisleriyle ilgili olarak Ameri- kan Kongresine sunulan iki ayrı raporda tesislerin ABD a- cısından önemli şu noktalarda toplanıyor.

"1- Sovyetlerin yeraltı ve yerüstü nükleer denemeleri en sağlıklı Türkiye'den izleniyor .

"2- Sovyet füzelerinin yerleştirildiği bölgelere iliş- kin % 25 istihbarat Türkiye'den elde ediliyor.

"3- SS-18 ve SS-19 füze denemelerinin izlenmesi için Türkiye merkez oluyor .

"4- Amerikan 6.Filosu % 20 petrolünü Türkiye'den alı- yor.

"5- Muş ve Batman, Sovyetleri Basra Körfezi'ne ve Orta- doğu'ya inmekten caydırıyor."

Devamla

" Türk. topraklarında 16 erken uyarı radar sisteminin , Sinop, Diyarbakır, Belbaşı bilgi toplama merkezlerinin bu yük önem taşıdığı İncirlik, İskenderun, Yumurtalık ve Çiğ- li uslerinin ise bölgedeki en önemli tesisler olduğu işa- ret ediliyor.

" Türkiye'deki tesislerin önemi üç ana noktada toplanı- yor :

"1-Sovyetlerin Güney-Batı bölgesindeki askeri hareket - lerinin saptanması ,

"2- Karadeniz bölgesinde geliştirilen yeni Sovyet silah sistemlerinin belirlenmesi,

"3- Sovyetler Birliği'nin stratejik silahlarının sınırlandırılması (SALT) anlaşması çerçevesinde deneme yapıp yapmadığının belirlenmesi : Raporda belirtilen üs ve tesisler şunlar ..." diyerek tüm üs ve tesislerin isimleri ve işlevleri sıralanıyor.

Faşizm ; halklarımız işsizlikle, açlıkla boğuşurken, Türkiye ve T.Kürdistanı'nını neden nükleer depo haline getirdi ? Ve neden ekonomik çöküşe , sosyal yıkıma rağmen milyarlar F-16 vb. projelere ayrılıyor ?

Bu soruların yanıtını burjuva basından aktardığımız satırlar veriyor. Elbetteki tüm bunlar dünya ve bölge barışını tehdit ettiği gibi devrim mücadelemizinde bastırılmasında kullanılacaklardır. Bugünden kullanılmaktadır. Amerikan askerlerinin sık, sık TC ordusuyla birlikte Erzurum ve Irak sınırlarında ortak tatbikatlar yapmaları bölge arazi yapısının şimdiden tanınıp, kavratılması boşuna değildir.

Yoldaşlar !

Ulusal özgürlük, demokrasi ve sosyalizm uğruna mücadele -lemizin ayrılmaz bir parçası haline gelen barış için mücadeleyi daha güçlü yürütmemiz gerekiyor. Partimiz bugüne kadar emperyalizmin saldırı üssü haline getirilen TC'nin bölge barışını tehdit eden girişimlerine , Türkiye ve Türkiye Kürdistanı'nın her il'inde ABD-NATO üslerinin kurulmasına ilişkin izlenen uşaklık politikasına, muhtemel bir savaşta dünya ve bölge barışını tehdit eder ve ulusumuzda dahil insanlığı tümünden yok oluşturma neden olabilecek özel -liklerine dikkat çekti. Ve karşı bir mücadeleyi yürüttü. Ancak yaptıklarımız yeterli değildir. Özellikle önümüzdeki süreçte daha aktif bir mücadeleyi yürütmemiz gerekiyor. Dolaşısıyla :

Türkiye ve T.Kürdistanı'nda konumlandırılan dünya ve bölge barışını tehdit eden tüm askeri üs ve tesislerin sökülüp dağıtılmasına ilişkin,

TC'nin bölge halklarının devrimci gelişimini tehdit eden konumuna karşı, Kürdistanı'nın diğer diğer parçalarına yönelik askeri tatbikatlar adı altında ABD ile ortak yapılan tüm hazırlıklarına karşı,

Kürdistan'da TC'nin ve ABD'nin işgaline son verilmesi yolunda,

Yunanistan, Bulgaristan ve Suriye'ye yönelik olarak izlenen düşmanca tutumlar ve derinleştirilen soğuk savaş ve gövde gösterilerine karşı,

Propaganda, ajitasyon faaliyetlerini yoğunlaştırmalıyız. Tüm bunlara karşı bilinçli bir halk hareketinin yaratılması için yoğun bir politik ajitasyon çalışmasını örgütlemeliyiz. Halk hareketinin gelişimine paralel olarak mücadeleyi eylem düzeyine çıkarmalıyız. Askeri üs ile tesislerin sökülüp dağıtılmasını amaçlamalıyız.

Bütün bu yöndeki görevlerimizle birlikte, bugünden burjuvazinin silahlanmasıyla günlük olarak teşhir edilmesini, halklarımızın silahlandırılması göreviyle birlikte yürütmeliyiz.

B-KÜRDİSTAN GENELİNDE DURUM VE GÖREVLERİMİZ

Yoldaşlar!

Burda uzun uzadıya Kürdistan'ın emperyalizm ve bölge gerici güçlerince, halkımızın iradesine rağmen nasıl parçalanıp bölüşüldüğünün üzerinde durmayacağız. Bu yönde geçmişten bugüne yaşanan gelişmeler hepimizce bilinmektedir. Partî yayınlarında bu sorun birçok kere ve birçok yönüyle ele alındı, işlendi.

Bugün üzerinde durmamız gereken asıl olarak her parçada ki ulusal, toplumsal özgürlük mücadelesinin sorunları ve parçalar arasında bugün zorunlu olan militanca bir dayanışma partimize düşen görevlerin neler olduğudur. Bununla birlikte günlük eylem alanında bize görevler yüklememekle birlikte, uzun tarihi süreçte uğruna mücadele etmemiz gereken ve olgunlaşacak nesnel koşullarda bir eylem şiarı olarak ileri süreceğimiz diğer sorunumuz ; Kürdistanın parçalanmış topraklarının birleştirilmesi ve Kürt ulusunun ulusal birliğinin gerçekleştirilmesidir.

Öznel irademiz ve özlemimiz ne olursa olsun, nesnel durum bugün Kürdistanın bölünmüşlüğüne yanı sıra her parçadaki ulusal kurtuluş hareketinin, sözkonusu parçanın dahil edildiği Ülkenin ezen ulus devrimci hareketiyle oluşan birleşik devrim dinamizmidir. Bunun anlamı, Kürdistan'ın her parçasındaki ulusal-toplumsal kurtuluşun ezen ulus işçi sınıfının ve emekçi halkın toplumsal kurtuluş hareketiyle ortak düşmana karşı, ortak bir hedef uğruna birlikte mücadele vermesinin zorunlu olduğudur. Yine, çok uluslu devletlerin (ilhakçı devletler) sınırları içersindeki ezen ve ezilen ulus emekçilerinin kurtuluşlarını karşılıklı olarak birbirine bağlamış bulunmalarıdır. Ne biri, ne de diğeri tek başlarına ulusal-sınıfsal baskı ile sömürünün zincirlerini kıramayacakları bugüne dek defalarca doğrulanmıştır. Bundandır ki, Kürdistan ulusal kurtuluş hareketlerinde, Egemem ulus devrimci hareketiyle birlikte mücadele ve bunun gerekli kıldığı birleşik bir devrim cephesinin yaratılması fikri güçlenmekte, bu yönde pratik adımlar yoğunlaşmakta -dır.

Diğer taraftan, dünya çapında olduğu gibi, Kürdistan'da da egemen kapitalizm koşullarında ulusal kurtuluş derinleşen toplumsal içeriğiyle, ulusal-toplumsal kurtuluşun iç içe geçmiş olmasıdır. Bu gelişim ulusun iç ayrışmasını derinleştirmiş ve ulus (Kürt ulusu) içinde burjuva sınıfla, işçi-emekçiler ulusunun, ekonomik, sosyal, kültürel, siyasal olarak tüm alanlarda farklılaşmasının netleşmesidir. Kapitalist gelişimin diğer parçalara göre en ileri düzeyde gerçekleştiği T.Kürdistanı'nda, bu ayrışmanın kaçınılmaz sonucu olarak: Farklı sınıflar kendine özgü politikaları ve örgütsel yapılarıyla siyasal sahnede yerlerini almışlardır. Bunun somut kanıtı proletaryanın bağımsız politik örgütü olarak partimizin varlığıdır. Diğer parçalarda bu boyutta bir ayrışma (özellikle siyasal yapılarda) gerçekleşmemiş olmakla birlikte, süreç bu yönde derinleşmektedir.

Gerçekleşen bu durumun özgürlük mücadelesinde ortaya koyduğu gerçeklik ; ulusal-toplumsal kurtuluşa artık burjuvazinin sınıf olarak öncülük edemiyecisidir. İç ayırmanın gerçekleştiği Kürt ulusunda, işçisiyle, köylüsüyle, burjuvazisiyle genel bir ulusal hareket yaratılamaz ve birbirine karşı sınıf ve katmanların tümü aynı politik yapı içerisinde ve yalnızca ulusal pazar ve bayrak uğruna mücadelede birleşemezler.

Tarihsel aşama olarak olduğu gibi, ulus bazında da Kürt burjuvazisi; ulusun tümünü ulusal pazar ve bayrak etrafında birleştirebilecek ve dolayısıyla ulusu yeniden üretebilecek sınıf olmaktan çıkmıştır. Ancak proletarya, diğer tüm emekçilerin etrafında birleşebileceği sınıf olabilir. Ve ancak proletarya geleceğin ulusunun yeniden oluşumuna öncülük edebilir. Burjuva ve küçük burjuva nitelikli hareketlerin devrime öncülük platformunda, bunslımları bundan kaynaklanmaktadır.

Bündandır ki; kimileri açıkca sosyalist enternasyonal - den medet ummakta ve üyesi olmakta. Kimileri şaşkın bir biçimde burjuva iktidarlarla "otonomi anlaşması"na kah o - turmakta, kah geri çekilmektedir.

Yoldaşlar !

Burda, sorunun özünü burjuvazinin salt ulusal kurtuluşa gerçekleştiremiyor. Hayır ! Burjuva önderlikli (ki şimdiden emperyalizmle aralarındaki köprüler düşmektedir) bir kurtuluş hareketinin gerçekleşen özgürlüğü sağlayıp sağlayamayacağı, sorunun özünü oluşturmaktadır. Kürdistan işçi ve emekçi yığınlarının sırtlarındaki siyasal ve ekonomik baskının sadece el değiştirmesine yol verecek, dolayısıyla emperyalizm karşısında "pamuk ipliğiyle bağlı" bir kurtuluşa, komünistler, radikal devrimciler "evet" diyemezler.

Bugüne kadar pratikte defalarca doğrulanan gerçeklik : Kürdistan parçalarında mücadele veren ulusal kurtuluş hareketlerinin gerici devletler arasındaki uzlaşır çelişki - lerden hareketle (ki bu çelişkiler her zaman şu veya bu düzeyde var olacaktır) birine karşı diğerinin ittifak gücü olarak görülemeyeceğidir. Bu yöndeki her pratik yöneliş, bu yönelişe giren kurtuluş hareketlerinin bizzat ittifak gücü görüp destek aldığı devletde dahil, gerici-faşist devlet - lerin bütünlüklü saldırılarına maruz kalamaları ve hareketin ciddi kayıplar vermesi sonucunu doğurmuştur. Buna rağmen burjuva (İran, Irak) ve küçük burjuva hareketlerin hala bunda ısrar ettiklerini, acı bir gerçeklikde olsa burda belirtmemiz gerekiyor.

Kürdistan'ın tek tek parçalarında olduğu gibi, bütününde de canalıcı sorun, ulusal kurtuluş hareketlerinin emperyalizmden ve bölge gericiliğinden bağımsızlığın sağlam temellere (sınıfsal temellere) oturtulmasıdır.

Belirttiğimiz bu nesnel ve öznel koşullarda, Kürdistan ve Kürt ulusal kurtuluş hareketi, Orta-Doğu sahasında önemli bir yer işgal etmektedir. Özellikle tüm baskı katliam, operasyon, bilinen şark oyunlarına rağmen, özgürlük kavgasının güçlenerek devam etmesi giderek anti-kapitalist içeriğinin derinleşmesiyle toplumsal kurtuluşçu bir muhtevaya bürünmesi, egemen ulus devrimci güçleriyle birleşik hare -

ket etmenin güçlenmesi vb. gelişmeler; emperyalizmi ve dünya gericiliğini dünden çok daha fazla rahatsız etmeye başlamıştır.

Bu gelişmeler karşısında emperyalizm ve denetimindeki bölge gericiliği elbetteki eli boş durmamaktadır. Askeri, mali, diplomatik ve reformlarda dahil olmak üzere yoğun bir karşı hazırlıkla saldırılarını yoğunlaştırmaktadırlar. Birbirlerini tamamlayan çeşitli politikaları hayata geçirmeye çalışıyorlar. Bunları kısaca şöyle özetleyebiliriz :

Birincisi ; ABD'nin başını çektiği bugün tüm tavizleri, reformları reddederek, özgürlük mücadelesini kitle katliamları pahasına olsa dahi boğma engelleme politikalarıdır. ABD, gerici faşist devletlere bu yönde aktif destek vermek te ve gerektiğinde bizzat kendisinde (özellikle bu T.Kürdisi tanı için daha fazla geçerlidir) fiilen müdahaleye hazırlanmaktadır. Gerici devletler içersinde bu politikanın başını TC çekmektedir. Bu amaçla ABD ile ortak askeri tatbikatlar, T.Kürdistanı'nın sınır bölgelerinde sürekli kılınmaktadır.

İkincisi ; Avrupa emperyalizminin başını çektiği ve Kürdistan'da da bazı burjuva, küçük burjuva güçlerle de şimdiden sağlanan anlayış birliğiyle; ulusal hakların gerçekleştirilmesi, siyasi reformlar ve tavizler elde etme, en ilerisi burjuva güçlerin egemenliğinde bir Kürdistan Devletinin kurulması şeklinde politikalarıdır. Avrupa emperyalizminin bu yolu seçmesinin nedeni, maruz kaldığı objektif zorlanmadan dolayıdır. Yani ilanihayet baskı ve katliamlarla çıkarlarının devam ettirilemeyeceğinin bilinmesidir. Belirli bir momente "çivinin çiviye sökeceği" halk deyiminde olduğu gibi emperyalizmin ve bölge gericiliğinin siyasi zoruna karşılık ezilen ve ezen ulus devrimci hareketi tarafından devrim zoruyla burjuvazinin tüm siyasal zor mekanizmalarını ekonomik temelleriyle birlikte sökülüp atılacağı bilinmesidir. Daha önceden belirttiğimiz gibi, emperyalizm yönünde asıl korku burjuva egemenlikli bir Kürdistan Devleti değildir. Orta-Doğu'da devrimci değişim yönünde önemli rol oynayacak komünistlerin ve devrimcilerin önderliğindeki ulusal-toplumsal kurtuluşun başarıya ulaştırılmasıdır.

Görüldüğü gibi kimileri hareketi tümüyle boğmak, kimi -leri ise, sınıfsal içeriğinden soyutlayarak hareketi uysallaştırmak ve denetim altına almak için, harekete geçmiştir.

Bugün parçalardan birinde verilen kavga sadece o parçanın dahil edildiği egemen devlete karşı verilmiyor. Emperyalizme karşı olduğu kadar, tüm ilhakçı devletlerin bütünlüklü saldırılarıyla yüzyüzedir. Çünkü, şu veya bu parçadaki kurtuluş hareketinin başarıya ulaşması sadece ilgili devleti değil, diğer devletleri de ciddi etkileyecektir. Devrimci gelişimi diğer parça ve ezen ulus emekçileri içersinde de hislandırarak bir konuma sahiptir.

Bu durumda ne yapmalıyız, nasıl bir politika izlemeliyiz

a- Her parçada ezen ulus işçi sınıfı hareketiyle ideolojik, politik ve örgütsel birliği yaratmak, varsa güçlendirmek, ezen ve ezilen ulus komünist hareketinin oluşturacağı

güçlü bir sınıf eksenini etrafında tüm ulusal ve demokrasi güçlerinin birleşik devrim cephesini yaratmaktadır. Partimiz T.Kürdistanı'nda bu yönde üzerine düşen görevleri en zor koşullar altında dahi yerine getirmek için aktif mücadele verdi. Ve istikrarlı bir politik çizgi ortaya koydu.

b- Parçalardan birinde süren mücadelenin başarıya ulaşmasında diğer parçalardaki kurtuluş hareketleriyle egemen ulus devrimci hareketiyle aktif bir dayanışmaya girmesini zorunlu kılmaktadır. Özgürlük mücadelesini şu veya bu parçada başarıya ulaşabilmesi yolunda, tüm ezen ve ezilen ulus devrim güçlerinin ortak birleşik eylemini yaratmak örgütlemek, emperyalizmin ve ilhakçı devletlerin her hangi bir parçaya karşı yoğunlaşan saldırılarını bertaraf etmek için, Kürdistan bütününde KÜRDİSTAN DAYANIŞMA CEPHESİ'ni yaratmak...

Yoldaşlar !

MK'mız Ekim 1984 Toplantısında bu yönlü bir karar aldı. Bu doğrultuda propaganda faaliyetine girişti. Ancak açıkça teslim etmemiz gerekir ki; şu ana kadar propagandanın öteye fiiliyatta bu alanda üzerimize düşeni yerine getirebilmiş değiliz. Bu yöndeki görevlerimizin layıkıyla yerine getirilebilmesi için, ilk elden İran ve Irak'la sağlam ilişkilerle geçmemiz ve tabii bunun için de partimizin, bizzat örgütlü faaliyetinin kendisine dayanan sağlam bir ulaşım mekanizmesinin yaratılması gerekiyor.

Partimizin mücadele hayatının daha üç yıl gibi kısa bir süreyi kapsayışı ve bu sürecin Kürdistan devrim tarihinin en çetin siyasal kesitini oluşturan faşizmin azgın saldırıları altında yaşamış olması ve de birinci kongremizin bize aslı ilk görev olarak verdiği partinin örgütsel yapısını korumak mücadelesini sağlam temellere oturtmak vb. gibi sorunlar bugüne kadar diğer parçalara ilişkin belirlenen görevlerin hayata geçirilmesini engelleyen faktörlerdir.

II.Kongreye birlikte önümüzdeki siyasal süreçte partimizin, mutlaka politik bir tesbitten öteye, fiiliyatta çözmek ve görevlerini yerine getirtmek için işe koyulması gerekmektedir.

Sık sık artık Kürdistan topraklarında, komünistler siyasal sahnede yerini almışlardır, diyoruz ve övünüyoruz. Bununla ne kadar öğünsek de yeridir. Çünkü komünistler her konuda yeni bir bakış (sınıfsal bakış) açısı getirdiler. Her sorunda yeni bir soluk oldular. Bunun derinleştirilmesi ve Kürdistan geneline süreçte egemen kılınması için, diğer parçalardaki bu yönde gelişim gösteren güçlerle aktif dayanışmaya girmemiz, öğrenmemiz ve öğretmemiz gerekiyor. Buna, bizim parti olarak ihtiyacımız var, diğer parçalar -daki güçlerinde bu ihtiyacı duydukları inancındayız.

c- Avrupa emperyalizminin işbirlikçi güçlerle birlikte, hareketi sınıfsal özünden kopartma ve bazı siyasal reformlarla sınırlı tutma çabalarına karşı yoğun bir teşhir faaliyetine girmemiz gerekiyor. Siyasal zoru esas alan güçlere karşı tutumumuz belliydi. Emekçi yığınlarda çıplak saldırı karşısında açık tutum alabiliyorlar ama yüzünü maskeleyiş ve Kürt işçi ve emekçiler üzerinde baskı ve sömür -nün el değiştirmesini amaçlayan Avrupa sosyal demokrasisi-ne ve onunla ittifak politikası güden Kürt burjuva ve kü,-

çuk burjuva güçlerine karşı yoğun bir ideolojik mücadeleyle ve atılan her adımın, günlük teşhiriyle işçi-emekçi yığınları bilinçli kılmalıyız.

d- Aynı ülkenin ve üzerinde yaşayan aynı ulusun parçaları olması dolayısıyladır ki; Kürdistan'ın birliği tarihsel olarak kaçınılmazdır. Ancak bu birlik kapitalizm aşılmadan olanaksızdır. Bugün Güney ve Kuzey Kore, Doğu ve Batı Almanya, sosyalist ve kapitalist Azerbaycan (dün Kuzey-Güney Vietnam) gibi... Aynı ayrı sosyalist ve kapitalist ülkeler durumunda bölünmüş olan aynı ulusun parçalarındaki iktidarlarda birliği savunuyorlar. Çünkü, bu tarihsel bir zorunluluk olarak kendini dayatmaktadır. Ama ayrı rejimlere sahip iktidarlara her birisi kendi rejimi üzerinde "birlik" diyor. Tarihsel süreç kapitalizmin egemen olduğu parçaların, kapitalizmi devrimle aşarak, birliğin nesnel ortamının oluşması yönünde derinleşiyor.

İşte bu gerçekten dolayıydı ki, MK'miz Ekim Toplantısının da "Kürdistan sorunun temel çözümünün parçalanmış ülke topraklarının halkımızın ulusal egemenliği altında birleştirilmesi tarihsel zorunluluğundan hareketle: Uzak bir hedefde olsa parçaların kapitalizm çerçevesini aşan bir toplumsal sistem temeli üzerinde birliğinin sağlanması perspektifini savunur". diyordu.

Bu sorunla ilgili olarak bugünden önümüzde duran görev Kürdistan'ın birliğinin hangi temellerde gerçekleştirileceğinin propagandasını yürütmektir.

Yoldaşlar !

MK Raporunun bu bölümünü bitirirken II.Kongremizin uluslararası, bölge ve Kürdistan'ın diğer parçalarındaki durum ve gelişmeleri, açığa çıkmış, olgunlaşmış politik sorunları irdeleyerek, partinin izleyeceği politik yönelişleri, yerine getireceği pratik örgütsel görevleri belirleyeceğine ilişkin inancımızı belirtiriz.

C-SİYASAL ORTAM VE GÖREVLERİMİZ

Yoldaşlar !

1.Kongremizin yapıldığı 1982 başından buyana süreç faşizmin aleyhine işledi. Siyasal ortamın çehresi hayli değişti; ekonomik alanda bunalım derinleşti, sosyal sorunlar daha da arttı, faşizmin politik istikrarsızlığı yoğunlaştı buna paralel olarak işçi ve emekçiler cephesinden faşizme, tekellere, ulusal baskıya karşı muhalefet güçlendi, burjuvazinin kendi iç çelişkileri arttı.

II.Kongrenin ele alması gereken bir dizi politik taktik örgütsel sorunlar bakımından veriler olgunlaştı. Bu olgunlaşmanın genişleyen bir alan olarak işçi ve emekçi yığınlar nezdinde devam etmesi ; II.Kongremizin belirleyeceği yönelişlerin, alacağı kararların hayata geçirilmeleri bakımından uygun zeminin varolması demektir.

Dün faşist cuntanın, bugün, cunta ile ANAPiktidarının , ekonomik bunalımı atlatmak için giriştikleri tüm çabaları sonuçsuz kalmıştır. Beş yıldan beri IMF direktifleri doğrultusunda uygulanan ekonomik politikalar, bunalımı aşmak biryana teresinden derinleştirmiştir. Tekelci kapitalizmin sorunları çözümsüzlük içerisinde artarak devam etmektedir. Bu, TC'ye özgü olmaktan öte, dünya çapında emperyalizm bağımlı ülkelerin tümünde (başta Latin Amerika ülkeleri olmak üzere) IMF reçetelerini uygulayanlar için geçerli olmuştur. Ekonomik bunalımın aşılabilmesinin yolu : Emperyalizmden ve onun mali kuruluşu olan IMF'den köklü bağları kopartmada odaklaşmıştır.

IMF'nin dayattığı politikaların gereği olarak sadece mevcut olan üzerinde gerçekleştiren para oyunları ile bunalım aşılamaz. Hiçbir ülkede de aşılmamıştır. Çünkü IMF'nin yerel işbirlikçilerine uygulattığı ekonomik politikalarda yeni yatırımlar, teknik-makina yenilemesi, üretimin arttırılması, işsizliğin giderilmesi, vb. hiçbirisi yoktur. IMF ve tekellerin bugün sorunu, (IMF, "işsizliğin giderilmesini bir tarafa bırakın diyor) toplumun tümünün yıkımı pahasına borçların ödenmesi, büyük tekelerin sömürü payları azalmadan ayakta tutunmasıdır. İzlenen politikalar bunu amaçlıyor. Serbest rekabet adı altında hükümeti elinde bulunduran tekellerin, devletten aldıkları destekle diğer sermaye çevrelerini saf dışı etmeye yönelmelerinin esas nedeni budur.

Kalıcı temellerden kaynaklanarak derinleşen bunalım içerisinde kapitalist sistem kendini üretmiyor. Burjuvazi, bunalıma kaynaklık eden temel sorunlara el atamıyor, sadece varolan kaynakları tüketiyor. Bunun en çarpıcı örneği bankerzedeler olayından sonra, aynı amaca hizmet eden ve bugün yoğun olarak başvurulan iç borçlanmadır. 2,5 trilyon lira olan iç borçlar, 26 milyar dolara yaklaşan dış borçlar yarın neyle hangi yeni kaynakla ödenecektir? Gittikçe büyüyen bütçe açıkları hangi kaynaklardan kapatılacaktır? Bu sorunların yanıtları üzerinde burjuvazi durmuyor. Türkiye tekeli burjuvazisi bunalımı köklü aşmada ümitsizliğe, karamsarlığa düşmüştür. Artık, gününbirlik ayakta durma savasını vermekle yetiniyor. Özel niyeti ve askeri alandaki hazırlıkları ne olursa olsun, ekonomik-sosyal sorunlar karşısında düştüğü konum budur.

İşte dışa açılma adına düzenlenen ve "rezalet pazarı"na dönüşen dış geziler ! Ucu K.Evren'e, generallere kadar dayanan ve hergün bir yenisi beklenen rüşvet skandalları, köprü, baraj vb.nin satılması, KİT gelirlerinin çarçur edilmesi, büyük boyutlara varan iç borçlanma, rüşvet pazarına dönüşen KDV ve işte emperyalist mali çevrelere "ülkemizde işgücü çok ucuzdur" diyecek kadar haysiyetsizleşip, kendi toplumuna yabancı Özal iktidarı !

Derinleşen ekonomik bunalım, beraberinde sosyal yıkımı tehlikeli boyutlara tırmandırıyor. İşçi ve emekçi halkın sosyal yaşamını çekilmez hale getiriyor. % 50'lerin altına düşürülemeyen enflasyon... Her sabah yeni bir zam şokuyla uyanan emekçi yığınlar... Yarın karnısını kuru ekmekle dahi nasıl doyuracağını düşünen insanlar... İşçi ve memurların gelirlerinin üçte ikisini tutan ev kiralaları... Ama buna rağmen çözümü bulunamayan, tam bir çıkmaza dönüşen birçok

sosyal sorun... Buna karşın Özalların, işverenlerin, genetal, bakan ve büyükbaş haydutların tantanalı, debdebeli ba lo ve gösterileri

İşsizlik toplumu saran bir afet haline dönüştü. 1980 öncesinde % 14 olan işsizlik oranı, 1984'de % 19'a ulaşarak resmi açıklamalara göre üç milyon gibi korkunç bir rakama tırmamıştır. İşsizlikle, açlıkla boğuşurken cıldırtıp çocuklarını kuyuya atamalar, tren raylarına bırakmalar artık güncel yaşanan olaylar olmuştur.

Toplumda "tele kız" ve daha bir dizi açık ve gizli yollarla yürütülen fuhuş oranındaki hızlı artış, uyuşturucu kullanma gibi göstergelerle ortaya çıkan ahlaki çöküş, tehlikeli boyutlara varıyor. Kapitalizm bu vb. bir dizi sosyal yaralar açarak toplumu yıkıma sürüklüyor. Bu yaşam koşulları altında insanlarımız "fırttırayım mı yoksa öleyim mi ?" demek noktasına geldi. Çekilmez yaşam koşulları altında umutsuzluk arttı ve intiharlar yoğunlaştı. 1974'de yılda 619 olan intihar sayısı, 1984'de 1200'e ulaştı. 1974-1980 arasında % 21 oranında artış gösteren intiharlar 1980-1984 yılları arasında % 6: artış gösterdi. İntiharların ana nedeni, ekonomik bunalım koşullarında yaşam kavgasına insanların yenik düşmesidir.

Türkiye genel tablosunun içerisinde Kürdistan'da ekonomik bunalımın sonuçları daha ağırdır.

Buna tuz-biber olan, faşizmin şehirden, dağbaşındaki köye kadar günlük olarak devam eden ulusal baskılardır. TC, Kürdistan halkları üzerinde tüm baskı araçlarını kullanarak, ekonomik, sosyal yıkıma ve ulusal köleliğe karşı direnen devrimci muhalefeti, sıradan halk yığınlarını susturmaya çalışmaktadır. Maddi ve manevi hayatta ; sanat ve kültürde yolaçtığı dejenarasyonla insan bilincinde yıkıcı etkilerini derinleştirdi.

1985'in sonuna yaklaşırken ekonomik-sosyal , siyasal tablo buyken; burjuvazinin politik aktörlerinin riyakarca "turizm ve ihracaat patlamasından, gayri safi milli hasıla artışından, döviz bolluğundan (tekeller için doğrudur) vatanın her istediğini bulabildiğinden, enflasyonu önlediklerinden, demokrasiye geçildiğinden ... durmadan sözlemeleri yukardaki çıplak tabloyu değiştirmeye yetmiyor. Bu demogojiler kapitalizmin ur'larının üstünü artık örtemiyor

Bu koşullar altında toplumda "fırttırayım mı yoksa öleyim mi ?" şeklinde oluşan sosyo-psikolojik ruh hali, önmüzdeki siyasal süreçte ciddi toplumsal patlamaların ilk habercileri olduğu gibi, faşizmde dikensiz gül bahçesinden adım, adım mayınlı tarlalara girdiğinin de göstergeleridir. Tabii öncülük görevleri yerine getirildiğinde.

Mevcut ekonomik, sosyal bunalım ve ulusal baskı koşullarında, derinleşen emek-sermaye ilişkisiyle birlikte, faşizm ve tekellerle halk yığınları arasındaki ilişkiler derinleşti. Sömürden daha fazla pay alma kavgasında, burjuvazinin iç ilişkileri arttı. 1980'den buyana, devletle tekellerin bütünleşmesi ileri boyutlara varırdıldı. Öyleki son olarak Özal iktidarı, belli tekелci grupların direkt sözcüsü durumuna geldi, Yine öyleki ANAP iktidarının gün-lük politik yönelişlerini belirleyen, belli tekелci,hol -

dingci grupların ihtiyaçları oldu. Bu haliyle artık ekonomik alandaki bunalım veya politik palandaki bunalım birbirini dolaysız olarak etkilememektedirler.  zal'ın sık sık "bizim alternatifimiz yoktur", "biz gidersek ekonomi rayından çıkar"  eklindeki sözleri bu dolaysız etkiyi anlatmak için söylenmektedir.

Yine 12 Eylül sonrası süreçte (1982 Faşist Anayasası esas olmak kaydıyla) devlete tamamıyla faşist bir nitelik kazandırıldı. Tüm kurumlar görünürde varolan biçimsel bir i leyi e indirgendiler.

Bu koşullar altında faşizm, salt siyasal zorla, tüm toplumu susturarak politik istikrarını sağlamaya çalıştı. Ama hedefine ulaşamadı. Ekonomik bunalım, sosyal yıkım, ulusal kölelik üzerinde siyasal istikrarı sa layamazdı. H k metin kuruluşundan bir süre sonra tekeli burjuvazinin bir kesiminin başka alternatifler bulma hazırlığına giri mesinin ana nedeni : geçici dengelere dayanan ve izlediği politikalarla yığınlar nezdinde hızla açılan ANAP iktidarının istikrarsızlığıdır. Kaldı ki, burjuva sistemindeki istikrarsızlık, ANAP'la özdeş olmayıp, genel bir sorun olarak politik krize doğru a ırdan da olsa derinle mektedir.

Yoldaşlar :

Kısacası, TC tekeli burjuvazisi ekonomik bunalımı a amamı , sosyal yıkımı  nleyememi  ve bunların üzerinde politik istikrarı sa layamamı tır. Tüm bunlar, faşizmin ve tekeli kapitalizmin toplumun ulusal ve sınıfsal gelişiminin önünde engel olduğunu ve yıkılması için nesnel koşulların olgunla tığını göstermektedir. Yine tüm belirtilenler, ulusal özgürlük ve demokrasi mücadelesini sosyalizme ulaşma hedefine bağlamamız gerektiğini gösteriyor.

Ne var ki, dünyanın hiç bir yerinde tüm nesnel koşullardaki olgunlaşmaya rağmen, faşizmin kendi kendine çekip gittiği, tekeli kapitalizmin derinleşen bunalımıyla kendiliğinden   kt   görülmemiştir. Bizde de olmayacaktır. Tekeli kapitalizm olgunlaşan nesnel koşullarda halkların devrimci zoruyla yıkılmadan her defasında yeni yeni geçici i tibak etme yol ve yöntemlerini bulabilecekler. Özellikle, tekellerle devletin günümüzde çok daha üst düzeyde b t nle ti i, dikkate alınırsa, burjuvazi daha uyanık ve ince taktiklerle konumunu korumaya çalışacaktır. Gerektiğinde devletin faşist niteliğini korumak kaydıyla, kısmi siyasal reformları gerçekleştirecek, burjuvazinin değişik akımları (sosyal demokratlar) eliyle toplumsal muhalefeti oyalamaya düzen sınırları içersinde yorup, muhalefetlerini bertaraf etmeye çalışacaktır. Bunun bir çok  rne i ya anmı tır. Soru na nerden bakarsak bakalım, ekonomik sömürünün siyasal ve ulusal baskının son bulması, insan ki ili inin ve onun maddi-manevi yaratıcı güçlerinin sürekli yıkımının durdurulması, ulusal özgürlük ve demokrasinin elde edilerek sosyalizmin yolunun açılması ; TC'nin ekonomik temelleriyle birlikte yıkılmasını kaçınılmaz bir görev olarak halklarımızın önüne koymuştur. Ama nasıl ? Hangi araç ve yöntemlerle ? Devrimci muhalefetin nihai çatışma düzeyine yükselebilmesi için, hangi evrelerden geçmesi gerekiyor ? Devrimciler bu evrelerde hangi hazırlıkları yapmalıdırlar ? Nasıl bir taktik politikayla hangi örgütsel araçlarla hazırlık çalışmalarını sürdürmelidirler ? Sorun sık sık TC'nin

yıkılmasını tekrarlamak değildir. Bu sorulara yanıt olacak görevlerin layıkıyla yerine getirilmesidir.

1- IZLENECEK TAKTİK POLİTİK ÇİZGİ

Yoldaşlar !

Türkiye ve T.Kürdistanı bütününde yaşanan süreçte, ulusal-toplumsal muhalefetin zemini genişlemiş ve dünya oranla daha geniş bir kitleyi kucaklamıştır. 12 Eylül'den buyana derinleşen ekonomik, sosyal bunalım faşizmin haydutça saldırıları ile bütünleşerek, toplumda köklü temellerden kaynaklanan güçlü ve yaygın bir devrimci muhalefeti doğurmuştur. Bu koşullar altında toplumda sola kayış hızlanmış ve derinleşen bir süreç olarak şu veya bu burjuva hükümete karşı olmaktan öteye burjuva sisteme yönelik toplumsal muhalefet güçlenmekte, burjuva sistem içerisinde sorunlarının çözülmemeyeceği inancı yaygınlaşmaktadır.

12 Eylül faşist cuntası, toplumda derin yaralar açmış ve tekelci kapitalist düzenle, işçi ve emekçi yığınlar arasındaki tüm bağları birer birer kopartıp atmıştır. Bu süreç devam ediyor. Faşizm veya herhangi bir burjuva iktidar tekelci kapitalizmle, işçi-emekçi yığınlar arasındaki keskin çelişkileri yumuşatacak, yıkanan köprüleri yeniden kurabilecek ekonomik, sosyal iyileşmeleri gerçekleştirebilecek imkanlara sahip değildirler.

Toplum içerisinde güçlenen sola kayış, siyasal yelpazenin tümünü etkilemektedir. En başta burjuvazinin tüm farklı akımları dün oldukları yerde bir adım sola kaymak zorunda kalmışlardır.

Elbetteki bu ; nesnel koşulların zorlayıcılığıyla birlikte, toplumsal muhalefeti kucaklayıp sistem içerisinde ve tekelci kapitalizme zarar getirmeyecek hareketlerle sınırlı tutabilme gibi bilinçli çabalarının bir gereğidir de. Ecevit yılları önce "toplum ne kadar soldaysa bizde o kadar soldayız" lafını boşuna söylememiştir. İşte bugün, dün den daha çok solcu görünen Ecevit'in DSP'si vb.'nin amacı ; sola kayan toplumu tekelci kapitalizmin uysal muhalifleri haline getirebilmektir.

1.Kongremizin yapıldığı 1982 başında faşist diktatörlüğün, ekonomik buhranı aşamayacağını, bunun yolaştığı sosyal yıkımı durduramayacağını, dolayısıyla nesnel olarak devrimci durumun devam ettiğini ve salt faşist zorbalıkla bastırılan devrimci muhalefette yaratılan sükunet ortamının geçici olduğunu belirtmiştik. Gelişmeler bu tesbiti doğrulamıştır.

Esas işçi sınıfı içerisinde olmak üzere, toplumun tüm emekçi katmanlarında sükunet ortamı belli ölçüde aşılmış, muhalefet hareketi güçlenmiştir. Günümüzde muhalefet hareketinin gelişim doğası ; ekonomik, sosyal, siyasal, ulusal, kültürel vb. temel istemleriyle kapitalist sistemi sorguya çekmektedir. Bu artık sadece mevcut bunalım koşullarının doğasında varolan bir sorgu olarak değerlendirilmemelidir.

İşçi ve emekçiler, bu temel hakları uğrunda fiili mücadelede hazırlanmaktadır. Adım adım toplumu susturup hareketsiz kılmayı esas alan faşizmin yasakları, kanunları aşmakta, dön tartışılmaz, eleştirilmez olan cunta, K. Evren ve parlamentosu, bugün yoğun olarak açık eleştirinin hedefi durumuna geldiler. Toplumsal muhalefet tüm cephelerden eleştiri silahını kullanma düzeyinde ; faşizme, tekelere, ulusal baskıya karşı saldırıya geçmiştir. Şimdi derinleşen yön, eleştiri sihanının tüm cephelerden kullanılması ve giderek ortamın olgunlaşmasına paralel olarak eleştiri sihanının yerine doğrudan eylemin konmasıdır.

Devrimci muhalefetin, içinden geçmekte olduğumuz siyasal ortamda bugünü savunma mevzilerini güçlendirmek, geleceği ise, açık ve dolaysız saldırıya hazırlıktır. Elbette ki savunma ve saldırıyı birbirinden bıçak kesigi gibi ayırt etmek olanaksızdır. Çünkü, en başta toplumun tüm politik güçleri nesnel olarak aynı oranda baskı ve sömürü altında değildirlir. Ve yine aynı anda politik eyleme kalkamazlar. Nesnel konumundan dolayı bugün işçi sınıfı ileri tavrı olan güç konumundadır. Basta işçi sınıfının ileri kesimleri olmak üzere, tüm emekçi yığınlar, gençliğin bilinçli kesimleri bugün açık eleştiriye yoğunlaştırmakla birlikte yer yer eylem düzeyinde çıkışlarda yapmaktadır. Genel olarak emekçi kitle içten içe kaynayan umut-umutsuzluk karışımı içerisinde de olsa dahi, hareketsizlik konumundan sıyrılmaktadır.

Faşizm gelinen aşamada siyasal sürecin belirleyicisi olmaktan çıktı, insiyatifi elden kaçırdı, içyüzü oldukça geniş yığınlar nezdinde açığa vurdu. Öyleki, faşizmin başı K.Evren, burjuva muhalefetin çeşitli politik güçlerinden kendisini ve cuntayı hedef alan saldırılara cevap vermeyecek kadar etkisizleşti. Emekçi yığınlar açısından 1983 öncesinde olduğu gibi sorun, faşizmin gerçek yüzünün görünmesi, geliş nedeninin, politik çizgisinin kavranması olmaktan çıktı. Faşizmin asıl niteliği açık olarak kavrandı. Türkiye ve T.Kürdistanı'nda halkların faşizmle sorunu, asıl olarak eylem alanındadır.

Şimdi komünistler, devrimciler, açısından görev esas olarak faşizmin niteliğini yığınlara kavratmak için propaganda yürütmek değildir. Görev: Faşizmin bir daha gelmemek üzere maddi temelleriyle birlikte yıkılması için, devrimin geniş politik ordusunun yaratılmasında odaklaşmaktır.

Toplumun kendi gelişim dinamiğine yabancı, asker komutasıyla tepeden dayatılan olgulardan hiç birisinin yığınlar tarafından kabul edilmemesi, icazetli burjuva partilerin düştüğü konumun yanı sıra YHK, Anayasa vb. faşist kurumların kabullenmemesi ve bugün anti faşist mücadelenin ana hedefleri durumuna gelmiş olmaları, faşizmle yığınlar arasında sorunun eylem alanında hesaplaşmaya döktüğünün açık kanıtlarıdır.

İşçi ve emekçi yığınların tüm cephelerden faşizme, tekelere, ulusal baskıya karşı, güncel temel hak ve hedefleri uğrunda açık muhalefetleri adım adım güçlenmektedir. Burjuvazinin dahi artık ciddi bir tehlike olarak kabul ettiği "toplumsal patlama" olgusu siyasal mücadelenin gündemine ciddi olarak girmiştir. Kesin olan burjuvazinin politik e-

egemenliğinin, halkların birleşik eylemlerinin doğuracağı kuvvetli bir yarma hareketiyle adım adım yüz yüze geldiğidir. Kuvvetli bir yarma hareketiyle diyorum, çünkü, muhalefet salt yüzeysel olarak faşist baskıya karşı olmaktan kayınaklanmıyor. Hayır! Köklü ekonomik bunalım, toplumun tek tek ailesine varana kadar derinden etkileyen bir sosyal yıkım ve zorla yok sayılan Kürt ulusunun, ulusal özgürlük temellerinden kaynaklanan bir muhalefet hareketi gelişiyor. Bu toplumun içerisinde yaygın bir kanı olan "hareket gelişir, güçlenir, ama yine 12 Mart, 12 Eylül gibi bir askeri darbe tezgahlanır ve yeniden sil-baştan ile yüz yüze geliriz" diye ifade edilen durumun bir daha aynıısının olmaya -cağını göstermektedir. Bunun böyle olmayacağını K. Evren'in kendisi Ağrı konuşmasında "ilk iki raundu biz aldık, ama üçüncü raund hala ortadadır. Kimin kazanacağı belli değildir" diye dile getiriyordu. Gerçekten de sonucu tayin edecek olan, üçüncü raunda kimin kazanacağıdır. Ya devrim güçleri faşizmi maddi temelleriyle birlikte bir daha geri getirmek üzere yıkacaklar ya da faşizm geçici bir zafer daha elde edecektir. Ama kesin bilenen kanlı-kavgalı bir nihai çatışmanın adım adım yaklaştığıdır.

Tüm bu gelişmeler karşısında; faşist diktatörlük, 12 Eylül darbesiyle süreçte toplumsal muhalefeti gerileterek elde ettiği konumu ve 1982 faşist anayasasıyla ulaştığı düzeyi korumak istiyor. Evren'in sık sık "anayasayı deldirt -mem" feryadıyla düştüğü konum artık daha ileri mevzileri elde etmek için saldırı değil, eline geçirdiği mevcut mevzileri savunmaktır. Bugün, tüm cephelerde gelişen muhalefetler karşısında savunmaya geçmiş, tüm çıkışları arasında boğmak için saldırıyor. Faşizm artık ideolojik ve politik planda geliş nedenlerini ve yaptıklarını savunmuyor, savunmuyor. Sürekli bir karşı saldırıya geçemiyor. Faşizm elde ettiğini savunmak için, saldırıda salt fiziki olarak asker-polis gücüyle militan devrimci hareketi, işçi ve emekçilerin çıkışlarını engellemeye çalışmaktadır.

Belirttiğimiz siyasal tabloda faşizmin düştüğü savunma pozisyonuna karşın, devrimci toplumsal muhalefet ise dolaylı sız eylem olarak açık saldırıya geçememiştir. Günümüzde derinleşen süreç, savunmadan saldırıya geçiştir.

Güçler dengesinde bugün oluşan bu geçici durumu, yani, faşizmin düştüğü savunma konumuna karşı, ulusal toplumsal muhalefetin saldırı konumuna geçmemesinin bir çok farklı nedenleriyle birlikte, asıl olarak devrimci saflarda hala devam eden dağınıklığıdır. Komünist, devrimci, demokrat, yurtsever tüm güçlerin bir tek devrimci kanalda birleştikleri başçekiçi geleceğe ışık tutan devrimin politik ordusu olarak birleşik halk cephesinin yaratılamamasıdır. Yine, ekonomik sosyal hayatı değiştirmeye aday, tüm güçlerin tek birleşik bir cephede birleştirilmesinde, toparlayıcı başçekiçi güçlü bir komünist partisinin halihazırda olmayışdır

Faşizmin ve tekellerin egemenliğinin yarabilececek toplumsal başkaldırı için nesnel koşullar olgunlaşmaktadır. Sorun cephenin yaratılmasıdır. Bu yönde ileri adımlar atıldığı ölçüde savunmadan saldırıya geçiş süreci hızlandırılacak ve derin, oldukça sert umut-umutsuzluk karışımı olarak gündeme gelecek ve kendiliğinden patlamalar bilinçli kılınmış olacak ve umutsuzluk değil, yıkılanın yerine ko-

nulacak iktidarın umuduyla eyleme kalkışılabilir.

Yoldaşlar !

Tüm belirtilenleri dikkate aldığımızda, parti olarak bu günden saldı taktikini hayata geçiremeyiz. Ama önümüzdeki siyasal süreçte salt savunma taktikini esas almakla da devrim mücadelesinde öncülük görevlerimizi yerine getiremeyiz. Çünkü, içinden geçtiğimiz siyasal süreçte toplumsal muhalefetin bugünü savunma, bu günden gelişen eğilim olarak geleceği saldıdır. Dolayısıyla savunma zeminlerini güçlendiren ve kendi içinde bu günden uc veren saldırı eğilimlerini geliştirerek, saldırı hazırlığını kucaklayan bir taktik politikalar bütünlüğüne sahip olmamız gerekir. Bu taktik bütünlüğün temel çizgileri olarak; TC'ni tüm ulusal ve toplumsal muhalefetin hedefi haline getirmeliyiz. Bu somut ta partimizin asgari programı uğrunda mücadeleyle, o anın taktik politik gereklerine uygun olarak TC'yi rahatsız etmek ve lehimize olan bir ortamda onu savaşa zorlamakla olur. Ekonomik, sosyal, ulusal haklar uğrunda sürekli bir mücadeleyle yığınları politik iktidar uğrunda savaşa hazırlamak, düzen sınırları içerisinde elde edilebilecek talepler (reformlar) uğrunda mücadeleli düzen sınırlarını aşan temel hedeflere bağlayarak güncel ve stratejik mücadeleyi bütünlüklü kılmalıyız. Ekonomik, sosyal haklar uğrunda mücadele büyük önem vermeliyiz. Ancak bununla yetinmemeliyiz. Bu mücadeleyi ulusal demokratik iktidara ulaşma amacına bağlamalıyız. Burada asıl sorun, güncel kavganın her adımında devrimci hareketin geleceğini ustaca savunabilmektir.

Hareket zemini olarak güncel kavgayı almalıyız. Çünkü güncel kavga içinde yığınları nihai kavgaya hazırlayabilişiriz ve yine bu güncel kavga içerisinde parti olarak geliş yığınlarla bağ kurabiliriz.

Etkili bir propaganda ve ajitasyon faaliyetini yürütmeliyiz. I. Kongremizden bugüne dek esas olarak propaganda ve örgütlenmeyi yürütmekle yetindik. Ancak toplum bazında açık eleştirinin yoğunlaştığı, muhalefetin güçlendiği günümüzde (ve önümüzdeki süreçte) ekonomik, sosyal, siyasal gerçeklerin salt propagandasını yapmakla yetinmeyiz. Propaganda ile birlikte artık esas olarak etkili bir ajitasyon çalışmasını örgütlemeliyiz.

Tüm siyasal gerçekler üzerinde sürekli ve yoğun bir politik ajitasyonla işçi-emekçi yığınları, ekonomik sömürü ve siyasi baskının odağı TC'ye karşı, KİŞKİRTMALİYİZ, hareket geçirip örgütlemeliyiz. Dün asıl görev olan propaganda ve örgütlenmeyi, bugün Propaganda-ajitasyon ve bunların örgütlenme ile bağını sürekli kılarak yürütmeliyiz. Her alanda AÇIK EYLEME GEÇİŞİN hazırlıklarını sürdürmeliyiz.

Bugüne kadar, propaganda ve örgütlenme düzeyinde yürüttüğümüz politik çizgimizi gerçekleştirdiğimiz tutunmayı, ajitasyon ve eyleme geçişle yığınların gelişen mücadelesine öncülük edebilecek bir konuma yükseltmeliyiz. Artık örgütsel alanda tutunmayı adım adım aşmalıyız. Bugüne kadar yurtiçinde gerçekleştirdiğimiz tutunmayla ortaya koyduğumuz, komünistlerin her şart altında aktif oldukları şeklinde somutlaşan devrimci tutarlılığımızı mücadelenin ruhuna uygun olarak sürekli tırmandırmalıyız.

Sabırsızlıklarını strateji haline getirip kitleleri ve gelişen mücadelelerini atlayarak, kitleleri umutsuz-çıkışsız yığınlar olarak görüp heyecanlandırıcı bireysel eylemlere başvuran bir çizginin geleceği yoktur. Bunları esas alanların her defasında hüsrana uğradıklarını umutsuz ve çikışsızlığa düşenlerin kendileri olduklarına çoğu kez şahit olduk. Bugün samimi itirafçıların esas olarak "sol" bireysel terörizmi temel alanların arasından çıktıklarını yine hep birlikte ibretle izliyoruz. KKP olarak zora dayalı devrim kaçınılmazlığından hareketle, kitlelerin mücadelesini esas alarak, kitle eyleminin gelişim doğasının gerekli kıldığı, hatta doğurduğu, doğuracağı yasal, yasal olmayan yöntemleri, silahlı, silahsız tüm mücadele araç ve biçimlerini kullanmaya hazır olmalıyız. Peşin şemalarla kendi hareket alanımızı daraltmamalıyız. Devrimci hareketin iktidara yönelişinde koşullar neyi gerekli kılıyorsa, onu kucaklamaya hazır olmalıyız. Sorunumuz her dönemin koşullara uygun olarak devrimci muhalefetin önünde yürüyebilmektir, ona ıkıtidar yolunu göstermektir.

Devrimci, iktidarı hedefler. Dolayısıyla iktidar alternatifini her alanda ileri sürmeliyiz. Bu aşamada yoğun propagandasını yürütmeliyiz. Komünist partisi olarak işçi sınıfının örgütlenme ve iktidar olma yeteneğini geliştir -meliyiz.

Tüm bunlara ek olarak, güçlü ancak esnek bir politik çizgi bütünlüğünü hayata geçirmek için vargücümüzle çalışmalıyız.

Belirlemiş olduğumuz taktik politik çizginin tek tek alanlarda hayata geçirilmesine gelince:

2-İŞÇİ SINIFININ POLİTİK BİRLİĞİNİ GÜÇLENDİRMELİYİZ

Yoldaşlar,

KKP olarak hem Kürdistan'da hem de Türkiye bütününde işçi sınıfı hareketinin ideolojik politik birliğinin yaratılması, bu amaçla özgülümüzde komünist hareketin güçlendirilmesi, genelde ise dağınık komünist hareketin birliğinin yaratılması gibi sorunlarımız vardır.

Kürdistan'da belirtmiş olduğumuz koşullarda güçlü bir komünist partisinin yaratılması yolunda KKP'nin, ideolojik, politik ve örgütsel olarak güçlendirilmesi tüm komünistlerin sorunudur. Kürdistan proletaryasının daha derin bir birliğe sahip olması gerekiyor. Proletarya ve diğer a - ra katmanların olduğu bir sınıfsal farklılaşma ortamında Kürdistan proletaryasının politik örgütü olarak kurulan KKP'nin bağımsız etkinliğinin güçlendirilmesi komünistlerin, komünizme yönelmiş tüm güçlerin esas görevleri arasındadır. Bu yöndeki görevlerin başarılmasının nesnel koşulları olgunlaşmıştır. Partimizin en ağır siyasi koşullar altında kuruluşu ve bugüne kadar varlığını devam ettirmekten öteye güçlenmesi, bunun kanıtı olmuştur. Artık Kürdistan'da siyasal sahnede devrimci-demokratizmin yanı sıra , komünizmde KKP'nin şahsında ve onun temel temeller üzerinde yerini almıştır.

İvedi görevin Kürdistan'da güçlü bir komünist partisi -nin yaratılması olduğu tesbitinden hareketle, bu doğrultuda yerinden sökülüp atılamayacak kadar sağlam, kalıcı, sınıf zeminlerinde adımlar attık. Kürdistan'da komünist parti olgusunun sadece biçimsel özelliklerini genel, soyut belirlenmeler olarak ortaya koymakla yetinmedik. Sağlam bir iç mantığını sergiledik. Komünist parti boşluğunun doldurulmasında belirleyici ilk adımları attık. İleri bir nitelik düzeyi tutturduk.

Partimiz ve ideolojik-politik görüşleri, geniş bir çevrede ilgiyle izlenir duruma geldi.Yine, genişleyen bir alan olarak öncü işçiler, komünizan unsurlar partimize yollandılar. Partimize katılımların yanı sıra, bizimle yoldaşca bir eylem birliği ve mücadele içersine giren çevreler arttı. Çeşitli siyasî akımların tabanlarıyla, şu veya bu hareketten kopmuş ve ciddi bir arayış içersinde olan bağımsız küçük grup ve unsurlarla eylem birliğimiz gelişti.

Şunu rahatlıkla söyleyebiliriz, KKF, kısa zamanda Kürdistan'da komünist, komünizan güçlerin ideolojik olarak tartışma ve yönelme odağı, mücadele içersinde olan, anti-faşist yurtsever güçlerin kendisiyle ortak eylem yürütecekleri bir konuma yükseldi.

Kısacası; partimiz ideolojik alanda sürekli ileriye doğru üretimi gerçekleştirecek, politik alanda istikrarlı bir çizgiyi izleyerek örgütsel alanda kesintisiz bir mücadele yürüterek işçi sınıfının, yoksul emekçilerin arasında derin kökler saldı. Bundan böyle atılan bu adımları derinleştirmek niteliğini sürekli pekiştirmek, nicel gücünü artırmak, bizim kadar, dışımızdaki komünist grup ve unsurların da sorunu olduğu görüşündeyiz.

Yoldaşlar !

Kürdistan'da komünist hareket tectir. Ve bu partimizde somutlaşmıştır. Bunu soyut bir iddia olarak ileri sürmüyoruz. Gerçeğin kendisi budur. Dışımızda bir dizi parti, örgüt vardır. Ancak hiçbirisi komünizm zemininde değildirler hepsinin -aralarındaki nüans farklılıklarla birlikte- temsil ettikleri düzey (adına "işçi", "sosyalist" parti den -sede) devrimci demokratizmdir. Bu düzey, başta programları olmak üzere, ideolojik görüşlerinde, politik yönelişlerinde örgütsel yapılanmalarında görülür.

Partimiz hiçbir zaman "komünizm benim tekelimdedir, başkası komünist olamaz" demedi. Tersine "ideolojik mücadele -nin ve zorlayıcı nesnel etkenlerin komünist nitelikler kazandırmış örgüt veya kanatlarla örgütsel birlik eylemine götürmesi muhtemeldir. Böyle bir perspektifi korumalıyız"şeklinde I.Kongremiz tarafından belirlenen görev doğrultusunda hareket ettik. Milliyetçi zemindeki küçük burjuva ideolojik dünya görüşlerine karşı ideolojik mücadelenin yanı sıra yakın işbirliğine ortak eyleme önem verdik, çaba harcadık.

Ancak günümüzün nesnel gerçekliği, şu veya bu hareket içersinden birçok nedenle kopmuş ve komünizme yönelmiş küçük grup ve unsurların dışında, parti veya örgüt olarak komünizme doğru evrimleşmiş bir hareketin olmadığıdır.

Dolayısıyla Kürdistan'da dağınık bir komünist hareket (ayrı ayrı komünist parti veya gruplar olarak) ten söz

edilemez. Ve komünizm zemininde olan başka bir parti ya da örgütle tek partide birleşme şeklinde bir komünist birlik göreviyle yüz yüze değiliz. Görev KKP'nin bağımsız etkinliğini pekiştirmek işçi sınıfının bilinçli öncüleriyle bütünleşmeyi derinleştirmek ve öncü konumunu, sürece uygun olarak sürekli pekiştirmektir. Bu yönde Kürdistan'lı komünistlerin yerine getirmeleri gereken hayli yoğun görevleri bulunmaktadır.

Yoldaşlar ,

Öncü olabilmek, kendi kendimize "öncüyüz" demekle olmaz Bizim öncü olduğumuza inanmamız, kuşkusuz önemlidir, ama yeterli değildir. Önemli olan dışımızdaki tüm güçlerin öncü olduğumuzu kabul edecekleri ve kabul etmeye zorlanacakları politik ve örgütsel güç ve olgunluğu ortaya koyabilmektir. Bunun için :

-Parti olarak, işçi sınıfının ekonomik-demokratik mücadelesinde etkinliğimizi arttırmayı ve öncü işçilerle bütünleşmeyi temel bir görev olarak başarmalıyız. Bu yönde atılan adımları derinleştirmeliyiz.

- İşçilerin bizzat başlattıkları eylemlerde yer alarak , yol göstermeliyiz. Hareketi bilinçli kılmalıyız. İşçi sınıfı hareketini bilinçle donattığımız oranda parti ile işçi sınıfı arasındaki bütünleşme o oranda gerçekleşmiş olacaktır.

İşçi sınıfını bilinçli kılmada ; başta burjuva sınıfa karşı bağımsız sınıf mücadelesinin zorunluluğu, Türkiye ve T.Kürdistanı'nda tüm işçilerin çıkarlarının birbirlerinin aynısı olduğunu, çokuluslu TC koşullarında her ulustan proletaryanın politik birliğinin zorunluluğunu ve proletarya enternasyonalizmi ilkelerinin, işçilerce kavranıp, sahiplenmeleri için; sürekli bir mücadele vermeliyiz.

Parti programını öncü işçilere eylem içerisinde kavratmalıyız. Fabrika, işletme ve tarım alanlarında grev hareketini geliştirmek içinde yer alarak bilinçli kılmak, işçilerin örgütlenme ve eylem yeteneklerini geliştirmek için yürüteceğimiz mücadele ile program kavratma görevimizi birleştirmeliyiz.

Kürdistan'da komünist partisinin çok yönlü mücadelesini omuzlayacak ve yönlendirecek ve öğrenci, aydın, köylü, esnafın gelişen eylemlerinde baş çekebilecek kadar yetkin ve geniş düşünen önder işçi ve kadrolar yetiştirmeliyiz.

Milliyetçi, devrimci-demokrat akımlara karşı politik alanda esnek ve eyleme çekici politik çizgiyle birlikte, ideolojik görüşlerini korudukları halde, proletaryanın örgütü, marksizm-leninizm, proletarya enternasyonalizmini özünü çarpıtarak sahiplenip, komünizmi deforme etmelerine izin vermeyeceğiz. Devrimci-demokrat konumlarıyla aktif eylem birliğini hayata geçirmek için çalışacağız ; aynı zamanda komünizme doğru evrim gösterecek olan her parti, örgüt veya gruba tüm gücümüzle destek sağlayacağız.

Bugün yaygın olan ve içlerinde komünizme meydanmış bağımsız gruplar, hatta tek tek unsurlarla eylem birliğini derinleştirerek günlük ortak eylem içerisinde ideolojik birliği sağlamayı hedeflemeliyiz. Bunun yanı sıra, parti olarak, bağımsız gruplaşmayı örgütlü bir harekete katılmak i-

çin geçici olarak görmeyen ve ciddi bir ideolojik arayışı günlük eylemle bütünleştirmeyen ve giderek bağımsız gruplaşmayı sınıf mücadelesinden bağımsızlığa kadar götüren grup ve unsurlar ciddiye alınmamalıdır.

Yoldaşlar,

T.Kürdistanı komünistleri olarak, Türkiye proletaryası ile ideolojik, politik örgütsel birliği her zaman savunduk. Savunmadan da öteye fiiliyatta hayata geçirdik. Birleşik parti olarak TKEP bünyesinde demokratik merkezîyetçilik temelinde birleştik. Günümüze değin bu birlik gelişti, daha da pekişti. Çünkü, TC koşullarında tüm ulus ve azınlıklar proletaryanın birliğininin yaratılması, öznel iradenin ürünü değil, nesnel koşulların zorunlu bir gereğidir. Bu gereği yerine getirmekle ne kadar doğru ve güçlü bir çizgi izlediğimizi, bugünden elde edilen ileri sonuçlarla görmekteyiz.

Yoldaşlar,

İzninizle şunu belirtmek istiyoruz; Türkiye ve T.Kürdistanı bu Üründe 5 yıldan beri ağır faşist saldırılara alınan ciddi darbelerle rağmen, her iki ülkede komünist hareketin kesintiye uğratılmadan faaliyetin sürekli kılınmasında birliğe örgütlenme ve mücadelenin belirleyici payı olmuştur. Türkiye komünistleri ile faşist saldırılara karşı durmada olsun, güçlüklerin ve sorunların açılmasında olsun tek bir yumruk gibi ortak davrandık. Türkiye komünistlerinden çok şey öğrendik ve öğrettik.

Ancak, TKEP bünyesindeki komünistlerle birliği gerçekleştirmiş olmakla, Türkiye'de tüm komünistlerle birliği gerçekleştirmiş olmuyoruz. Çünkü, Kürdistan'dan farklı olarak Türkiye'de komünist hareket dağınıktır. Halihazırda ayrı ayrı müfrezeler vardır. Dolayısıyla bu alanda komünist hareketin birliği diye bir sorunumuz vardır.

Günümüzde TKEP'in komünist hareketin birliği doğrultusunda izlediği birlik politikasını doğru buluyor ve başa rıya ulaşması için çaba harcıyoruz.

KKP olarak, TKEP'nin bünyesinde yer alan Türkiye'de komünistlerin dışında bulunan diğer komünist müfrezelerinde yer alacağı tek ve güçlü bir birleşik komünist partisinin yaratılması uğrunda mücadele edeceğiz. Birliğe yaklaşımımız programsal ve ilkeseldir. Komünist partide birleşebilmenin zorunlu temel ilkeleri doğrultusunda TKEP'nin bünyesindeki Türkiye'de komünistlerle gerçekleştirdiğimiz birlik anlayışı diğer Türkiye'de komünistler için de geçerlidir. Türkiye'de tüm komünist güçlerle birliğe gitmenin koşulları olgunlaşmaktadır. Birliğe ulaşmak hedefimizdir.

Halihazırda, diğer diye ifade ettiğimiz komünistlerle a ramızda programsal olarak giderilmesi gereken ciddi ayrı lıklar mevcuttur. Ayrı lıkları karşılıklı yoldaşça eleştiri öz-eleştiriyle gidermek ve bu süreçte birliğin ideolojik zeminini, sınıf bilinçli öncü işçiler ve komünizan güçle rin nezdinde açığa çıkartmak : Birliği gerçekleştirmenin yolu, burdan geçer. Birlik, işçi sınıfından onun iktidara hazırlama mücadelesinden ve buna ışık tutacak mücadele zemininden kopuk ele alınamaz ve çözümlenemez.

3-HALKLARIN BİRLEŞİK CEPHESİNİ YARATMALIYIZ

Faşizme, tekellere ve ulusal baskıya karşı halkların birleşik eyleminin ve örgütlermesinin zemini dünden daha çok olgun hale gelmiştir. Faşizmin yıkılmasının Türkiye işçi ve emekçilerinin olduğu kadar, Kürdistan ulusal özgürlük mücadelesinin de başlıca engeli olduğu, bizzat geniş yığınlar tarafından kendi deneyimleriyle görülmüştür. Tek başına, ne Türkiyeli emekçilerin ne de Kürdistan emekçi halkının kurtuluşlarının olanaksız olduğu artık geniş bir devrimci-demokratik potansiyel tarafından da savunulur olmuştur.

Bu koşullar altında öne çıkan görev; tabandan gelişen muhalefet hareketini örgütleyecek ve burjuva reformizminin faşizmle uzlaşma ve halkların devrimci dinamizmini düzen sınırları içersinde yorup dağıtma çabalarını boşa çıkartacak halklara iktidar olma yolunu açacak, birleşik halk cephesinin örgütlenmesidir.

Zorlayıcı nesnel koşullar ve yığınlar arasında güçlerin birlik eğiliminin etkisiyle, bu yönde belli ileri adımlar atılmıştır. Bu altı siyasi hareketin oluşturduğu "Sol Birlik" de ifadesini bulmuştur.

Bugün, tüm uluslardan burjuvazinin saflarında kenetlenildiği karşı-devrim odağı olarak TC Devletine karşı, halkların birleşik cephesini başa almamız ve buna ulaşmak için, yürüttüğümüz mücadele, Kürdistan'da Ulusal Demokratik İktidarın kurulmasını hedefleyecek, Ulusal Demokratik Halk Cephesinden vazgeçtiğimiz veya şimdilik bir tarafa bırakmamız anlamına gelmez. Birleşik cephenin yaratılması bizzat Kürdistan'da, tüm işçi, emekçi köylülük, aydın, ilerici din adamları ve gençliğin UDHC'nin yaratılmasını zorunlu kılmaktadır.

İlk elden birleşik cephenin oluşturulması ve bunda yer alan Kürdistan'lı tüm politik akımların Kürdistan'da bir UDHC'de merkezileşmesi, veya ilk adım olarak UDHC'nin yaratılması ve Türkiye, T.Kürdistanı bütününde birleşik cepheye ulaşmanın hedeflenmesi sorununda önemli olan, koşulları uygun olandan başlamaktır.

UDHC'nin yaratılması ve genelde birleşik cepheye ulaşmak için ; Kürdistan'da tüm devrimci-demokratik güçlerle, ilk adımda eylem birliğinin yaratılması için içerde ve dışarda yoğun çaba harcadık. Kimi güçlerle olumlu ilişkiler içersine girdik, belli gruplarla, hatta yerel düzeydeki küçük militan grup ve unsurlarla ortak eylembirliğini geliştirdik. Bundan böylede bu yönde faaliyetimizi aralıksız sürdüreceğiz.

Türkiye ve T.Kürdistanı bütününde ise birlik yönünde atılan her adımı aktif destekledik. Kürdistan'da ayağının sağlam yere basması için, aralıksız bir mücadele yürüttük. İleri bir adım olarak değerlendirdiğimiz " Sol Birlik"te, resmen yerelmadığımız halde fiilen bir üyesiymiş gibi sorumlu davrandık. Çıkan belge ve yayını Kürdistan'da basan, dağıtan tek hareket olduk. "Sol Birlik" propagandasını u-

laşabildiğimiz tüm alanlarda yürüttük. Önümüzdeki siyasal süreçte KKP olarak bu fiili mücadelemizi derinleştirecek , bununla birlikte resmi platformda yer almak içinde somut ça ba harcayacağız.

"Sol Birlik" veya daha ileri düzeyde oluşacak birliklerin gelişip güçlenerek cephe düzeyine varabilmeleri aşadaki görevlerin başarılabilmesine bağlıdır:

Yurt içersinde faaliyetin sürdürülmesi propagandanın yoğunlaştırılarak "Sol Birlik" in ne istediğini, neyi nasıl elde etmeyi amaçladığını, öncelikle yığınlara kavratılması gerekiyor. Bununla, "Sol Birlik" in işçi ve emekçi yığınlar içersinde mayalanmasını ve kökleri tekeller kapitalist sö - mürünün, ulusal baskının derinliklerine inen bir toplumsal temele dayandırılmasını hedeflemeliyiz.

Cephenin belkemiği işlevini görecek, işçi sınıfının fa - şizme, sermayeye karşı birliğinin yaratılması uğrunda mü - cadeleyi sürekli kılmalıyız.

Yığınların temel istemlerinden hareketle "Sol Birlik" i salt siyasal hareketlerin tabanlarında değil, bizzat halk yığınlarına dayandırılması hedeflenmeli ve cephe organla - rının oluşumunda anti-faşist yurtsever güçlerin yeralmala - rını sağlayacak bir politika izlenmelidir.

Yoldaşlar,

Tüm bunlarla birlikte, cephe ile partiyi karşı karşıya getirme" cephe çalışmaları parti çalışmalarını aksatıyor", "cephede yer alan güçler bizim kadar ça ba sarfetmiyorlar" gibisinden darlıklara, yanlış tutumlara düşmeden komünist parti ve onun kadroları olmanın bilinciyle hareket etmeliyiz.

Yoldaşlar !

Burjuvazi gelişen toplumsal muhalefeti engellemek için, baskılarını yoğunlaştırmaktadır. Kürdistan bir kez daha yeni bağıtan ıgal edilmiş, tüm işkence mekanizmalarını fa - şizm harekete geçirmiştir. Amaç özel olarak Kürdistan'da devrimci hareketteki gelişimi, genelde Türkiye ve T.Kürdis tanı'nda halkların birleşik eylemlerinin ortak tırmanışını engellemektir. Faşizmin geleceği için, en ciddi tehlike , Kürt, Türk ve diğer azınlık halkların ortak eylemidir.Bunu engellemek için hem saldırıları yoğunlaştırmakta hem de p - rovakatif eylemlerle "böl ve yönet" politikalarına başvur - maktadır.

Bununla birlikte, tüm saldırılar ve parçalama girişimle rinin yeterli olmayacağını gören çeşitli burjuva çevreler, reformist alternatifler hazırlamaya koyulmuşlardır. Geli - şen muhalefetin niteliği ve kitlelerin sola kayışlarından hareketle, düne göre daha solda gözükken, bununla kitlele - rin eylemlerini düzen sınırları içersinde tutulmasında dalgakıran görevini üstlerecek bir burjuva alternatifin ya ratılmasında çabalar yoğunlaşmakta, somutta bu çabalar, bu gün SODEP-HP'nin birleştirilmesinde ifadesini bulmaktadır.

Halihazırda komünist ve devrimci-demokratik sol güçle - rin halklara güven veren bir Halk Cephesini oluşturamamış olmaları da gözönüne getirilirse, sosyal demokrat alter - natiflerin devrimci-mücadelenin geleceği açısından ciddi bir tehlike oluşturduğu açıktır.

Yoldaşlar,

Bugün sosyal-demokrat adı altındaki burjuva güçlerin tüm çabaları güncel hak,ve özgürlüklerin savunuculuğunu ya parak yığınları arkasına alıp faşizmle uzlaşmaktır. Daha doğrusu faşizmi uzlaşmaya zorlamaktır. Zaten siyasal süreçte belirleyici olmaktan çıkan faşizmin başı K.Evren de uzlaşmaya çoktan hazırdır. Faşizm karşısında bugün DYP ve S.Demirel'den bile daha uzlaşıcı, daha kuyrukçu ve kişilik siz bir politik çizgi izleyen sosyal demokrasi, bu haliyle, tüm emekçi yığınların gözü önünde faşizmle uzlaşmaya a çık oynamaktadır.

Nesnel alanda derinleşen bunalım ve politik istikrarsızlık, yığınlarda oluşan devrimci birikim, sosyal demokrasinin uzlaşma hedefine ulaşmasının önündeki en ciddi engeldir. Elbetteki güçlenen devrimci muhalefeti yönlendirecek, tek bir kanalda birleşmesini sağlayacak, birleşik halk cephesi yönünde ileri adımlar atılmazsa, sosyal demokrasi yığınların devrimci birikiminden hareketle mevcut çıkışsızlıkları kullanarak, uzlaşma çizgisinin arkasında yığınları geçicide olsa tutabilecektir. Çünkü mevcut koşullarda faşizme, tekellere ve ulusal baskıya karşı halkların gelişen muhalefeti yeni bir kanal arayışı içersindedir. Bu arayışa ya komünistler ve devrimci-demokratların oluşturacağı halkların birleşik cephesi tercüman olacaktır ya da sosyal demokrasi bu kanal görevini ilk başta görecektir, TC devletine yönelik muhalefetin etkisini bertaraf edecektir.

Komünistler, devrimci değişimden yana olan tüm devrimci ilerici güçler buna müsaade etmemelidirler.

4-İŞÇİ SINIFININ SENDİKAL MÜCADELESİ

Burjuvazi faşist cunta eliyle işçi sınıfının uzun yıllar ınatçı mücadelesi sonucunda elde ettiği tüm kazanımlarını ortadan kaldırdı. Devrimci sendikal örgütünü kapattı ve yargılıyor. Bir dizi gerici faşist yasayla işçi sınıfının elini kolunu bağlı tutmak istiyor.

Tekelci kapitalizmin derinleşen bunalımının esas yükü işçi sınıfına yüklendi. Sınıfsal sömürü alabildiğince ağırlaştırıldı. İşçilerin kendisini yeniden üretemeyecek kadar ağır sömürü koşullarında, mutlak yoksullaşma süreci derinleşti. Kürdistan ve Türkiye işçi sınıfı, sınıf olarak oluşumundan buyana hiç bir dönem bu boyutta yoksullaşmamıştır.

Artan sosyal yıkımdan en fazla etkilenen yine işçi sınıfı olmuştur. Yoğunlaşan intiharlardan, ağır çalışma ve kötü beslenme koşullarından öte bozulan sağlık ve artan ölümlerden en yüksek oran işçi sınıfı saflarında görülmektedir.

Bu ağır koşullar altında işçi sınıfının mücadelesi güçleniyor ve giderek siyasallaşıyor. Bu koşullarda işçi sınıfının kurtuluşu yolunda komünistlere önemli görevler düşmektedir.

Faşizme ve sermayeye karşı işçi sınıfının birliğinin yaratılması için, reformizmin ve sarı-gangster sendikal önderlerinin işçiler üzerindeki etkiye bulundukları alanlara hızlı girmeliyiz. Burjuva reformizmiyle yakın görüş men

siline girerek, radikalleşen işçi hareketinin birliği uğrunda mücadele etmeliyiz. Sosyal demokrasinin faşisme ve sermayeye karşı uslaşmacı ve sahte tutumlarını açığa vurmak için, hem aynı mevsilerde olmalı, ortak mücadeleye zorlamalıyız hem de uslaşmacı tutumlarını işçiler nesninde açığa çıkarmalıyız. En geniş ama, ideolojik, politik bilinç düzeyi olarak da en geri işçi yığınlarını etkileyerek, bilinçli kılarak öncü işçilerle bağımsız sınıf politikası temelinde birliklerini sağlamayı hedeflemeliyiz.

Düzei ve niteliği ne olursa olsun, proletaryanın gelişen birliğinden hareketlerinin içerisinde yer almamız . Bilinçli politik amaçtan yoksun olan bu hareketlerin içerisinde yer almakla ancak bilinçli kılabilceğimizi biran olsun unutmamalıyız. Militen ve bilinçli bir işçi hareketinin eyleme geçirilmesi hedefine bu seminden hareketle ulaşabiliriz.

Reformizme, komünistler arasındaki köklü farkları yalın olarak sergileyeceğimiz alan, işçi hareketidir. Reformizmin tüm aklımları, baskı ve sömürünün bizzet nedeni olan kapitalizmin kendisine karşı değil de sonuçlarına karşı mücadele ile işçi sınıfını oyalar. İşte tam da bu noktada, yani gün-cel talepler uğruna mücadele ile düzen sınırlarını aşan temel hedefler uğruna mücadeleyi birleştirerek, reformizme, komünistler arasındaki köklü farklılıkları işçilerin gözünle somutlaştırmalıyız.

Yoldaşlar !

Proletaryanın sınıfsal kurtuluş mücadelesinde olduğu kadar, ulusal özgürlük mücadelesinde de, sendikaların oldukça önemli bir yer işgal ettikleri bilinmektedir. Genel olarak ulusal kurtuluşun gündemde olduğu ülkelerde olduğu gibi bisde de sendikaların daha işin başında siyasallaştıkları ve kurtuluş mücadelesinde önemli işlevler üstlenediklerini görüyoruz. Bununla birlikte mevcut sendikalar hem nitelik olarak sınıf sendikacılığı düzeyinde bir işçeri kavuşturulamamışlardır hem de tarım işçileri başta olmak üzere önemli bir işçi kesimi hala sendikasıdır.

Bu gerçeklik, biz komünistlerin önüne iki önemli görev koymaktadır.

Birincisi, sendikaların yaygınlaştırılması için işçilerin bu yöndeki mücadelelerinin desteklenmesi gerevidir. Özellikle Kürdistan'da oldukça geniş bir işçi potansiyelini barındıran ve yine hemen hemen tümünün sendikası olduğu tarım işçilerinin sendikalaşmaları için mücadele etmeliyiz. Görevimiz Kürdistan'da sendikası işçi bırakmamak olmalıdır.

İkincisi, sendikaların ilerletilmesidir. Mevcut sendikalar içerisinde yerel olarak sınıf sendikaları düzeyine çıkarılmaları için, usun erimli bir mücadele vermeliyiz. Sendikaları mali çıkar alanı, burjuva politikalarının aleti, grup çıkarılarının bir aracı olarak gören partilerle, sendikaları işçi sınıfının bugünkü ve gelecekteki sınıf çıkarılarının savunulması aracı olarak gören, bu amaçla sendikalar içerisinde sağlan mevsiler elde etmeyi ve denetlemeyi hedefleyen bir parti (partimis)nin yaklaşımları birbirinden farklı olacaktır. Sendikaların ilerletilmesi, bizim açımızdan, bu noktada anlaşılmaz kazanmaktadır. Sendikalarda da

rinlemesine yer almak ve etkilemek, giderek faşizme, sermayeye ve ulusal baskıya karşı, işçi sınıfının mücadele araçları olarak etkinliklerini daha da arttırmak önümüzdeki siyasi süreçte temel görevlerimizden biri olmalıdır.

Partimiz, işçilerin tek sendikada birleşmesini, sendikaların birliğini savunuyor. Ne varki, günümüzün gerçeği; tekelsiz kapitalizmin var olduğu (faşizmin işçilerin tümünü tek devlet sendikasında toplalamayı göze almadığı) koşullarda sendikal alanda bölünme şu veya bu oranda varlığını sürdürecektir. Çünkü, burjuvazi, sürekli sendikaları bölüp parçalamaya çalışacaktır. Tüm işçilerin sendikal birliğinden ancak komünistler yana olabilir ve ancak komünistler bu uğurda mücadele yürütür.

Tek ve birleşik sınıf sendikaları konfederasyonuna ulaşmak gibi uzun erimli bir hedefe varmak için sabırlı, ısrarlı ve kararlı bir mücadele vermemiz gerekiyor. Önemli olan bugünden adım adım bizi bu uzun erimli hedefe ulaştıracak politikaların belirlenmesi, taktiklerin saptanması ve mücadelenin sürekli kılınmasıdır. Bu yüzden izleyeceğimiz politikalar olarak Kürdistan'da işçi sınıfının belirleyici kesimini saflarında toplamış olan TÜRK-İŞ içerisinde uzun soluklu bir mücadeleyi esas alıp ağırlıklı mücadeleleri burada yoğunlaştırmalıyız. Daha somutta, TÜRK-İŞ Genel Kongresinin yaklaşmasını dikkate alarak bu alandaki çalışmalara ağırlık vermeliyiz. Dışımızdaki tüm ilerici güçlerle hareket birliğini sağlamak için çalışmalıyız. Bu yönde atılan adımları derinleştirmeliyiz. Tüm ilerici potansiyelin etkin ve bütünlüklü hareketi yaratıldığında TÜRK-İŞ'te daha ileri mevziler elde etmenin imkanları vardır.

DİSK'in kapatılmış olması ve potansiyelinin dağıtılıp, parçalanma çabaları devrimci bir sendikal konfederasyonun zeminini eritmedi, Tersine her geçen gün bu yönden zemin güçlenmektedir. Bizzat TÜRK-İŞ bünyesinde bu yönde gelişmeler görüldüğü gibi, DİSK'in açılmasında uygun ortamı oluşturmakta; militan, ileri işçi kesimlerinde devrimci bir sendikal konfederasyonun yaratılması yönünde talepler yükselmektedir. Bugün DİSK'in açılması uğrunda daha aktif bir mücadele yürütmeliyiz ve devrimci sendikal konfederasyonun yaratılması gelişmeleri desteklemeliyiz, geliştirmeliyiz.

Tüm bunlarla birlikte, işçi sınıfının özgür sendikalaşma toplu-sözleşme ve grev hakkı için, ekonomik, sosyal hakları için, mücadele yürütmeliyiz.

İşçi sınıfının birliğinin yaratılmasında önemli araçlardan birisi de işçi komiteleridir. Partimiz işçi komitelerinin örgütlenmesi yolunda hayli çabalar sarfetti, yer yer belli adımlar atmış olmakla birlikte, sözü edilebilecek bir gelişme yoktur. İşçi hareketinde ve sermayeden bağımsızlaşma sürecinin derinleşeceği önümüzdeki siyasal ortamda, faşizmin baskı ve sindirme çemberinin ileri boyutlarda kırılması, kendiliğinden hareketin yükselmesi vb. ne paralel olarak bağımsız sınıf organları olan işçi komitelerinin zeminini güçlenmektedir. Partimiz bugünden, bu yönde ki gelişmeleri titizlikle gözetmeli ve öncü işçilerin hangi ad altında olursa olsun, komiteleşmelerinde aktif rol oynamalıdır.

5- EMEKÇİ KÖYLÜLÜĞÜN MÜCADELESİNE YÖN VERMELİYİZ

Yoldaşlar,

Engels "Parti iktidarı almak için şehirlerden kırlara gitmelidir ve kırsal bölgelerde güçlü hale gelmelidir"(Lenin'in Esasları sy:72) diyordu. Parti olarak bizim hali hazırda devam eden asli görevimiz :Şehirlerde (proletarya saflarında) konumumuzu güçlendirmektir. Ama bu asli görevle birlikte, kırlarda emekçi köylülük içersindeki çalışmalarımızda süreklilik kazandırmalıyız. Çünkü, emekçi köylülük içersindeki çalışmalara kayıtsızlık, adına ne denirse densen fiiliyatta proletarya diktatörlüğüne giden yolu tıkamaktır. Ona sırt çevirmekle özdeş olacaktır. Proletaryanın iktidar uğruna sürdürdüğü mücadelesinde, emekçi köylülükle savaş birliğini yaratmak vazgeçilmez temel bir öneme sahiptir. Ayrıca ülkemizde toplam nüfusun % 60'ını oluşturan gücüyle köylülüğün mücadelesinin örgütlenmesi daha bir önem kazanmaktadır.

Emekçi köylülüğü devrimci kılan ve proletaryanın iktidarı alma mücadelesinde müttefik durumuna getiren köklü ekonomik, sosyal, siyasal nedenler vardır. Bunların başında Tekellerin emekçi köylülüğü kısıpaca alan ve her alanda iflasa sürükleyen ekonomik baskı ve sömürsüdü. İstisnasız, tüm alanlarda oluşan ve egemenlik kuran tekelci birliğin belirlediği tekeli fiat mekanizmasıyla, emekçi köylülüğün ürünlerini talan edercesine ucuza el koyarken, tersinden ise, tüm tarım girdilerinin fiatı sürekli artarak, köylülüğün alım gücünün çok üstüne tırmanmaktadır. Tekel, büyük tüccar arasında sıkışan köylü kitlesinin yıkımı yoluna girmektedir.

Orta ve küçük köylülüğün toprağı sürekli elden çıkmaktadır. Kürdistan'daki toprak ve tarım burjuvazisi, devletin de sağladığı kredi vb. destekle makina, traktör, gübre ilaç, vb. tüm teknik ve sınai tarım girdilerini kullanırken, orta ve küçük köylülük bunları kullanamaz duruma getirilmiştir. Bu haliyle büyük çaplı üretim, küçük çaplı üretimi sürekli tasfiye etmekte ve toprak büyük ellerde tekelleşmektedir.

Büyük çaplı üretimin küçük üretimi sürekli tasfiye etmesi sonucunda, topraksız (yoksul) köylülüğün oranı artmakta ve proletleşme hızlanmaktadır. Günümüzde Kürdistan'da, genel köylü kitlesi içersinde yoksul köylülük oranı % 60'ını geçmektedir.

Bu objektif durum, emekçi köylülük içersinde tekeli fiat mekanizmasının kırılması ve tüm büyük topraklara, zorla el konulması uğrunda mücadeleyi güçlendirmektedir.

TC devletinin sırtında hiç bir cömende eksik etmediği, bugündayanılmaz baskılarla çok daha katmerli hale getirdiği jandarma dipçığı, emekçi köylülüğü devrim uğrunda mücadeleye iten diğer bir faktördür.

Ayrıca, TC parlamentosunun hem Kürt ulusunun inkarı üzerine kurulması hem de yaşanan kırk yıllık parlamento sü-

recinde, burjuvazinin tüm değişik iktidarlarının köylülüğe birşey vermediği ve bundan böyle de vermeyeceğini önemli ölçüde kavramış olması, köylülüğü devrimci potansiyelini besleyen bir başka faktördür.

Bu temel faktörlerle birlikte emekçi köylülüğü bugün , mücadeleye iten burda sayamayacağımız kadar çeşitli güncel ekonomik, sosyal, siyasal sorunlarla yüz yüzedir.

Belirttiğimiz tüm bu nedenler, Kürdistan emekçi köylülüğünü, TC'nin yıkılması, özgür ve demokratik bir Kürdistan'ın yaratılması kavgasına itmekte, işçi sınıfıyla faşizm, tekellere, toprak ve tarım burjuvazisine, ulusal baskıya karşı ortak kavganın nesnel koşullarını oluşturmaktadır

KKP yönünden öne çıkan temel görevlerden biri olarak, işçilerle emekçi köylülüğün savaş birliğini yaratmak ve ulusal demokratik halk devrimini zafere götürmektir.

Yoldaşlar,

Partimiz emekçi köylülük içerisinde nicel olarak yeterli olmamakla birlikte, sağlam kalıcı mevziler elde etmiştir. Ulaşılan bu düzeyi izleyeceğimiz politikalarla derinleştirmeliyiz. Köylülüğün her alanda gelişen mücadelesinin aktif olarak destekleyip geliştirmeliyiz, yol göstermeliyiz.

Köylülüğü devrime kazanmakta, nesnel konumunun inkarı demek olan, proletaryanın sınıfsal zeminine gelmesi gibi bir darlığa düşmemeliyiz. Bu konuda Engels'in "proleterleşmekten kurtardığımız ve halen köylü niteliğini korurken kazandığımız köylülerin sayısı ne kadar fazla olursa sosyal dönüşüm o kadar hızlı ve çabuk gerçekleşecektir" (age.sf: 73)) belirlemesini emekçi köylülük içerisindeki faaliyeti -mizde esas almalıyız.

Emekçi köylülüğün örgütlenmesinde çeşitli güçlüklerle yüz yüzeyiz. Örneğin işçilerin sendikalarda örgütlenmesi gibi somut ve belirgin görevlerle yüz yüze değiliz. Bu alanda çeşitli örgütlenmelerle, daha karmaşık bir ortamla karşı karşıyayız. Bunlar kooperatifleşme, üretici birlikleri, devrimci köylü komiteleri vb.dir. Partimiz emekçi köylülüğün gelişen mücadelesine uygun olarak alacağı örgütlenme biçimlerini desteklemelidir, içlerinde yer alarak güçlendirmelidir.

6-GENÇLİĞİN BİRLİĞİ İÇİN ÇALIŞMALIYIZ

Toplumun tümünün maddi ve manevi yıkıma sürüklendiği koşullarda gençliğin özellikle de işçi gençliğin mutlu ve sorunsuz bir yaşam içerisinde olması mümkün değildir. Hatta bunaların yıkıcı etkilerini bugün en fazla işçi gençlik üzerinde hissetmektedir. Gençliğin, mevcut kapitalist düzen içerisinde geleceğine ilişkin hiç bir güvencesi yoktur. Genel olarak işsizler arasında gençliğin oranının % 48'i bulunduğu ve bu oranın Kürdistan da daha fazla olduğu dikkate alındığında gençliğimizin hangi sorunlarla yüz yüze olduğu az çok anlaşılır.

Genelde ulusal-toplumsal muhalefetle birlikte gençliğin de ekonomik, sosyal, akademik demokratik hakları uğrunda mücadelesi güçlenmektedir. Öğrenci gençliğin yığınsal çığırıları şimdiden yer yer gündeme gelmektedir.

Faşizmin tüm baskıları ile birlikte yozlaştırma çabaları gençliği devrimci mücadeleden koparmaya yetmedi. Gençlik dünden çok daha fazla devrimin ateşli taraftarlarıdır. Militan ve özverili çalışmasıyla işçi sınıfının sadık ve en büyük yardımcısıdır. Bunun böyle olduğunu pratik mücadelesiyle gençliğimiz kanıtlamıştır.

KKP, gençliğin faşizm ve tekeller tarafından yıkıma götürülüp yozlaştırılmasına, geleceğine güvensizlik ortamında bunalıma sokup boğulmasına seyirci kalmayacak ve buna müsaade etmeyecektir. Gençliğin güncel siyasal, sosyal, kültürel yaşamını iyileştirme mücadelesini destekleyecek, ama bununla birlikte gençliğe aydın günlere ulaşmasının yolunu gösterecektir. Gençliğimizin özgür ve mutlu olacağı sosyalizme ulaşması için öncülük edecektir.

Yoldaşlar,

Gençliğin devrim mücadelesinde aktif rol oynayabilmesinin yolu, işçi sınıfı öncülüğünde kendi birliğinden geçektir. Kürdistan'da tüm anti-faşist ulusalcı gençliğin bir tek gençlik cephesinde birleşmesi için, devrimci gençliğin çabalarını desteklemeliyiz. Türkiye ve T.Kürdistanı bütününde, tüm anti-faşist gençliğin tek bir örgütünün yaratılması yönünde sürekli mücadele etmeliyiz.

Gençlik alanında bir diğer sorunumuz partinin ideolojik politik hattında yürüyen, ancak örgütsel olarak bağımsız davranan komünist gençliğin örgütü olarak KOMSOMOL'un örgütlenmesidir. KOMSOMOL olmadan, tüm anti-faşist ulusalcı gençliğin birliğinin gerçekleştirilmesi düşünülemez.

II.Kongremiz, örgütsel bağımsızlığını dikkate alarak Kürdistan'daki Komsomol'un örgütlenip yaratılmasını doğal olarak genç yoldaşlara bırakacaktır.

Bizce Komsomol'un yaratılması için ilk önce bir "Geçici Örgütlenme Komitesi" kurulmalıdır. Ve bu komitenin öncülüğünde taban çalışmasının olgunlaşmasının belli bir evresinde "Geçici Örgütlenme Komitesi" Komsomol I.Kuruluş Kongresini toplamalı ve Kongre ile Kürdistan Komünist Gençlik Örgütünün kuruluşunu ilan etmelidir.

7-İSLAMİ HAREKET RADİKALLEŞİYOR

Kürdistan'da islami hareket önemli bir yer işgal ediyor İslami hareketin düne göre radikallaşmasının ana nedenleri kapitalizmin tüm manevi hayatı mahvetmesi, ahlaki çöküşü derinleştirmesi ve orta katmanların ekonomik olarak tekel-ler tarafından yıkıma uğratılmasıdır. Belirleyici bu olma-lla birlikte, İran İslam Cumhuriyeti'nin de etkisiyle bir-likte, hareket faşizme karşı daha radikal ve militan bir konuma doğru geliyor. Bugün çeşitli adlar altında örgüt-lenen dini akımlarla birlikte daha çok sermaye kesimleri -nin temsilciliğini üstlenen Refah Partisi de geçmişteki MSP'nin devamı olarak örgütlendi.

Olgu daha da ayrıntıda irdelendiğinde, Kürdistan'da di-ni güçler olarak şeyhlerin, dedelerin, mellelerin (imamlar-ın) dün olduğu gibi bugünde sınıfsal konumlarına uygun po-

litik tavır aldıklarını görürüz. Şeyhler genel olarak, büyük toprak sahibidirler (Bitlis'de kamran İnan'ın mensubu olduğu Gavzii sülalesi) ve ayrıca yığınları çeşitli adlar altında sömürürler. Dedeler de, aynı konumda olanlar az değildir (örneğin Ulusoylar) dolayısıyla şeyhler, dedeler gericiğin hatta bugün faşizmin dayanakları durumundadırlar Kürdistan'da ilerici konumda bulunan ekonomik durumları gereği Melle'lerdir.

Kürdistan'da genel olarak radikalleşen islami hareketle komünistlerin faşizme karşı eylem birliği geleceğin sorunu olarak gündeme gelecektir. Bununla birlikte komünistler olarak, islami harekete düne göre daha esnek yaklaşmalıyız. Faşizme, ulusal baskıya ve tekellerin sömürüsüne karşı gelişen mücadelelerini destekleyerek ortak hareket etmenin koşullarını yaratmaya çalışmalıyız.

Melleler ulusal kurtuluş mücadelesinde yurtsever konumda tutum almışlardır ve bugün de almaktadırlar. Ayrıca ilerici konumlarıyla birlikte ulusal bakımdan birikime de sahiptirler. Komünistler olarak bu güçlerle bugünden ortak hareket etmenin koşulları vardır. Bu yöndeki çabalarımızı yoğunlaştırmalıyız.

Yoldaşlar,

Dine karşı dinsizliğin propagandasını yürütmek komünistlerin işi olamaz. Dinin kökenleri sosyal temellere dayanır. Günümüzde tekeller-kapitalist bunalımın sonuçları emekçi yığınları hergün, her saat savaş gibi, afet, deprem gibi olağanüstü olaylardan daha müthiş bir şekilde sarsılmaktadır. Bu koşullarda bilinçli olmayan yığınlar, ilahi bir güçle çıkışı kapısını aramakta ve kaderciliğe teslim olmaktadır. İşte burjuvazi tam da bu noktada dine kendi sömürü sisteminin devamı için sarılmakta ve aleti haline getirmektedir.

İşçi ve emekçi yığınları ancak bilinçli kıldığımız oranda ve bu bilinci kapitalizme karşı savaşarak elde ettikleri zaman, geleceklerini bu yoldan savaşarak kazanabileceklerine dair kendilerine güvenebildikleri ölçüde, kötü - lüklerin kaynağını ortadan kaldırmada ilahi kuvvetlere değil, kendi ortak güçlerine güveneceklerdir.

Komünistlerin görevi tüm bu kötülüklerin kaynağı olan tekelleri kapitalizmi ortadan kaldırmak için mücadele etmektir. Bu mücadele içerisinde din ve vicdan özgürlüğünü savunmalıyız. Dini, burjuvazinin bir araç olarak kullanmasının önüne geçmeye çalışmalıyız. İnsanların manevi değerlerine saygı gösterecek onları ortak mücadeleye ikna etmeliyiz.

D-PROGRAM VE TÜZÜK SORUNLARI

Merkez Komitemiz 1984 Ekim Toplantısında, parti programının II.Kongre tarafından tamamlanmasına ilişkin karar aldı. Ve bu yönde hazırlık çalışmalarına girişti, bu çalışmanın ürünü olarak yeni program taslağı kongrenin onayına sunuldu.

Programımızın tamamlanması ve içeriğinin derinleştirilmesini gerekli kılan işçi ve emekçi yığınlar içerisinde yürüttüğümüz mücadelenin ihtiyaçlarının kendisi olmuştur. Bu ihtiyaçlar bir ülke (Kürdistan)'nin komünist partisi programının, bütünlüklü program haline getirilmesini zorunlu kılıyordu, bu zorunluğu tüm parti kadroları günlük faaliyetlerinin her adımında ihtiyaç olarak duyuyorlardı. Komünistler olarak, biz hiç bir zaman nesnel koşulların yol vermediği iradi çabalara girmedik. Bizi bugüne getiren bu çizgimiz olmuştur. Program taslağı kongreye sunulduğundan dolayı, daha fazla üzerinde durmayacağız.

Yoldaşlar,

Tüzüksel alanda da aşmamız gereken bazı noktaların varolduğu geçmiş yaşanan süreç içerisinde açığa çıkmıştır. Ancak tüzük yönünden yapılacak değişiklikleri direkt ilgilendiren bir sorun olarak Türkiye ve T.Kürdistanı proletaryasının birleşik parti örgütlenmesinin alacağı biçimin belirlenmesi gerekiyor. II.Kongremiz biçim yönünden alacağı karar doğrultusunda tüzükle ilgili değişiklikleri gündemine alacaktır.

Tüzüksel sorununda yüz yüze olduğumuz sorun demokratik-merkeziyetçilik ilkeleri temelinde her ulustan proletaryasının birliği sorunu değildir. Hayır, tartışma bu noktada değildir. Parti bunu çoktan aşmıştır. Tartışılan sorun bu birliğin alacağı biçim ve biçimin aslına uygun olarak yerine oturtulmasıdır.

Tartışma konusu olan iki biçim olarak:

a) Kürdistan ve Türkiye proletaryasının birer ulusal komünist partisi düzeyinde örgütlenmesi bu her iki partinin demokratik merkeziyetçilik temelinde oluşturacağı birleşik komünist parti biçimi mi? Yoksa ...

b) Kürdistan'daki ulusal komünist partisinin, Türkiye bölgesel parti örgütleriyle demokratik merkeziyetçilik temelinde yerlcekleri birleşik parti biçimi mi?

Belirtilen biçimlerin hangisi devrim öncesi koşullarda doğru olanıdır. Dolayısıyla bugün biz hangisini savunmalıyız.

Merkez Komitesi "b" şıkında belirtilen ikili parti yapısının devrim öncesinde zorunlu ve doğru olduğu kanaatinde dir.

Birleşik örgütlenme yapısı içerisinde, Kürdistan'da proletaryanın ayrıca bir ulusal komünist partisi düzeyinde örgütlenmesi bir zorunluluktur. Bu zorunluluğun başında, Kürt Ulusunun ezilen ulus olması ve ulusal iktidar hedefinin birlik veya ayrılık olarak her iki durumda da varolmasıdır Türkiye proletaryasının birleşik örgütlenme yapısı içerisinde ayrıca bir ulusal komünist partisi düzeyinde örgütlenmesini zorunlu kılan ekonomik, siyasi koşullar devrim öncesinde bulunmamaktadır.

Dolayısıyla Kürdistan proletaryasının partisi olarak, KKP'nin, Türkiye proletaryasının bölgesel parti örgütleri ile demokratik-merkeziyetçilik temelinde birleştiği TKEP ile ikili parti savunusu esas alınmalı ve tüzükte varolan eksiklikler bu biçimleniştten hareketle yapılmalıdır.

E-PARTİ YAŞAMI VE ÖRGÜTSEL SORUNLAR

Şimdi belirlenen politik yönelişlerin alınan kararların hayatta vücut bulmasını sağlayacak, böylece ideoloji ile politikanın pratikte bağını örececek en önemli sorunumuz olan örgütlenme meselelerine geçiyoruz.

Yoldaşlar,

Örgütlenme alanında, başta belirtmeden geçemeyeceği - miz bir sorun üzerinde durmak istiyoruz. Kürdistan komü - nistleri olarak, şu anda II.Genel Kongremizi sonuçlandır - mak üzere faşizmin ağır koşullarında toplanmış bulunuyoruz. Toplanmış bulunuyoruz demek, belki dile kolay geliyor. Ne var ki bugüne ulaşmak oldukça riskli ve oldukça köklü en - gelleri aşılarak gelindi. Elbetteki önemli olan ulaşmaktır. Ve biz II.Kongreye ulaşmakla ileriye doğru tarihi bir adım daha atmış olduk. Dört yıl gibi kısa bir süre içinde II.Kongreyi gerçekleştirmek, demokratik merkezi - yetçiliğin parlak bir göstergesi oldu. Kürdistan'da kongre siz kurulan siyasi hayatlarında hiç kongre yapmayan, mer - kezin tabana karşı hesap verme platformuna (kongreye) süre siz olarak girmedeği bir çok örgüt ve örgütten farklı ol - mayan partiler mevcuttur. Bunların örgütsel işleyişte ser - giledikleri düzey gözönüne alınırsa bizim partimizin tut - turduğu düzey kendiliğinden anlaşılır.

Bizlerin partimizin kuruluşunun yeni olduğunu ve bizden önce Kürdistan'da sözü edilecek bir komünist değer ve biri kimin olmadığını söylüyoruz. Burda işaret etmek istediği - miz iki nokta var ; Birincisi, Kürdistan tarihinde ilk kez komünist partisi kurmak, olarak ileri konumuzdur. İkinci si ise, bunun doğal sonucu komünist birikimin yeni oluştu - ğu ve yetersiz olduğudur. Teorik, felsefik, ideolojik, poli - tik örgütsel vb. komünist birikimler yeni yeni şekillen - mektedir.

Bu durum, Kürdistan'da komünist örgütlenmenin güçlendi - rilmesinde önümüze hızla yerine getirmemiz gereken oldukça yoğun görevler koymaktadır. Tüm parti kadroları olarak, bu bilinçle kendimizi sürekli yenilemeliyiz, kapasitemizi çok yönlü genişletmeyi görev bilmeliyiz. Kürdistan'da komünist partisinin sağlam bir iç mantığının sergilenmesinde ileri adımlar attık. Sorunumuz, üretilen iç mantığı, işçi sını - fının hareketiyle daha köklü bütünleşmeyi gerçekleştirerek sürekli derinleştirmektir. Kürdistan'da kökleri sınıfsal sömürünün ve ulusal baskının derinliklerine inen, burda şe - killenen bir komünist partiyi yaratmada işin başındayız. A - tilan ileri adımlar işin başında olduğumuzu bize unuttur - mamalıdır.

1-I. KONGRE'DEN BU YANA İZLENEN ÖRGÜTLENME ÇİZGİSİ VE GELİNER DÜZEY

I.Kongreden bu yana geçen sürede partimiz, örgütsel faaliyetini MK kadrolarına varana kadar alınan ağır darbeler altında kesintisiz olarak sürdürdü. İdeolojik politik üretilme birlikte örgütsel faaliyetinde süreklilik kazandırdı. Komünist parti örgütlenmesi ve mücadelesi durmadı

..... :Gizlilik nedeniyle çıkarılmıştır.

Kürdistan'da örgütlenen bir komünist partisi, bu her üç alanda da ayakları sağlam yere basmalıdır. Çünkü, hem sınıfsal ve ulusal mücadeleyi kucaklamak hem de Kürt ulusu ve azınlıklardan gelme komünistlerin saflarında toparlayabilmesinin yolu bu üç alanda örgütlenmeden geçer.

Partimiz, birçok faktörle birlikte birinci diye belirlenen alanda, ileri mevziler elde etmiş durumundadır, alınan darbeler ne kadar ağır olursa olsun partinin faaliyetini yeniden canlandıracak bir zemine dün olduğu gibi bu günde sahibiz.

Ancak ikinci alan diye belirttiğimiz yörelerde, özellikle 12 Eylül öncesi dönemde milliyetçi, devrimci-demokrat akımların hem en güçlü olduğu alan ve evrede olmaları, hem de bizim o dönemde buralarda daha çok bir ideolojik akım olmamızdan dolayı konumumuz oldukça zayıftı. Üçüncü alanda ise, daha yeni yeni örgütlenmeye girişmişken, 12 Eylül darbesiyle alınan ağır darbeler faaliyetini yer yer kesintiye uğrattı.

I.Kongrenin önümüze koyduğu görev, birinci alanı terketmeyerek, direnmek, ikinci alanda ise enerjimizi yoğunlaştırarak ileri sonuçlar elde etmek, üçüncü alanda olanaklı olduğunda bağlantıyı kopartmamak, mevcut olan zemini hiç olmasa diri tutmak, şeklinde idi.

Yoldaşlar !

MK, tüm parti yapısıyla birlikte bu yönelttiği doğrultu -sunda faaliyet yürüttü. Birinci alanda DİRENDİK, tutunmayı sürekli kıldık ve bugün güçlü bir parti örgütlenmesini yaratanın potansiyeli mevcuttur. İkinci alanda ise, yeterli olmamakla birlikte belli bir atak gerçekleştirirdik. Partimiz artık bu alanda da alternatiflerden biri haline geldi. Üçüncü alanda ise; belli kopukluklar olmakla birlikte, bu güne değin en azından yayın düzeyinde bağlantıyı devam ettirebildik..... :Gizlilik nedeniyle çıkarılmıştır.

İzlenen örgütlenme çizgisinin, birinci ve genel yönü budur. Bu genel çizgiyle Kürdistan genelinde direndik ve TUTUNDUK ! Artık önümüzdeki siyasal süreçte örgütsel bakımdan sorun belirleyici olarak tutunmak olmaktan çıkmıştır.

Bugüne kadar izlediğimiz bu tutunma çizgisiyle, faşizmin saldırıları karşısında ayakları üzerinde durabilen ve ısrarlı bir politik çizgiyi sürdüren, az ama nitelikli ü-

retken bir kadro yapısının yaratılmasında ; partinin sınıf temelini güçlendirilmesi ve yeni öncü proleter unsurların partiye kazanılmasında, yasa dışı mücadele ve illegal örgütlenmenin ustaca sürdürülmesinde, ülke bütününde parti yayınlarının illegal olarak basım ve dağıtım ağının örgütlenip sürekli kılınmasında vb.lerle küçümsemeyecek adımlar atılmıştır. Bizi daha güçlü bir komünist partisine götürecek olan parti dinamizmi oluşmuştur. Girilen siyasal süreç ise, bizi mevcut dinamizmi her bakımdan derinleştirmekle görevli kılacaktır. Mevcut olanla yetinemeyiz!

2-SİYASAL SÜREÇ DAHA GÜÇLÜ BİR ÖRGÜTSEL YAPIYI TALEP ETMEKTEDİR

Yoldaşlar,

Örgütsel yönelişlerimizi siyasal süreçten kopuk ele alamayız. Girilen süreç ise, kitlelerin mücadelesinin gelişip güçlendiği süreçtir. Süreci kucaklayan, yönlendiren bir örgütsel yapıyı sürekli kılabilmemiz için varolan zaafırları - mızada değinmek gerekiyor.

Komünist partisinin asıl gücünü belirleyen onun ne kadar parti üyesine sahip olduğu değildir. Ne kadar kitleyi etkileyip, yönlendirebildiğidir. Burda partili yoldaşlarda hala kitlelere yaklaşımda, darlıklar varolduğu görülmektedir. Kendine güven ruhuyla en geri kitleler içersine dalmak! Ama orada erimek, giderek kitlelerin düzeyini yükseltmek, şeklindeki bir çizgiyi yeterince hayata geçiremiyoruz

12 Eylül faşist darbesinden bu yana kitlelerde görülen sola kayış ve oluşan militan mücadele zeminini çok iyi değerlendirmeliyiz. Kitleleri önce olduğu gibi (istediğimiz gibi değil) görmek, ama oldukları yerde bırakmayıp ileriye götürmek için yoğun çaba harcamalıyız. Mevcut yapımız bu yönde hala ciddi zaafırlar taşımaktadır. Çoğu zaman kitlelerin varolan düzeylerinin ilk veri olarak değerlendirildiği görülmektedir. Bu yöndeki darlığı mutlaka aşmalıyız.

Partililer için hiç de sorun olmayan, ama yığınlar için sorun olan tüm üncel, ufak sorunlarını sahiplenmeliyiz, sorunlarımız haline getirmeliyiz. Kitleleşmenin yolu, bu görevin yerine getirilmesinden geçecektir.

Yine yığınlara ulaşmak ve partinin kitle etkinliğini arttırmak istiyorsak -ki bu hedefimizdir- öncelikle partinin adıyla yığınlara gidip, onları ürkütmeyi aşmalıyız. Yığınlara giderken önceliği partinin adına değil, politikalarına tanımalıyız. Politikanın yığın bazında yaratacağı zeminin kendisi, süreçte politikanın sahibi olan partinin açık kimliğini isteyecektir. Yığınlar içersinde bu istemi dayatan en ileri kesimlerine, partinin açık kimliğini sunmalıyız, örgütlemeliyiz. Partimiz yığınlar için vardır, onu yığınlara kavratmak, ötesi yığınları yönlendiren bir konuma getirmek aslı görevlerimizdir. Bu görevi başarmanın yolu, her alanda partinin politikalarını yöreten koşullarına uyarlamak, yeniden üretmekten geçecektir.

Yığınları örgütleneminin araç ve biçimlerinde varolan kısırlılığı köklü aşmamız gerekiyor. Yığın mücadelesinin biz

zat ürettiği ve kullanmamız için hazır araçlar haline getirdiği bir dizi kitle örgütü mevcuttur. Süreçte kitle hareketi yeni zeminlerde yenilerini üretecektir. Önemli olan bunları faşizme, tekellere ve ulusal baskıya karşı mücadele araçları haline getirebilmektir. Bunun ilk adımı, bu kitle araçlarında yer almak ve içeriğini derinleştirerek, ilerletmektir. Zor olan budur, ama işlev üstlenecek olan da budur. Kolay olan ve tabii ki işlevsiz olan, kitlelerin gelişim dinamiğinden kopuk oluş turulan örgütsel araçlardır. Önümüzdeki süreçte örgütsel alanda ŞİARIMIZ HER DÜZEYDE KİTLE ÖRGÜTLENMESİNDE DERİNLEMESİNE YER ALMA ! olmalıdır.

3-KOMİTE VE HÜCRE YAPISINI GÜÇLENDİRMELİYİZ

Faşizmin ağır darbeleri karşısında komiteler ile hücrelerin sayısı bugün oldukça azaldı. Tüm alanlarda daha çok, ikili veya üçlü kadroların yer aldığı komiteleşmenin ön a dımı olarak ; geçici ekipler veya tekil b irinin sürdürdüğü faaliyet şeklinde örgütlü çalışma yürütülmektedir. Dolayısıyla 1983'ten buyana örgütlü faaliyettedir canlanma ve gelişme olmakla birlikte, yapı oldukça zayıftır. Hızla bu durumu aşmalıyız. Tekil veya ekip biçiminde sürdürülen faaliyetleri kolektif örgütlü mücadele sürdürme düzeyine çıkar mayı esas amaç edinmeliyiz. Hiç bir partiliyi tekil faaliyet yürütmekle yüz yüze bırakmamalıyız. Olanakların elverdiği ölçüde tüm partili ilişkiler, organlı faaliyete çekilmelidir.

Tüm aktif sempatican ilişkileri, parti yayınları etrafında çeşitli adlar altında oluşturulacak yapılarda, yine kolektif faaliyete çekilmelidir. Önümüzdeki siyasal süreçte partinin iç örgütsel yapısında örgütsel yönden öne çıkan görevde, ŞİARIMIZ HER ALANDA TEKİL FAALİYETTEN ÖRGÜTLÜ KOLLEKTİF FAALİYETE GEÇİŞ ! olmalıdır.

Bu genel yöneliş içersinde partinin temeli olan, HÜCRELERİN örgütlenmesi temel görevimiz olmalıdır. Fabrikalar iş letmeler başta olmak üzere köyde, okulda, aydınlar içersinde hücreleri yaygınlaştırmalıyız. Burda önemli olan a lelacele daha çok hücre kurmak yerine, hücrelerin nitelikli olmalarına, kuruldukları alandaki kitlelerin öncüsü ola bilmelerini sağlamaktır. Hücrelerin niteliği, etkileyip , yönlendirdiği kitle gücüyle, etkili dağıtımın sağladığı yayın sayısıylavb.le belirlenir.

Hücrelerle MK arasındaki ara yönetim kademeleri olarak, ilçe (mahalli), il, bölge komitelerini yaratmak diğer bir önemli görevimizdir. Çünkü, ara yönetim kademeleri olmandan parti faaliyetinde başta MK olmak üzere, organlar üstlendikleri misyonlarını layıkıyla yerine getiremezler. Bu güne kadar olduğu gibi, hem merkezi hem de yerel faaliyette ciddi aksamaların olması kaçınılmaz olacaktır. Girilen süreç ise, başta MK olmak üzere tüm parti organlarının kendi sorumluluklarını güçlü olarak yerine getirmelerini zorunlu kılmaktadır. Bunu en başta, ara yönetim organlarını örgütlemekle başarabiliriz. Ancak kendi deneylerimizden kırdığımız dersleri de dikkate alarak, çabuk kurulup ve kısa bir süre sonra dağılan temelli olmayan organlaşmalarla

gitmemeliyiz. Komite kurulduğu alandaki, parti faaliyeti -nin üreterek geliştiren, yasal olduğu kadar, yasal olmayan mücadeleleri de sürdürmeye muktedir olan, ilk başta bu yönde tam istenilen düzeyde olmasa da gelişim dinamizmine sahip olan kadrolardan oluşturulmalıdır.

4-MERKEZ KOMİTESİ'NİN YÖNETİM TARZI NE OLMALIDIR

Yoldaşlar !

II.Kongremizin ele alması gereken bir diğer olgu MK'nin durumu, geleceği ve partiyi yönetme tarzıdır.

I.Kongreden buyana, MK'nin partiyi yönetim tarzını tüm yoldaşlar bilmektedirler. Çünkü, MK kadroları bilfiil günlük çalışma içerisinde yerel parti örgütleriyle sürekli birlikteydiler. Bu çalışma sürecinde, bölgelerde alınan darbelerle birlikte, bazı MK üyeleri yakalandılar ve diğer kalan üyeleri ise, bir çok ciddi tehlike çemberini yararak buraya kadar gelebildiler. MK yönetim tarzında olgunun ken dişi budur. MK kadroları bazılarının yakalanmasını da beraberinde getiren, yurt içersinde böylesine ağır bölgesel görevleri de üstlenmek zorundamıydılar ? Bu soruya "evet " diyoruz. Çünkü, MK öncülüğündeki tüm parti yapısı böylesi ne bir ağır çalışmaya girişmeseydi, bugün II.Kongreyi gerçekleştirme zor olacağı gibi, parti yapısının da mevcut düzeyin altında olacağı muhakkaktır. Ne varki, böylesine bir çalışma MK'nin tüm kadro yapısını yakalanma tehlikesiyle her an yüz yüze bıraktığı gibi, partinin ideolojik politik üretim, politik taktik açılım görevlerini tam olarak yerine getirilmesi zor olacaktır.

MK'min bir komünist partisinden beklenen görevleri layıkıyla yerine getirebilmesi için; en başta MK yapısında iç organlaşmaya adım atmamız gerekiyor. Partide, ideolojik politik eksen görevini üstlenecek Polit Büro ile birlikte , tüm örgütsel faaliyetleri üstlenecek, denetleyecek Örgüt - lenme Bürosu'nun oluşturulması gerekiyor.

5-PARTİ BASININI GÜÇLENDİRMELİYİZ

Yoldaşlar !

I.Kongreden buyana basın yayın alanında yoğun bir faaliyet yürüttük. Parti yayınlarının hem içeriği derinleşti , hem de teknik kalitesinde eskiye nazaran ileri gelişmeler sağlandı. Yayın, bir partinin kitlelere ulaşması, etki - yip yönlendirmesinde temel bir araçtır. Partimiz bu yönden verili koşullarda oldukça hacimli bir üretimi gerçekleştirdi.

I.Kongreden buyana toplam yayın olarak: Komünist sayıları (8-15) ve Kom-EK'ler (2-5) olarak toplam:1050 adet; D.K sayıları (3-10) toplam:1900 adet; D.K Özel sayı(1-6) toplam 1850 adet; çeşitli broşür ve MK kararları toplam:600 adet; TKEP ve KKP'nin çeşitli bildiri ve pullamaları toplam: 10.750 adet; B.Y (20-31) toplam:2200 adet; B.Y Özel sayı

toplam:1790 adet; FKBDC yayınları toplam:915 adet; afiş 100 adet;Sol Birlik belge ve yayınlar (3 sayı) toplam:700 adet. Tüm bunların toplamı:22.000 üzerindedir. I.Kongreden buyana geçen sürede ortalama hergün 10 adet bildirir ,dergi broşür vb.leriyle kitlelere mesaj götürüldüğü görülür.Nevcut faşizm koşulları ve partimizin yeni oluşu dikkate alındığında bunun hiçte küçümsemeyecek bir oran olduğu kendiliğinden anlaşılır.

Komünist,D.K, B.Y'nun Kürdistan da peryodik olarak dağıtımının gerçekleşmesiyle ideolojik, politik olarak yönlendirme odağını ve örgütsel olarak toparlayıcı bir misyonu üstlendiler. 12 Eylül'den buyana ülke topraklarında dışımızda tek bir siyasi hareketin dahi yayın çıkaramadığı dikkate alındığında, dışımızda politize olmuş güçlerin yayınlarımızı ne kadar değer verdikleri verebilecekleride az çok anlaşılabilir.

D.K markist-leninist ideolojiyi "Kürdistan halkına götürren, sorunlarının çözümü için politik perspektif sunan tek yayın oldu.

Bunlar, başarılar hanesine kaydettiklerimizdir. Ancak bunlarla yetinemeyiz ve övünemeyiz. Hem bu süreçte gidermemiz gereken zaaflarımız mevcuttur hem de önümüzdeki siyasal süreç, bizden çok daha güçlü bir yayını talep etmektedir.

Etkili bir yayın dağıtımının hala yeterli düzeye çıkaramadık. 20 kişiye 20 yayın vermenin yerine, 20 kişiye 5 yayını örgütleyerek ulaştırmayı (belli alanlarda bu yönde ileri adımlar atılmış olsa da) tam olarak başaramadık.Kontrolsüz ve her okumak isteyen birer yayın, bizi darbelerle yüz yüze getirdi. Alınan darbelerin bir kısmı direkt olarak denetimsiz yayın sonucu oldu. Furda amaç, sadece güvenliği sağlamak değil, etkili dağıtımla, yayının örgütleyici birleştirici misyonunu da üstlenmesini sağlamaktır.

Yayınların kolektif bir ideolojik,politik yönlendirici olduğu kadar, kolektif örgütleyici olmasını sağlamada,aşmamız gereken zaafılar mevcuttur. Eldeki yayınlara rağmen, onlara baka baka "partinin bu konuda politikası nedir"diye soran yoldaşlarımız vardır.

Yayına kendi yerel faaliyetinin sorunlarıyla katılım sağlamada belli bir gelişim olmakla birlikte yine de yeterlidir. Çevresinde, yöresinde haber, yorum, makale yazıp yayına göndereceğine ve mücadelenin doğurduğu sayısız olay ceryan ederken "yazılacak birşey yok, ne yazayım" diyen ,partili yoldaşlarımızın sayısı az değildir.

Birbir maddi sıkıntı içinde yayının çıktığını, çoğu zaman parasızlık yüzünden yeterli kamufleajı yapılamadığını, bunun parti güvenliğini tehdit ettiğini bildiği halde, ya verdiği yayının parasını "alsam ne olur ki" tutumuyla istemeyen, veya alıp da sağa sola savuran yoldaşlarımızda vardır, vb....

Tüm bu yöndeki zaaflarımızı, disiplin yetersizliğinden kaynaklanan eksikliklerimizi gidermemiz gerekiyor. Elbirliliğiyle her yoldaş kendi cephesinden bu sorunların üzerine gitmelidir.

Yoldaşlar !

Merkez yayın organımız olan DK'nın mevcut içeriği olarak hem ideolojik-teorik hem de politik güncel sorunları işlemesini önümüzdeki süreçte de devam ettirmeliyiz. DK'nın teorik-ideolojik yönünü hafifletmek için, broşür faaliyeti ne ağırlık vermeliyiz. Tüm parti yapısının görevi olarak , kitlevi yönünü güçlendirmeliyiz.

Yoldaşlar !

MK politik raporunu burda bitirirken, Kongre çalışmalarında başarılar diler ve hepinizi saygıyla selamlarım.

YAŞASIN MARKSİZM-LENİNİZMİN YÜCE İDEOLOJİSİ !

YAŞASIN DÜNYA KOMÜNİST HAREKETİNİN MERKEZİ SBKP !

YAŞASIN BİRLEŞİK PARTİMİZ TKEP : YAŞASIN PARTİMİZ KKP !

-II-

KONGRE KARARLARI

Karar No:1 PARTİNİN ADI ÜZERİNE

Kongremiz, Partimizin adını I. Kongremizin kararı doğrultusunda, yeniden "KÜRDİSTAN KOMÜNİST PARTİSİ" olarak belirlemiştir.

Partimizin adı: PARTİYA KOMİNİST A KURDISTAN'dır.

Karar No:2 PARTİ ADININ KULLANILMASI ÜZERİNE

1- "Kürdistan Komünist Partisi"nin, Türkçe yazılışında kısa adı; "KKP" olarak kullanılacaktır.

2- Kürtçe yazılışı "Partiya Komînîst a Kurdistan" olarak yazılacak, kısaltılmış ad olarak "PKK" kullanılmayacaktır.

Karar No:3 DÜNYA BARIŞI UĞRUNA MÜCADELE ÜZERİNE

Dünya devrim güçlerinin lehine işleyen yumuşama sürecini baltalamak isteyen emperyalizm karşısında, barış ve ilerlemenin güçlü kalesi SSCB'nin başını çektiği sosyalist sistem ve bağlantısız ülkelerin yüksek gücünü buluyor.

Başını ABD'nin çektiği emperyalist sistem, bir dünya savaşını yaratma emelleriyle birlikte, bugün esas olarak; sömürümüne kendisinin kayıpsız kurtulacağı sınırlı bir nükleer savaş planları yapmakta; Orta-Doğu, Latin Amerika ve Güney Asya'da bölgesel savaşları körüklemektedir.

Silah tekellerinin savaş ortamlarını pazar olarak kullanma istemleri, ABD'nin dış politikasının temelini oluşturmaktadır.

TC tarihinde görülmemiş bir onursuz dış politika yürütene faşist cunta, ABD emperyaliziminin bölgemizdeki jandarlığını yapmaktadır. Termo-nükleer savaş planlarıyla yetinmeyen "Yıldızlar Savaşı" projesi ile savaş gökyüzüne tırmandırmaya yeltenen Reagan yönetimindeki ABD'nin bu yönündeki girişimlerinin ilk destekçilerinden biri de faşist TC yönetimidir.

Faşist cunta, hem iç hem de dış politikasında barış düşmanlığını yapıyor. Komşu halklara karşı savaş girişimlerinin de bulunuyor. Yunanistan ve Bulgaristan'ın Balkanları nükleer

leer silahlardan arındırma önerilerini reddediyor. Yunan halkının söküp atmaya çalıştığı ABD üslerini ülkemizde konumlandırmak için hazırlıklarını şimdiden sürdürüyor. Kürdistan'ı dünya halklarının dostu SSCB'ye karşı nükleer silahlar rampası haline getirmektedir.

Faşist yönetim, halklarımızın geleceğini karanlığa boğmaktadır. O -faşizm- anti-sovyetizmi, sosyalizm düşmanlığı nı sürekli canlı tutarak ve Barış Derneği yöneticilerini zindanlara doldurarak barış düşmanı olduğunu kanıtladı.

Bu tespitlerden hareket eden partimiz:

1-Dünya komünist hareketinin birinci gündemini oluştur -ran barış uğruna mücadeleyi, ulusal özgürlük mücadelemizle bütünlüklü olarak sürdürür. Bunun için;

a-SSCB ve komşu halklara yönelik olarak konumlandırıl -lan ABD Çevik Kuvvetlerinin ülkemizde üslenmesine ;

b- Komşu halklara yönelik yapılan NATO askeri tatbikat larına ;

c- Topraklarımızda nükleer silahların depolanmasına ve bu amaçla kullanılmak üzere nükleer enerji santrallerinin kurulmasına ;

d- Silahlanma yarışına, bölge halklarına karşı savaş girişimlerine ve TC Devletinin ülkemizin diğer parçalarına yönelik girişimlerine karşı mücadele eder.

2- TC'nin emperyalizm ile yaptığı ikili kölelik anlay -malarının yırtılması, silahlanma harcamalarının durdurul -ması uğruna savaşım yürütür.

3- Tutuklanan Barış Derneği yöneticilerinin serbest bır -rakılması için, aktif mücadele yürütür ve etkin dayanışma -sını sürdürür.

4- SSCB'nin akılcı barış önerilerini, tüm dünya insan -lığının yaşamsal çıkarlarına uygun olduğunu belirtir ve destekler. Dünya barışı uğruna süren mücadelede bağlantı -sızlar hareketinin yarattığı etkinliğe büyük değer biçer.

Karar No:4

DIŞ İLİŞKİLERİN GELİŞTİRİLMESİ ÜZERİNE

Genel olarak emperyalist-kapitalist sistemin çok yönlü saldırıları karşısında, dünya genelinde, komünist hareke -tin en sıkı enternasyonalist birliğinin zorunluluğu; özel olarak da halkımızın ulusal kurtuluş mücadelesinin başa -rısının, uluslararası desteğe olan ihtiyacı, partimizin dış ilişkilerinin geliştirilmesini acil kılmaktadır.

Bu belirlemeden hareket eden KKP-II.Genel Kongresi :

1- Başta SBKP olmak üzere, komşu ve diğer ülkelerin ko -münist partileriyle enternasyonalist ilişkileri başlatıp , geliştirmek ;

2- Ülkemizin diğer parçalarındaki ulusal demokratik güc lerle varolan ilişki ve bağlantıları derinleştirip geniş -letmek ;

3- Halkımızın ulusal kurtuluş mücadelesine destek ara -mak ve ülkemizin özgün konumunu dünya kamuoyunun gündemine getirmek ; bu amaçla Dünya Barış Konseyi, Uluslararası A-

dalet Dıvanı, Avrupa Parlamentosu ve Birleşmiş Milletler i le çeşitli vesilelerle yazışmak için ;

-MK'nin görevlendirilmesini ve TKEP-MK ile uyumlu bir dış politika izlenmesini,

- Dış ilişkilerde partimizin MK düzeyinde temsil edilmesini,

- İlişkilerin sağlıklı yürütülmesi amacıyla gerekli kad ro, mali ve teknik hazırlıkların tamamlanmasına yönelmesini KARARLAŞTIRIR:...

Karar No:5

PARTİNİN MÜCADELE TAKTİĞİ

Halkımız üzerindeki faşist terörle bütünleştirilmiş u - lusal baskı; toplu katliam ve sürgün, tutuklama, işkence , mal varlıklarına elkoyma boyutuna vardırdı. Ulusal var - lığımızın inkarının bir başka biçimi olan "bölücü, eşkiya, terörist" aldatmacaları ile ülkemiz, bir savaş alanı hali - ne getirilerek, halkımız susturulmaya, sindirilmeye ve ulu sal özgürlük mücadelemiz kesintiye uğratılmaya çalışılıyor

Başta işçi sınıfı olmak üzere tüm emekçi yığınlar üze - rindeki tekelleri kapitalist sömürünün, silahların gölgesinde daha da yoğunlaştırılmasına ve ücretli emeğin kendisini ye niden üretmeyecek bir duruma düşürülmesine rağmen, atla - tılamayan ekonomik bunalım ve bunun yolaçtığı sosyal sonuç lar; tüm yıkıcı etkilerinin yanısıra, kitlelerin devrimci muhalefetlerinin kabarmasına da maddi kaynaklık ediyor.

Artan faşist terör ve ekonomik bunalım; sınıflar arası çelişkileri, ulusal özgürlük ve demokrasi güçleri ile fa - şizm arasındaki çelişkileri yoğunlaştırdı.

Faşizmin iktidara gelişiyle birlikte suskunluk ve bek - lenti içerisine giren, baskılar sonucu sindirilen işçi ve emekçi yığınlar 6 Kasım seçimleriyle başlayan ve giderek artan, deney ve tecrübe birikimlerine de denk düşen bir mu halefet ortaya koymaya başladılar. Sosyal hayatın her ala - nında faşizmi kabul etmediklerinin göstergelerini ortaya koydular. Halkımızın tüm sınıf ve katmanları, faşist te - rörle bütünleştirilmiş ulusal baskıya karşı, kin ve öfke beslediklerini her fırsatta gösterdiler. İşçi sınıfımız, Türkiye işçi sınıfı ile birlikte sendikal, toplu-sözleşme, grev ve diğer haklarına getirilen tüm kısıtlamaları reddeden eğilimini, sınıf düşmanlarına düşünsel ve pratik ola - rak sergiledi. Türkiye ve T.Kürdistanı genelinde aydın ve gençlik hareketleri belli çıkışlar yaptılar. Türkiye'de devrimci basın halkı aydınlatma görevini yeniden üstlendi.

Proletarya ve diğer emekçi katmanlar içerisinde, Türki - ye ve T.Kürdistanı bütününe kapsayan bir şekilde gelişen devrimci muhalefetin etkisi, ekonomik bunalım nedeniyle daralan iç pazardan tekellerin pay kapma kavgası ve büyük tekellerin karşısında varlıkları tehlikeye giren küçük tek - kel ve orta sermaye katmanlarının yaşayabilme mücadelesine

girmek zorunda kalmaları sonucu; burjuvazinin kendi arası-
nda da çatışmalar yoğunlaştı. Bir kısım sermaye çevreleri
yeni iktidar arayışları içerisine girdi. Burjuva basın, Ev-
ren ve Özal'ı hedef alan eleştirilerini yoğunlaştırdı.

Türkiye ve T.Kürdistanı genelindeki demokrasi güçleri -
nin canlanan muhalefetleri, burjuvazinin iç çelişkileri ,
bir türlü atlatılmayan ekonomik bunalım ve artan sosyal
sorunlar faşizmin yeterince sağlamlaştıramadığı siyasal is-
tikrarını her geçen gün daha fazla sarmaktadır. Bu durum
saldırılarına devam ettiren faşizmin yer, yer ve küçük çap-
lı da olsa mevzi kaybetmesi sonucuna da yol açmaktadır.

Yaşanan 5 yıllık süreci, ortaya çıkardığı sonuçları ve
partimizin deneyimlerini de gözönünde bulunduran II.Kongre-
miz ;

a- Girilen siyasal süreçte, ulusal-toplumsal muhalefe-
tin bugünü olan savunmayı güçlendirmek, geleceği olan sal-
dırıya hazırlıkların sürdürülmesi olarak bir taktik poli-
tikalar bütünlüğünün hayata geçirilmesinin zorunlu olduğu-
nu; partimizin taktik bütünlüğünün bir parçası olan tutun-
ma ve direnme çizgisinin başarıyla uygulandığını; propa-
nda ve örgütlenme görevlerinin yerine getirilmesinde önemli
adımların atıldığını ve daha ileri adımlar için uygun ze-
minler oluşturduğunu;

b- Kitlelerin uç veren devrimci muhalefetlerinin, önu-
muzdaki süreçte daha da gelişip güçlenmesinin koşullarının
artan bir biçimde olgunlaşmakta olduğunu, bundan dolayı ki p-
ropaganda ve örgütlenme görevlerine, ajitasyon görevinde
eklenmesi gerektiğini,

c- Mevcut illegal ve legal savunma mevzilerinin güçlen-
dirilmesi ve yeni mevzilerin kazanılarak özellikle kitle -
lere maledilmesini, varolan ve elde edilecek mevzilerin ko-
runmasında ve güçlendirilmesinde de kitlelerle birlikte olu-
narak onlara her bakımdan öncülük edilmesinin zorunluluğu-
nu ,

d- Kalıcı mevzilerin kazanılmasına paralel savunma tak-
tiğinin saldırı yönünü uygulama alanına konulabilmesinin
koşullarının güçlenmekte olduğunu, bu nedenle kitlelere di-
rektif verebilmenin hazırlıklarının yapılması gerektiğini,

e- İşçi sınıfının, faşizme, sermayeye ve ulusal baskıya
karşı gelişmekte olan mücadelesini, bilinçlendirmek, örgüt-
lemek ve tek sendikal konfederasyon hedefine yöneltmek i-
çin, eylem birliğinin sağlanması mücadelesinin aralıksız
sürdürülmesini ,

f- Öncü işçilerin eğitilerek parti saflarına kazanılma-
sını, dışımızdaki komünizan güç ve unsurların parti yapısı-
na çekilmesini ve proletaryanın politik öncüsünün güçlendi-
rilmesi çalışmalarının bir an bile aksatılmayacağını,

g- Kürdistan Ulusal Demokratik Halk Cephesi ve Türkiye
Türkiye Kürdistanı devrim güçlerinin Birleşik Halk Cephe-
sinin oluşturulması için; partimizin üzerine düşen her tür
lû görevi yerine getirmek; Türk, Kürt ve diğer azınlık
halkların faşizme karşı mücadele gücünü temsil edecek ik-
tidar alternatifini yaratmak görevinin ertelenmez önemde
olduğunu TESBİT EDER .

Kitlelerin ekonomik, demokratik haklarının elde edilmesi ve ulusal kurtuluşa giden yolun döşenmesi mücadelesinin taktik yönellerinin ulusal demokratik iktidarın kurulması hedefine bağlı olarak sürdüreceği olan partimiz ; Reformcu anlayışların tümüne karşı mücadelesini aralıksız devam ettirirken, reformlar uğruna mücadeleyi küçümsemek ve aksatmamak gerektiğini vurgular.

Taktik politik çizgimizin hayatta somutlanması doğrultusunda, komünist kararlılık ve esneklik elden bırakılmadan, mücadelenin kesintisiz olarak sürdürülmesinin zorunlu olduğunu belirtir.

Karar No:6

II.Kongremiz MK 1984 Ekim toplantısında Cephe üzerine alınan kararı aşan siyasal gelişmelerin olmadığını belirler ve adigeçen kararı onaylar.

KÜRDİSTAN ULUSAL DEMOKRATİK HALK CEPHESİNİN ÖRGÜTLENMESİ BAKIMINDAN KOŞULLAR OLGUNLAŞMAKTADIR

Türkiye ve Kürdistan işçi ve emekçi yığınlarının, faşist diktatörlüğe karşı mücadelelerinde, eylemlilik halinin giderek gelişip yaygınlaştığı bir döneme girilmektedir.

Kapitalist sistem, mevcut ortamda, ulusal çapta siyasal krize dönüşebilecek bir bunalım yaşamaktadır. Faşist Diktatörlüğün halklarımızın devrimci zoruyla yıkılarak, ÖZGÜR ve DEMOKRATİK BİR KÜRDİSTAN'ı yaratma koşulları giderek olgunlaşmaktadır. Bu özgül gelişimin yanısıra Kürdistan genelindeki gelişmeleri de değerlendiren Partiye Komünist Kürdistan Merkez Komitesi:

1- Kürdistan genelindeki ulusal kurtuluş mücadelesinin hızla yayılıp geliştiğini ; bu gelişimin Türkiye Kürdistanı'nda faşist diktatörlüğe karşı geniş yığınların boyveren ulusal savunma eğilimlerine güç kattığını ;

Faşist ve gerici devletlerin azgınlaşan saldırıları karşısında bu saldırıları göğüsleyecek Kürdistan Genel Dayanışma Cephesinin örgütlenmesinin önemli bir görev haline geldiğini; bu yönde Kürdistan parçaları ve ezen ulusların tüm komünist, devrimci-demokrat güçleriyle dayanışmayı yükseltmek bakımından sürekli bir çalışma yürütmenin önem kazandığını; Kürdistan'ın diğer parçalarında gelişen ulusal kurtuluş mücadelelerine Türkiye Kürdistanı'nda gelişen toplumsal ve ulusal kurtuluş mücadelesinin katacağı ivmeyi de gözönünde bulundurarak, Türkiye Kürdistanı'nın ulusal ve toplumsal kurtuluşu yolunda gelişen ulusal uyanışı ve anti faşist yığın eylemlerini yükseltmeyi; yığınasal gelişime pa

ralet olarak mevcut aşamada Türkiye Kürdistanı Ulusal Cephesiyle, Türkiye ve T.Kürdistanı genelinde Birleşik Halk Cephesinin yaratılmasının önemli bir görev halini aldığını belirler.

2- Kürdistan işçi sınıfı, emekçi köylülüğü, aydın, yazar ve sanatçıları üzerinde faşist diktatörlüğün artan baskılarına karşı güçlü bir ulusal öfkenin doğduğunu; en geniş emekçi yığınları saran ulusal özgürlük isteminin giderek yükseldiğini; hatta çeşitli aşiretlere yönelen saldırıların yer yer savunma biçiminde silahlı eylemlere kadar büyüdüğünü ;

Böylece, diğer ulus emekçilerinin eylemleriyle birlikte boyutlanan Kürdistan esnaf, zanaatkar ve küçük üreticilerin, hayat pahalılığını protestoya yönelen kadınların ve siyasi tutukluların direnişi gibi toplumsal eylemlerin ulusal kurtuluş ve sınıfsal özgürlük istemiyle iç içe geliştiğini ;

Kürdistan proletaryasının Türkiye ve azınlık proletaryasıyla birlikte işletmelerde, atölye ve işyerlerinde mevzi düzeyde süren eylemlerinin gelişip güçlendiğini ; uluslar ve azınlıklar işçi sınıfının Birleşik Cephesinin oluşumuna yönelebilecek bir eylem birliği zemininin; DİSK'in açılması, özgür sendikalaşma, grev ve toplu sözleşme temel istemleri etrafında güçlü bir mücadele potansiyeli olarak geliştiğini tesbit eder.

Faşizmin ve sermayenin saldırılarına karşı uç veren (ulusal ve toplumsal savunma eylemlerinin Kürdistan Halk Cephesi yığın eylemlerinin özgül biçimleri olduklarını; bu aşamada yığınsal cephe hareketleri olarak güçlendirilip , politikleştirilmelerinin önem kazandığını vurgular.

Bu gelişmelerden hareket eden Merkez Komitemiz :

Ulusal baskıya, işkencelere, açlığa, hayat pahalılığına işsizliğe, Kürt ulusal kültürü , dili ve sanatı üzerindeki yasağa son vermek için;

Şehir ve köy emekçileri üzerindeki ekonomik baskının kaynağı olan tekelleri denetimin kırılması için;

İşçi sınıfının özgür sendikalaşma, grev ve toplu sözleşme hakkı için ;

Kürdistan komünist güçlerinin devrimci demokrat ve ulusal partilerinin Ulusal Demokratik Halk Cephesi örgütlenmesinin gerekli adımlarını atmaya,

Burjuva reformist partilerdeki anti-faşist güçleri, Kürdistan aydınlarını, sanatçı ve yurtsever din adamlarını Kürdistan Ulusal Demokratik Halk Cephesinin oluşumu yolundaki mücadeleyi desteklemeye; ezen ulus ve azınlıklar anti-faşist siyasi güçleriyle Birleşik Halk Cephesini örgütlemeye çağırır.

Bu yönde atılmış bir adım olarak kabul ettiğimiz, Türkiye ve T.Kürdistanı komünist ve devrimci partilerinin oluşturduğu (altı siyasi partinin) eylem birliği platformunu destekleyip geliştirmeyi kararlaştırır.

Karar No:7

SENDİKAL POLİTİKA ÜZERİNE

Faşist diktatörlüğün yönetime elkoymasından buyana gelişen ortam içerisinde, Türkiye ve T.Kürdistanı işçi sınıfının sendikal hareketinin bugünkü durumunu ele alan II. Genel Kongremiz ;

1- Türkiye ve T.Kürdistanı işçi sınıfının sendikal hareketinin ve genel olarak sınıf hareketinin verdiği düzey ne deniyle, devrimci işçi hareketinin burjuva politikaları çerçevesine sığdırılamayacağını; ayrıca faşist diktatörlüğün belirgin olarak tek devlet sendikası eğiliminde ısrar etme cesaretini göstermediğini; bu nedenle faşizmin çizdiği sınırları aşan bir sendikal konfederasyonun doğuşunun kaçınılmaz olduğunu;

2- Kapatılan DİSK tabanının, sendikal hareketteki ileri gelişmelerde ve yeni bir düzeyin ortaya konmasında önemli bir dinamizm taşıdığını;

3- İşçi sınıfımızın, öteden beri nicel bir güç olarak en büyük kesimini örgüt yapısı içinde bulunduran TÜRK-İŞ'in, kapatılan DİSK tabanından buraya olan kaymalar neticesinde, yığınsallık bakımından işçi sınıfının sendikal örgütlenmesinin belirleyici yanını temsil ettiğini;

4- Faşist diktatörlüğün çok yönlü baskıları ve kapatılan DİSK tabanından geçişlerle birlikte, TÜRK-İŞ içinde uzlaşmacı yönetime karşı önemli bir muhalefetin boy vermekte olduğunu; TÜRK-İŞ içerisindeki bu muhalefetin burjuvazinin sendikal politikalarını aşmaya aday olduğunu ;

5- Kürdistan işçi sınıfının sendikal örgütlenmesinin hemen hemen bütününün TÜRK-İŞ'in içinde yer aldığını belirler

Faşist diktatörlük tarafından kapatılan DİSK'in tabanında ve genel olarak işçi sınıfımızın sendikal hareketinde I ki ana eğilim olarak ;

1- TÜRK-İŞ'e geçen DİSK tabanında ve TÜRK-İŞ bünyesinde çoğunluk eğilimi olarak, TÜRK-İŞ'in tek sendikal konfederasyon olarak görülüp orada birleşmesi gerektiği savunulmaktadır,

2- DİSK'in bilinçli kesimi, bağımsız sendikalarla toplanma veya bizzat bağımsız sendikalar kurma eğilimini sürdürmekte, DİSK'in bu kesiminde olduğu gibi, TÜRK-İŞ bünyesindeki belli bir muhalefet güç tarafından da yeni bir devrimci sendikal konfederasyon oluşturulması düşünsel olarak benimsenmektedir.

Bütün bu somut sonuçları değerlendiren II.Genel Kongremiz:

Sendikal demokrasi temelinde, sermayeye ve faşizme karşı işçi sınıfının uzun vadede tek sendikal konfederasyonda birliğinin sağlanması ilkesinden hareketle, bu ilkelerin somut ve tamamlayıcı yönleri bakımından partimizin bugünkü ortam içerisinde sendikal politikasını :

a- TÜRK-İŞ'in Kürdistan işçi sınıfının en büyük yığını nı temsil etmesi, DİSK tabanının belli bir kesiminin de katılımıyla birlikte, burjuva işçi sendikacılığı politikalarına karşı önemli bir potansiyeli bağrında taşıması nedeniyle, çalışmanın ağırlıklı kesiminin TÜRK-İŞ içerisinde sürdürülmesi ve gelişen ilerici devrimci konfederasyon çalışmalarını desteklemek, ayrıca HAK-İŞ'in bulunduğu alanlarda çalışmak,

b- Türkiye ve T.Kürdistanı işçi sınıfının en bilinçli kesimiyle olanaklı olan en sıkı bağın kurulabilmesi için; bağımsız sendikalaşmaya yönelen DİSK tabanının yönelişi içerisinde yer almak; şeklinde belirler.

Sendikal mücadelenin önündeki güncel sorunları değerlendiren II.Genel Kongremiz, günlük mücadele istemlerinin ana halkaları olarak;

-işçi sınıfımızın özgür sendikalaşma ve varolan sendikal haklarının kullanımını ortadan kaldıran gerici yasaların uygulamadan kaldırılması için verilen mücadele ile , DİSK'in açılması mücadelesinin bütünleştirilmesini ve DİSK in açılması yönündeki çabaların desteklenmesi ;

- Toplu sözleşme hakkının önündeki her türlü engelin kaldırılmasını, grup sözleşmesi kademeli sözleşme yapılmasının yasaklanması ;

- Özgürce greve gitmenin önündeki engellerin kaldırılarak tüm iş kollarında grevin yasallaşması;

- Lokavtın yasa dışı kabul edilmesi;

- Genel olarak ücretlerin, özel olarak asgari ücretin , işçilerin ve ailelerinin ekonomik ve kültürel ihtiyaçlarını karşılayacak düzeye çıkartılarak insanca yaşayabilmelerinin sağlanması ;

- İş güvenliği ve iş sağlığı için gerekli önlemlerin alınmasını, işverenlerin ve vekillerinin iş hayatına müdahale hakkının yasaklanmasını ;

- Emeklilik ve SSK primlerinin yağmalanmasının önlenmesi, emeklilik yaşı ve kıdem tazminatı hakkına yönelik yasa değişiklikleri girişimlerinin durdurulması ;

- İşyeri yönetimlerinde ve işçi kuruluşlarında işçilerin daha çok söz sahibi olabilmelerinin yasal ve fiili önlemlerinin alınmasını belirler ve tüm hakların adım adım kazanımı için, sürekli bir mücadelenin yürütülmesi gerektiğini vurgular.

Karar No: 8

EMEKÇİ KÖYLÜLÜĞÜN MÜCADELESİNİN
ÖRGÜTLENMESİ ÜZERİNE

Kürdistan emekçi köylülüğünün üzerinde yıllardır jandar ma dıpcığı altında süren ulusal baskılar, günümüzde TC'nin yoğunlaşan faşist saldırılarıyla devam etmektedir.

Artan tekelci sömürü ve tekel, büyük tüccar kışkacı, top rak ve tarım burjuvazisinin devletin desteğiyle, teknik ve tüm türüm girdileriyle gerçekleştirdiği büyük üretim vb. le riyle, tarımda küçük üretim sürekli tasfiye edilmektedir. Emekçi köylülüğün ekonomik yıkımı derinleşmekte, sosyal ya şamı sürekli kötüleşmektedir.

Bu koşullar altında, köylülük içerisinde devrimci müca- delenin zemin güçlenmekte ve işçi sınıfıyla emekçi köylülü ğün ortak savaş birliğini yaratmanın şartları gittikçe da ha da olgunlaşmaktadır.

Faşizm; köylü kitlesi içerisindeki devrimci gelişmeyi ve devrimcilerin faaliyetini engellemek için hem saldırıla rını yoğunlaştırmakta; hem de Kürdistan çapında köylüler arasında sınır, kan, aşiret vb. çelişkilerden faydalanarak birbirlerine kırdırmak, devrimcilerle karşı karşıya getir- mek için çeşitli provakasyonlar tezgahlıyor ve son olarak "Köy Koruma Yasası" adı altında köylülere silah dağıtıyor ve maaşa bağlatıyor. Bunlardan faşist ordunun yedeği vuru- cu güçler oluşturulmaktadır.

Tüm bunları değerlendiren KKP-II. Kongresi ;

1- Emekçi köylülüğün kurtuluşunun işçi sınıfıyla ortak mücadele ve hareketten geçtiğini, işçilerle köylülerin fa- şizme, tekellere ve ulusal baskıya karşı savaş birliğini yaratmak uğrunda aralıksız çalışma sürdürmeyi ,

2- Köylülük içersinde tüm siyasi gerçekler üzerinde yü- rütülecek propaganda ve ajitasyonla bilinçlendirme ve ör - gütlenme çalışmalarını sürekli kılmayı,

3- Köylülüğün günlük taleplerinden hareketle baskı ve sömürüye karşı gelişen mücadelesine öncülük etmeyi ,

4- Faşizmin emekçi köylülüğü devrimci süreçten koparma, birbirlerine kırdırma yönündeki çabalarına karşı mücadele etmeyi ve köylülerin faşizmin dayattığı paralı silahlı "si- vil savunma komiteleri"nde yeralmayı reddetmeleri için, köy lülere sürekli çağrıda bulunmayı,

5- Köylülerin varolan ve oluşacak olan kooperatif, üre- tici birlikleri vb. kitle örgütlerinde yeralmak ve bu yön- deki çabalarını desteklemeyi,

6- Köy ihtiyar heyetlerinin içersinde yeralmak ve bunla rın köylülüğün sosyal ve demokratik talepleri uğrunda mü- cadele etmelerini sağlamak ,

7- Toprak ve tarım burjuvazisinin tüm büyük toprakları- na el konulması yönünde sürekli bir propaganda ve örgütlen

me faaliyetini sürdürmeyi, bu yöndeki gelişen mücadelenin örgütsel araçları olarak devrimci köylü komitelerinin oluşumuna öncülük etmeyi ,

8- Tüm bunlarla emekçi köylülük içerisinde partinin etkinliğinin güçlendirilmesini, partinin görevleri olarak belirtirler .

Karar No:9

KKP-II.Genel Kongresi, MK'nin "GENÇLİK ÜZERİNE" adlı kararını, önümüzdeki süreç için de geçerli sayar ve onaylar.

GENÇLİK ÜZERİNE

Ülkemizde tüm ağırlığıyla süregelen faşizme ve ulusal baskıya karşı ulusal toplumsal muhalefet gelişip güçlenmektedir. Gelişen halk muhalefeti, partimize emekçi toplum kesimlerinin kitle örgütlenmelerini gerçekleştirme görevini yüklemektedir.

Kürdistan'da işçi sınıfının öncülüğünde gelişen ulusal-toplumsal özgürlük mücadelesinde, gençlik önemli bir potansiyeli barındırmaktadır. Günümüzde, gençliğin yığın eylemlerinin gelişip güçlendiği bir süreçte girilmektedir.

Ulusumuzun geleceği olan Kürdistan gençliğinin, faşizme ve ulusal baskıya karşı mücadelesinde yüzyüze olduğu önemli sorunu örgütsüzlüktür. Örgütsüzlüğün aşılmasında Merkez Komitemiz aşağıdaki yönelişleri kararlaştırır :

Kürdistan gençliğinin en ilerikesisimleri olarak sosyalizm uğrunda mücadele etmeyi benimsemiş komünizan gençliğin örgütü olarak KOMSOMOL örgütlenecektir. KOMSOMOL örgütlenmesinde :

1- Parti çalışmalarının sürdürüldüğü tüm alanlarda bu yönde yetenekli ve eğilimi olan genç partilileri KOMSOMOL' un temellerini atmak üzere öncelikle bulundukları yerel birimlerde çalışmaya sevk etmek ;

2- Yerel çalışma sırasında yeteneklerideğerli süreç içerisinde belirginleşen partili ve parti taraftarı gençlerin , partiye politik bağımlılık temelindeki bir program etrafında sağlanacak örgütsel birliğinin merkezi görevlerini üstlenmek üzere gerekli adımları atmak ;

3- KOMSOMOL'u örgütleme çalışmalarında, her alandaki işçi, köylü, öğrenci gençliğinvarolan ve oluşacak olan yasal, yarı-yasal kitle kolektivitelerinde çalışma esas alınacaktır. Gençliğin kitle kolektiviteleri olarak kooperatif, spor, santraç klüpleri, kültür, müzik, işsizlikle mücadele vb. derneklerinde KOMSOMOL üyeleri gençliğin eko-

nomik demokratik, akademik, ulusal, kültürel örgütlenme hakkı, barış, çağdaş bir yaşam ve geleceğini ilgilendiren hak ve hedefleri uğrunda mücadele edecek ve kitle çalışması yürüteceklerdir ;

4- KOMOSOMOL örgütlenmesindeki gelişimin belli bir evresinde Türkiye ve T.Kürdistanı genelinde, KOMSOMOL'un Birleşik Merkezinin oluşumuna gidilecektir.

KÜRDİSTAN GENÇLİK CEPHESİNİN ÖRGÜTLENMESİ YOLUNDA MERKEZ KOMİTEMİZ :

Faşizme, emperyalizme, tekellci kapitalizme ve ulusal baskıya karşı savaşılan tüm işçi, öğrenci, köylü gençliğin birliğinin sağlanması zorunluluğundan hareketle ; tüm komünist, devrimci, yurtsever gençliğin devrimci demokratik temellerde gençlik cephesinin oluşturulmasını ; bu amaçla, tüm devrimci, yurtsever parti ve politik güçleri ;

1- Gençliğin gelişen mücadelesini destekleyip güçlendirmeye,

2- Gençliğin temel istemleri uğrunda kitle odaklarında ortak mücadele etmeye,

3- Kürdistan'da gençliğin devrimci demokratik temellerinde tek kitle örgütünü oluşturmaya,

4- Türkiye ve Türkiye Kürdistanı genelinde gençliğin tek birleşik kitle örgütlenmesini sağlamak için çaba sarfetmeye çağırır.

Karar No: 10 AYDINLAR ÜZERİNE

Ulusal baskının ve ekonomik zayıflığın yolaçtığı kültürel gerilik ortamında çağdaş düşünce ve bilimsel bilginin, işçi sınıfımızın ve halkımızın arasında yaygınlaştırılması, aydınların üstlendiği rolün önemini gözönünde bulunduran KKF-II.Genel Kongresi ;

1- Aydınların ekonomik, demokratik, akademik ve örgütlenme sorunlarıyla yakından ilgilenmeyi ;

2- Aydınların oluşturduğu dernek, klüp, baro, birlik, oda gibi örgütlenmeler içerisinde aktif bir faaliyet sürdürmeyi ;

3- Örgütlenemeyen ya da örgütlenmeleri ortadan kaldırılan aydın ve memurların dernekleşmeleri faaliyetinde yer almayı ;

4- Aydın ve memurların sendikalaşma hakları uğrunda mücadelelerinde yer almayı ;

5- Partinin aydın kadrolarının nicel gücünün artması sürecinde, bu alandaki faaliyeti merkezileştirmeyi ;

Aydınların entellektüel gücünün, işçi sınıfının sınıf mücadelesinin hizmetine sunulması amacıyla, geliştirilecek çok yönlü ilişkiler sürecinde, komünist aydınların parti saflarındaki nicel sayısının artmasına gerekli özeni göstermeyi kararlaştırır.

Karar No:11 KADINLAR ÜZERİNE

Faşizmin, toplumun bütününde yarattığı yıkımdan en büyük payı toplumun zaten ezilen kesimini oluşturan kadınlarmız almıştır.

Kadınlarmız, bu sömürücü düzenin aşağılayıcı ortamında insanlık onurları ayaklar altına alınmış, gün geçtikçe bu girdap içinde boğulmaya bırakılmıştır. Kendi yarattığı çocuklarını besleyemeyen, sokaklara terkeden, her bin çocuktan yüz tanesinin çeşitli nedenlerden dolayı öldüğü, 12 Eylül 1980'den beri, fuhuşa sürüklenenlerin %400 artmasıyla, intiharların olağanın çok üstüne çıkmasıyla oluşan bu ortamda kadınlarmızın en temel hakları yokedilmiştir.

Kadınların en küçük hak arama mevzileri olan demokratik kadın dernekleri kapatılmış, yöneticileri hakkında koğuş - turmaya geçilmiş, cezaevlerine doldurulmuşlardır.

Erkeği ile birlikte omuz omuza çalışan kadınlar, bu düzende ucuz işgücü durumunda ve çocuklarının bakılabilmeleri için kreşlerden de yoksun bulunmaktadır.

Kadınlarmız bu koşullar altında faşizmin baskısına, kapitalizmin sömürüsüne karşı gerek köyde ve gerekse şehirde zorbalığa karşı sonuna kadar direnmişlerdir.

Cezaevlerinde evladı, kocası, kardeşi işkence tezgahlarından geçirilirken, kendisi ise dışarda faşizmin bütün zorbalıklarına, ekonomik, sosyal yıkımına rağmen, sonuna kadar evladına, kocasına, kardeşine sahip çıkmış, zindanlardan gelen protesto eylemlerine tüm desteğini katmış, cezaevleri kapılarından ayrılmamıştır.

Tüm ekonomik, demokratik kazanımlarını elde etme yollarının kapanması ve ağır baskı koşulları ; kadınların evladlarıyla kocalarıyla, birlikte mücadelesinin de zeminini güçlendirmektedir.

Tüm bunlardan hareketle II.Kongremiz ;

1- Faşizme, ulusal baskıya ve kapitalist sömürüye karşı kadınların gelişen mücadelesini destekler ve geliştirir.

2- Kadın hareketinin gelişmesi için kadınlarmızın demokratik kitle örgütlerinin açılması uğruna mücadele etmeyi ;

3- Eşit işe eşit ücret, çocukların sağlıklı bakılabilmeleri için kreşlerin açılmasını ;

4- Cezaevleri ile ve aflat ilgili olarak bir Kadınlar Af Komisyonunun oluşması yönündeki çalışmaların desteklenmesini karar altına alır.

Karar No:12

İSLAMİ HAREKET ÜZERİNE

Toplumumuzda din, kökleri yüzyıllar öncesine uzanan bir geçmişe sahiptir. Şeyhler, seydiler, dedeler ve Mollalar ülkemizde dinin ideoloğunu yapagelmışlerdir.

Şeyhler, dedeler ve seydiler genellikle büyük mülk sahi bi olup, feodal dönem boyunca düzenin toplumdaki temel da yanaklarından biri görevini üstlenmişlerdir.

İslam dininde hiç bir resmi yer teşkil etmeyen şeyhlik, dedelik ve seydilik gibi kurumlar, babadan oğula geçerek , devlet desteğinde, toprak ağalarıyla birlikte feodal sömürü ve bölünmüşlüğün sürödürölmesinde büyük rol üstlenmiş lerdir.

Ancak, mederese eğitimi sonucunda"molla" olanlar ise , genellikle dinin objektif taşıyıcıları olmuşlardır. Feodal mülkiyete de dayanmayan Mollalar, aynı zamanda toplumun aydın kesimini de oluşturmuşlardır.

Günümüzde işbirlikçi tekelci kapitalizm şeyh, dede ve seydileri kendisi için bir dayanak ; mollaları ise birer memur durumuna getirmiştir. Burjuva eğitim sisteminin yaygınlaştırılması sürecinde, mollaların oynadığı aydın rolü geri plana itmekle birlikte, devletin verdiği cüzibir maaş ve halkın kendisine verdiği fitre, zekat gibi dini bağış larla yetinmek zorunda kalan mollalar, kırsal alanlarda aydın olma konularını önemli ölçüde korumakta ve ulusal baskı altında genellikle yurtsever tutumlar takınmaktadır.

İşbirlikçi tekelci kapitalizm dini bir sömürü aracı haline getirme çabalarını yoğunlaştırmaktadır. Kendisine hiç met ettiği ölçüde dini akımların varlığına izin vermekte dir.

Derin boyutlara varan maddi ve manevi çöküntü ile bir likte sürmekte olan bu durum, din ile tekelci kapitalizm arasındaki ekonomik ve manevi mesafenin açılmasına yolaçmak tadır. Tekelci kapitalist devletin ülkeyi emperyalizme peş keş çekmesi, büyük vurgunculuğa gözyumması, kredi ve faiz sisteminin toplumun geniş kesimleri üzerinde, tekeller le hine doğrudan bir ekonomik baskı görevini üstlenmesi,fuhuşun yaygınlaştırılması, yoksulluğun ileri boyutlara ulaşma sı, ulusal baskı vb. ile dini hümanizmle artık bağdaştırı lamamaktadır.

İnanan emekçi yığınlarla, kurulu sistem arasında temel bağlantı rolünü üstlenen din adamlarının ekonomideki yeri gittikçe geri planlara itilmektedir. Bu durum bir yandan dini akımları tekelci sisteme karşı genel bir radikal tutu ma itmekte, öte yandan da, inanan emekçi yığınların din is tismarı yoluyla, sistemin kör takipçileri olmaktan çıkari labilmelerinin olanaklarını arttırmaktadır.

Bu durumu değerlendiren KKP-II.Genel Kongresi ;

1- Radikal tutumlar sergileyen dini akımlarla, tekelci kapitalizm arasındaki manevi mesafenin derinleşmesine yar dımcı olacak propaganda çalışmalarının yoğunlaştırılmasını

2- İnanan emekçi yığınlarla, sistemin, bu inançlarla bağdaşmayan her türlü sonuçları arasındaki uçurumun derinliğinin açığa çıkarılmasını,

3- Dini akımlara karşı ideolojik ve politik taviz vermeden daha esnek bir yaklaşım gösterilmesini,

4- Kırsal kesimlerdeki yurtsever mollalara sağlıklı bir yaklaşımın gösterilerek, bu unsurların ulusal kurtuluş mücadelesine çekilme çalışmalarının arttırılmasını kararlaştırır.

Karar No:13

CEZAEVLERİ ÜZERİNE

12 Eylül 1980'den buyana geçen beş yıllık süre içerisinde, faşizmin Kürdistan'da gerçekleştirdiği "yatırım"lardan biri de cezaevleridir. Yeni cezaevlerinin yapımı sürüyor.

İşbaşına geldiği günden beri, halklarımızın politik öncülerini zindanlara dolduran cunta, esaret koşulları altındaki devrimci tutuklular üzerinde insanlık onuruyla bağdaşmayan baskı ve işkencenin her türlüünü uygulamaktadır.

Ülkemiz cezaevlerinde ise ; tüm fiziki işkencelere ek olarak, psikolojik baskı uygulamaları ve iğrenç bir görevizimle, yurtsever-devrimci tutukluları "Türkleştirme" çabaları sürdürülmektedir.

Bütün baskı uygulamalarında istedikleri sonuca ulaşamayan faşist diktatörlük, cezaevlerindeki devrimci tutukluların onuruyla oynamak, bu alandaki mücadeleyi parçalamak ve dışardaki kavgaya arkadaşlarına darbe vurabilmek için "Pişmanlık Yasası"nı yürürlüğe koydu.

Faşizmin tüm baskıları devrimci onuru çiğnemeyi başaramadı. Cezaevleri ulusal direnişin sembolü haline geldi.

Günümüzde de burjuvazinin azgın saldırılarına karşı devrimci tutukluların şanlı direnişi sürmektedir. Faşizmin cezaevlerine yönelik politikalarını değerlendiren II.Genel Kongremiz :

Cezaevlerinde faşizme ulusal baskıya karşı yükselen özgürlük mücadelesini destekler , bu tutumun gereği olarak;

1- Ayrı cezaevlerinde süren mücadeleler arasında koordinasyonu sağlamak ;

2- İçerde ve dışarda süren özgürlük mücadelelerini ortak hedeflere yöneltmek ;

3- Cezaevleri koşullarının yaşam standartlarına uygun hale getirilmesi için burjuvaziyi zorlamak ;

4- Görüşmelerde ana dilin kullanılmasını serbest kılmak ve görüş süresini normale çıkartmak ;

5- Basın-yayın araçlarının tümünün girişini serbest hale getirmek ;

6- İdam, işkence ve sorguya alınmanın yasaklanması ve işkencecilerin cezalandırılmasını sağlamak ;

7- Tutukluların yakınları ve aileleriyle dayanışmayı güçlendirmek ;

8- Genel af istemini en geniş kamuoyuna maletmek için mücadele eder .

Karar No:14

ERMENİLER HAKKINDA

Şoven Türk burjuvazisi, Ermeni halkına karşı geçmişte işlediği katliam, soykırım ve bir bütün olarak Ermeni halkını yoketmek için giriştiği insanlık dışı imha planıyla bir milyonun üstünde Ermeni'yi katletmiştir. Ermeni halkı üzerinde sürekli baskı uygulanmış ve bugünde Kürdistan'da faşist TC ordusu baskılarını daha da yoğunlaştırarak Ermenileri topraklarından göçe zorlamaktadır. Mal varlıklarına elkoymaktadır.

Bu tarihsel haksızlığa uğrayan Ermeni halkının kendi haklarına kavuşabilmesi ancak Kürt ulusu ve diğer azınlıklarla emperyalizme, faşizme, tekelciliğe ve ulusal baskıya karşı ulusal demokratik halk devrimi mücadelesinde birliğe yer almasıyla gerçekleşecektir.

Bundan hareketle KKP-II.Kongresi :

1- Ermeni halkının emperyalizme ve TC'ye karşı ulusal ve uluslararası düzeydeki mücadelesini destekler.

2- Ermeni halkının ve diğer ulusal toplulukların dili , kültürü vb. serbestçe kullanıp geliştirmelerini savunur.

3- Ermeni halkının yeniden kendi topraklarına geri dönme ve tüm haklarını özgür bir şekilde kullanması yönündeki taleplerini destekler.

4- Ermeni halkının tek kurtuluş yolunun Kürt, Türk ve diğer azınlıklarla birlikte mücadele ederek ulusal demokratik halk devrimini gerçekleştirmekten geçtiğini belirler.

Karar No : 15

DİL, KÜLTÜR-SANAT POLİTİKAMIZ ÜZERİNE

1- Kürdistan'ı ilhak eden Türk şoven burjuvazisi "Kürt" olan ne varsa yasaklamakla kalmamış zoraki asimilasyon politikası sonucu, Kürt halkının, bütün ulusal kültürel değer birikimini tahrip etmiş yapabildiği ölçüde bu değerleri şoven kültür politikasıyla kendi potasında eritmeye çalışmış.

2- Çarpık bir biçimde de olsa, T.Kürdistanı'nda uluslaşma sürecini de pekiştiren kapitalizm, günümüzde tekelcilik evresine ulaşmış, ulusal kültürel gelişimimiz önünde bir engel durumuna gelmiştir. Bu yüzden, ulusal değerlerimiz yozlaşma ve yokedilme tehlikesiyle karşı karşıyadır.

Ulusal özgürlükle birlikte, ulusal kültürün ilerici öğelerini toplumsal ilerlemenin hizmetine sokularak serpilip gelişmesi gerektiğini gözönünde bulunduran partimiz II. Kongresi :

a- Parti çalışmasının sürdüğü her alanda . burjuvazi - nin ulusal değerlerimize yönelik saldırılarını boşa çıkarmak için olanaklar ölçüsünde çaba safetmeyi,

b- Sosyalist ulusal kuruculuk gibi uzak hedefimizin bu günkü yükümlülükleri olarak; gelecek vaadedilen ilerici kültür ve sanatsal öğelerimizi korumak, geliştirmek ve proletaryanın enternasyonalist kültürüyle uyumlulaştırmak, i- çerliğini bu kültürle donatmak ; bu yöndeki etkinliklere bizzat öncülük yapmayı,

c- Kürt dili üzerindeki yasağın kaldırılması ve acil demokratik taleplerden biri olan ana dilde eğitimin elde edilmesi uğruna mücadele etmeyi,

d- Türk burjuvazisinin dilimizi yozlaştırmak, unutturmak için uygulamaya koyduğu tüm asimilasyoncu politukaları na karşı; Kürt dilini özendirici propaganda-ajitasyon çalışmalarını yürütmeyi, Kürt dilinin öğrenilmesi ve gelişmesi için Kürtçe dili eğitimini de içeren bir kültür-sanat dergisinin yaratılması uğruna mücadele etmeyi KARARLAŞTI - RIR.

Karar No:16

TKEP İLE KKP'NİN ÖRGÜTSEL YAPILANMASI ÜZERİNE

KKP-II.GENEL KONGRESİ :

Türkiye ve T.Kürdistanı nesnel koşullarında, her ulus - tan proletaryanın politik birliği olarak Birleşik Komünist Partisinin yanı sıra, T.Kürdistanı'nda Ulusal Komünist Partisinin zorunluluğunu savunur.

TKEP ile KKP' nin mevcut örgütlenmesinin ; çok uluslu TC koşullarında,her ulustan proletaryanın demokratik merkezîyetçilik ilkeleri temelindeki birleşik yapılanma biçimi olduğunu belirler.

Bu yapılanma içerisinde ; TKEP'ni Birleşik Parti, KKP' ni Ulusal Komünist Partisi olarak tesbit eder.

TKEP'nin Birleşik niteliğini belirleyen ; Türkiye proletaryasının bölgesel parti örgütleri ile Kürdistan proletaryasının Ulusal Komünist Partisi olarak KKP'nin tek tüzük temelinde oluşturulan birliği olduğu ve Türkiye proletaryasının bu yapılanma içerisinde ayrıca bir Ulusal Komünist Partisi biçiminde örgütlenmesini gerekli kılan, zorunlu ekonomik, sosyal, siyasal koşulların olmadığını KARARLAŞTI - RIR.

Bu tesbitlerden hareketle tüzüksel değişiklikleri gündemi - ne alır.

ÖRGÜTLENME VE KADRO POLİTİKASI

Gelişmekte olan ortamı ve partimizin ihtiyaçlarını dikkate alan kongremiz :

Yeni programımızın ortaya koyduğu acil hak ve hedeflerin, yakın gelecekte elde edilebilir olanlarının günlük ve yerel taleplerle birleştirilerek, çalışmaların bütünü programımızdaki ileri taleplere ve stratejik hattına bağlanması, parti örgütlerimizin temel doğrultusudur.

Yerel ve günlük politikacılığın başarıyla yerine getirilebilmesi için; kitlelerin nabzının sürekli elte tutulması burjuvazinin bölgedeki yönelişlerinin düzenli izlenmesi ve politikaların bunlara göre saptanması ; yığınların öne çıkmış ortak taleplerini çalışmaların düzenli parçası haline getirilmesi, tüm bunların planlı bir şekilde sürdürülmesi, her partinin ısrarla gözetmesi gereken yükümlülüklerinden dir.

Her parti örgütü ve her partinin kendi çalışma alanı da ; kitlelerle sağlıklı ilişkiler içerisinde bulunmak, onların güvenliğini kazanmak ve öncülüğünü militan mücadeleyle perçinlemek, örgütsel konunun vazgeçilmez bir gereğidir.

Sosyal hayatın ve parti yaşamının her alanında çalışmayan yemez ilkesinden hareketle, üretici olmak her düzeyde örgütlü değerler yaratmak, bunların yönetin ve denetlenmesini gerçekleştirmek gibi ; geleceğin yaratılmasının öncülleri olduğunun bilinciyle hareket edilmelidir.

Meta üretimi yapan alanlar, bunlar içerisinde de petrol ve maden başta olmak üzere stratejik işkolları öne alınarak işçi sınıfı içerisindeki çalışmaları daha da yoğunlaştırmak partimizin örgütlenme politikasının temelidir. Bu politika, kadro istihdamında, işyeri hücrelerinin yaygınlaştırılması ve niteliklerinin yükseltilmesi, öncü işçilerin parti yapısına kazanılması ve yönetim kademelerine aktif katılım sağlamalarının gerçekleştirilmesi ısrarla gözetilecektir.

Tekil çalışmaların sürdüğü alanlarda, örgütlü yapıları oluşturmak ve örgütlü çalışmaya geçmek, önümüzdeki süreçte parti kadrolarının önde gelen görevleri arasındadır. Partinin temel örgütü olan hücrelerin asli fonksiyonlarına uygun olarak yaratılmaları, yaygınlaştırılmaları ve niteliklerinin yükseltilmesi, partimizin toplumu yönetebilmesinin ve varlığını sağlama bağlamasının bir gereği olarak görülmek ve ele alınmak zorundadır.

Örgütsel niteliklerine uygun ara yönetim organları oluşturmak ve bunları güçlendirmek örgütlenme politikamızın bir başka hedefidir.

Örgütlü kolektif yapıların oluşumunda yeterli birikimler elde edilmeden somut girişimlerde bulunulamaz. Kitle zemini olmayan hücreler örgütlü parti zemini olmayan yönetim organları oluşturulamayacağı gibi, sosyal yaşamın birliği bulunmayan üyelerden hücreleşmeye, yönetici nitelikleri bakımından asgari değerleri kişiliğinde toplamış ve ispat etmiş olmayanlardan da yönetim organları kurmaya gidilemez.

.....Gizlilik nedeniyle çıkarılmıştır.

II.Genel Kongremiz

Parti politikaları ve yönelişlerinin sosyal hayat içerisinde gerçeğe dönüşmesini sağlayacak ve geleceği belirleyecek olan kadrolarla ilgili parti politikasının ana hatlarını aşağıdaki gibi belirlemiştir.

Parti üyelerinin toplamından oluşan kadro yapısı; üretim ve sosyal hayatını parti görevlerini esas alarak düzenleyen ve partinin çekirdeğini oluşturan profesyonel kadrolardan ; üretim ve sosyal hayattaki sorumluluklarıyla parti görevlerini birlikte sürdüren üyelerden meydana gelmektedir.

Profesyonel kadroların, profesyonel niteliklerini yükseltmek, üyelerin parti üyeliğini biçim ve öz olarak kavramalarını sağlayarak üyeliğin gereklerini daha güçlü yerine getirmelerine yardımcı olmak ve partinin profesyonel kadro ihtiyacını karşılamak üzere hazır rezerv durumuna getirmek için; her olanaktan yararlanılarak, özellikle mücadele hayatı içerisinde eğitimlerini gerçekleştirmek ve bunu sistemli bir hale getirmek yönetici organların yanı sıra her organ ve üyenin de görevidir.

Eğitimi gerçekleştirmek için : Parti yayınlarının eğitim amaçlı ve parti yaşamı ile bütünlüklü konulara yer ayırması, eğitim araçları birikimine özellikle kütüphane oluşturmaya her düzeyde ağırlık verilmesi, merkezi ve yerel imkanların kullanıma açılması, eğitimin organ toplantı günlerinin bir parçası haline getirilmesi, günlük mücadele sonuçlarının derlenerek değerlendirilmesi dolaşıma sokulması zorunluluktur.

Partinin kadro kaynağını oluşturan parti çevresi ve parti çalışması sürdürülen geniş yığınlar içerisinde, sosyal hayatın doğal işleyişinin öne çıkardığı, toplumda saygınlık kazanmış, teknik ve sosyal ilerlemeye açık öğelerin seçimine, eğitime ve partiye kazanılmasına özel önem verilecektir. Toplum içerisinde doğal bir seçimin gerçekleşti-rilebilmesi, kitlelerin günlük ekonomik, demokratik istemlerin kazanılması mücadelesine komünist öncülüğün yapılabilmesinden geçer.

Parti kadrolarının parti değerlerini kavramaları, komünist niteliklerini yükseltmeleri, toplam etkinliklerle birlikte, organlı kolektif çalışma sürecinde ve bu sürecin bilinçli yaşamasından geçecektir.

Organlı kolektif hayatı, bilinçli yaşayarak, ideolojik politik düzeyini asgari genel niteliğe yükselten, yetenek ve eğilimlerinin yönünü ortaya koyan, örgütleme, sevk ve idarede başarılı olan kadrolar ; gelişimlerinin niteliklerine, ürettikleri somut değerlerle ölçülebilen hak etmişliklerine uygun olarak görevlendirilirler. Bu bakımdan partililerin ve bölge örgütünün genel ortalama düzeyin bir üstü değerlendirme kriteri kabul edilir.

Kadrolar, parti çalışmasının sekteye uğraması, ya da günlük tehlikesi nedenlerinin dışında, üretim ve sosyal hayattan, kendilerinin yarattığı örgütsel değerlerden kopartılamaz.

Profesyonel çalışma düzeni gerektiren parti görevlerine görevin gerekli kıldığı nitelikleri birikim olarak taşıyan ve profesyonelliğe yatkın kadrolar "işe göre kadro" ilkesinden hareketle getirilirler.

Proletaryanın bağımsız politik çizgisini, partinin örgütsel değerlerini özümlemiş, mücadele hayatı bakımından kararlılık ve istikrarlığını ispatlamış komünist esnekliğe sahip, yöneticilik vasıflarını kendi pratiğinde göstermiş ve sınıf savaşının herhangi bir alanında uzmanlaşmış ya da uzmanlaşmada mesafe katetmiş kadrolar yönetici profesyonel görevlere getirilirler.

Her profesyonel kadro, MK'nin vereceği özel görevler ve özel karar dışında, kendi görev ve sorumluluklarını bütünüyle kendisi üstlenmiş demektir. Her profesyonel kadro, merkezi ideolojik, politik, örgütsel yönlendirme dışında, yaratan, yöneten ve parti genel çalışmasına da katılım sağlar.

Karar No:18

PARTİ BASINI ÜZERİNE

Bugün; toplumun bütün kesimlerinde faşizme, tekellere,ulusal baskıya karşı, sesizlik çemberi aşılmış, eleştiri zemini genişlemiş ve güçlenmiştir.

Ulusal-toplumsal muhalefetin girmiş olduğu bu yükselme süreci bir dizi görevle birlikte, parti basının da hem içerik hem de teknik yönden daha ileri düzeyde örgütlenmesini gerekli kılmaktadır.

II.Kongremiz :

Aynı zamanda bir örgütleyici de olan yayının; günlük politik faaliyeti yönlendirip, değiştirmeyi amaçlayan etkili bir propaganda ve ajitasyon görevlerini yerine getiren, yığınları gelişen eylemlerinde ideolojik-politik bilinçle donatmasının ve periyodik bir düzeyinin olmasının zorunluluğunu vurgular. Bununla birlikte geniş kitlelere ulaşabilmek, yönlendirebilmek için legal yayın ihtiyacının da gündeme geldiğini belirtir ;

Parti faaliyetlerinde ; politize olmuş kitlelerin belirli bir kesimi içerisinde bağımsız sınıf siyaseti temelindeki çalışmalarda yol göstericilik yapan bir yayınla yetinilemez. Daha geniş yığınlarla bağ kurabilmek, ilerici yurtsever din adamları ve aydınlarla parti arasında köprü vazifesini görebilecek, varolan kültürel-sanatsal birikimler üzerinde şekillenerek, geliştirecek bir Kürtçe kültür-sanat dergisinin zorunluluğunu vurgular ;

Bunlardan hareketle II.Kongremiz :

A)

1- Önümüzdeki süreçte de D.K; teorik-ideolojik ve politik-kitlevi içerikle çıkarılmasını ve süreçte politik -kitlevi yönünün derinleş tirilmesini,

2- Kürdistan Devriminin temel teorik-ideolojik sorunlarının, inceleme ve araştırmaların broşürler biçiminde yayınlanarak D.K'da teorik sorunların hafifletilmesini,

3- Kürdistan'daki aydınlar, ilerici-yurtsever din adamları, kültür-sanat birikimleri olanların odaklaşacağı bir Kürtçe kültür-sanat dergisinin çıkarılmasında partinin öncülük etmesini,

4- Yerel parti örgütlerinin mahalli gazeteler bünye - sindeki imkanları harekete geçirmelerinin sağlanmasını,

B)

1- D.K'nın varolan teknik düzeyinin korunarak geliştirilmesi ve periyodik bir yapıya kavuşturulmasını,

2- D.K'nın uygulanmakta olan çok merkezli basım biçiminin geliştirilerek devam ettirilmesini,

3- Yayının örgütleyici işlevinin yerine getirilebilmesi için ; her partilinin, parti çevresinin birer yayın muhabiri olarak haber-yorum akışının sağlanmasını KARAR AL - TINA ALIR.

KONGRE GÜNDEMİ

- 1- Kongrenin en yaşlı üye tarafından açılması
- 2- Devrim şehitleri için saygı duruşu
- 3- MK Divan seçimi ve gündemin görüşülüp onaylanması
- 4- MK adına açış konuşması
- 5- Mesajların okunması
- 6- Delege yoklaması
- 7- İç tüzüğün tespiti
- 8- Komisyonların seçimi
- 9- MK raporunun okunması. Rapor üzerine genel görüşme, oylama ve MK'nin aklanması
- 10- Program ve tüzük sorunları
- 11- Politik ve örgütsel konulardaki karar tasarılarının görüşülmesi
- 12- TKEP III.Genel Kongre delege seçimleri
- 13- MK'nin seçimi ve kapanış

KONGRE İÇ TÜZÜĞÜ

- 1- Kongre Başkanlık Divanı: Bir başkan iki yardımcından oluşur.
- 2- Divanın görev ve yetkileri :
 - a- Oturumların düzenini sağlar
 - b- Delegelere gündem uyarınca söz hakkı verir
 - c- Delegelerin konuşma sürelerine uymalarını sağlar
 - d- Delegelerce verilen öneri ve karar tasarılarını kongrenin görüş ve onayına sunar
 - e- Kongreye sunulan belgeleri toplar ve muhafaza eder
 - f- Redaksiyon Komisyonunu yönetir.
- 3- Kongre kararları salt çoğunlukla alınır
- 4- Kongrenin oylama ve sayım yöntemi :
 - a- MK ve TKEP III.Genel Kongresi için yapılacak delege seçimleri dışındaki bütün oylama ve sayımlar açık yapılır
 - b- MK ve TKEP III.Genel Kongresi için yapılacak delege seçimleri gizli oy açık sayım yöntemi ile yapılır
- 5- Kongrenin iç tüzüğü değiştirme hakkı saklıdır
- 6- Yayınlanacak belgelerin seçimini kongre yapar
- 7- Kongrede konuşma düzeni :
 - a-Usule ilişkin konuşmalar beş (5) dakikadır
 - b- Diğer konuşmaların ilki yirmi (20) ikinci ve üçüncüsü ise onar (10) dakikadır.
 - c- Bir delege aynı konu üzerinde üç defadan fazla konuşamaz
- 8- Kongre oturum düzeni :
 - a- Kongre günde iki oturum yapar.Sabah oturumu:0009-14 00 ; öğle oturumu : 15 30 - 21 00 arasında yapılacaktır

-IV- KONGRE'YE GELEN MESAJLAR

PARTİYA KED A KOMİNİST A KURDISTAN

II.KONGRE DİVAN BAŞKANLIĞINA ,

Değerli Delege Yoldaşlar,

Faşist diktatörlüğün Türkiye ve T.Kürdistanı'nda azgınca bir terör estirdiği, halklarımızın devrimci mücadelesini "bitirdiğini" (!) ilan ettiği bir dönemde ; T.Kürdistanı tarihinde ilk kez bir Komünist Partisi'nin II.Kongresini de ülke topraklarında, sıcak mücadelenin bağrında toplamaması, faşizme verilmiş önemli bir cevap ve Kürdistan işçi sınıfının büyük bir başarısıdır. Böyle bir günde duymak ta olduğunuz haklı gururu, büyük coşkunuzu ve mutluluğunuzu paylaşıyor, II.Kongrenizi saygıyla selamlıyorum.

Değerli Yoldaşlar,

Yaratmış olduğunuz bu büyük değer; ülkenizi ilhak etmiş olan Türk şoven burjuvazisinin, onun baş destekçisi emperyalizmin ve ülkeniz üzerine çirkin hesaplar yapan bütün fitneliklerin üstesinden gelmeye, onları etkisiz kılmaya yetecek güçtedir.

Çok büyük özveriler karşılığı yaratmış olduğunuz bu birikim; Kürdistan ulusal sorununun çözümünde olduğu gibi, proletaryanın ulusun öncü gücü olduğunu kanıtlama, ulusal ve sınıfsal sorunu proletaryanın öncülüğünde çözümleme de temel ve belirleyici olacaktır.

Kürdistan proletaryasının eseri Partiniz, PKKK'nın, tarihi bir gün olarak niteleyeceğimiz II.Kongresi; burjuvazinin devrimcileri ve komünistleri "dışardan sızan güçler" olarak gösterme çabalarına ve büyük yalanına Kürdistan toprakları ve Kürdistan işçi sınıfının bağrından yükselen sert bir yanıt niteliğindedir. Bu, aynı zamanda Kürdistan proletaryasının kendi sınıf partisine sahip olup, Türkiye proletaryasının partisiyle gönüllü ve eşit hak temelinde merkezi tek yapıda birleştiğinde ne kadar büyük bir gücün doğacağına inanmayanlara da önemli bir derstir.

Bu büyük birikiminiz ve II.Kongrenizde üzerine ekleyeceğiniz daha ileri değerler ; Kürdistanlı komünistlerin, ulusal ve sınıfsal mücadeleye damgasını vuracakları günün müjdecisi olacaktır. Kürdistan proletaryasının ulusal ve sınıfsal mücadelenin başına geçerek sınıfsal öncülüğünü egemen kılmasına, bugüne kadar devam edegelen ulusal mücadeledeki kargaşaya son verilmesine temel katkılarda bulunacaktır.

Yine, Kürdistan tarihinde ilk kez yaratmış olduğunuz bu birleşik yapılanma ve her türlü zorluklara rağmen büyük bir azimle sürdürmekte olduğunuz bu mücadele; Kürdistan'ın diğer parçaları için de önemli bir deneyim değeri taşıyacaktır. Uzak bir hedef olarak önünüze koymuş olduğunuz , Birleşik Kürdistan'ın da ancak işçi sınıfının öncülüğünde gerçekleşebileceği düşüncesinin yaygınlaşmasını sağlayacaktır.

Değerli yoldaşlar,

Ülkelerimizde, proletarya enternasyonalizminin tartışma götürmez bir örneği olan, enternasyonalist idelerle donanmış partiniz PKKK ve onun II.Kongresi, sadece Türkiye ve T.Kürdistanı boyutunda değil, bölgemiz ve uluslararası boyutta da büyük bir öneme sahiptir. Kürdistan proletaryasının kendi öz politik partisiyle, enternasyonalist temellerde Türkiye proletaryasıyla yarattığı birleşik siyasi güç; proletarya enternasyonalizminin en somut ve canlı örneğini teşkil etmektedir. Bu enternasyonalist tutum ve yapılına; küçük burjuva milliyetçiliği ve şovenizmin, Türkiye ve T.Kürdistanı devrimci mücadelesinde yarattığı olumsuzlukların önlenmesini ve mücadelenin gerçek sınıfsal temellerine oturmasını sağlayacaktır.

Bütün bu ağır ve önemli görevlerin yerine getirilmesinde, Özgür ve Demokratik Kürdistan 'ın ; II.KongresindeTKEP ile varolan birleşik yapılmasını daha da güçlendirerek , Kürdistan'ın ulusal ve sınıfsal kurtuluşuna layık bir öncülük üstleneceğine, Türkiye devrimci mücadelesine değerli katkılarda bulunduğuna ve bundan sonra da bulunacağına olan derin inancımı belirtir, Divan Başkanı, Divan Üyeleri ve Kongre Delegelerini tekrar selamlar, başarılar dilerim.

TÜRKİYE KOMÜNİST EMEK PARTİSİ

MK GENEL SEKRETERİ

TESLİM TÖRE

3 Temmuz 1985

KÜRDİSTAN KOMÜNİST EMEK PARTİSİ İKİNCİ KONGRE ÜYELERİ,

Mücadeleci Yoldaşlar ,

Devrimci selamlar,

İkinci Kongrenizin toplanması dolayısıyla, en içten devrimci selamlarımızı iletir, sevinçle kutlarız.

Emekçiler uğrındaki mücadele yolunuzda; Kürt ulusunun kaderini tayin etme ve faşizme, gericiliğe , siyonizme,ABD emperyalizmine karşı, mücadelenizde üstün başarılar temenni ederiz.

Partilerimiz arasında yapılan olumlu görüşmelerde, partimiz, partinizin mücadelesini yakından izleme olanağını bulmuş ve bu partilerimiz arasındaki mücadele ilişkileri -nin daha da geliştirilmesine katkıda bulunmuştur.

Partinizin, Türkiye Komünist Emek Partisiyle ortaya koyduğu mücadele deneyimini takdir ediyoruz. Kürdistan ve Türkiye'deki devrimci yurtsever güçlerin mücadele birliğine yo açan (Sol Birlik) deneyimin, genel olarak, Kürdistan ve Türkiye'deki ilerici, yurtsever güçlerin birliğini sağlama sı; geliştirmesi ve egemen Türkiye diktatörlük rejimine karşı mücadelenin yükseltilip onun yıkılması ; demokrasi -nin hedeflerinin gerçekleştirilmesi için, pratiğe dönüş -türülmesi gereklidir.

Yoldaşlar,

Kongreniz tehlikeler taşıyan koşullarda toplanmaktadır. Dolayısıyla, özel itina ve sorumluluklar göstermeniz gerekli olmaktadır. Zira bölge çetin bir saldırıyla karşı karşıyadır. Bu saldırılar, daha iyi yarınlar için mücadele eden bölge halklarını hedef alan gerici, faşist, siyonist ABD emperyalizminin, kurtuluşcu halk hareketin, yurtsever kurtuluşcu çizgisinden saptırılıp boğulmasından ve sosyal gelişmelerin engellenmesinden olduğu gibi, aynı şekilde, ABD emperyalizminin, kurtuluşcu halk hareketin, yurtsever kurtuluşcu çizgisinden saptırılıp boğulmasından ve sosyal gelişmelerin engellenmesinden olduğu gibi, aynı şekilde Fılistin Devriminin zayıflatılarak teslimiyetçi çözüm yollarıyla tasfiyesine yönelik plan ve oyunlardan oluşmaktadır.

Bütün bunlar, sosyalist toplum inşasını ve özgürlüğü hedefleyen ülkeleri silahlanma yarışı içersine sokmaya zorlayan, tarihin gidişini durdurma ve sosyal dönüşümleri engellemeye çalışan ABD'nin düşmanca amaçları çerçevesinde gündeme gelen planlardır.

Irak'daki yurtsever hareketlerle (Kürt ve Arab) Bağdat'daki diktatörlüğe ve faşizme karşı mücadelesini aralıksız sürdüren partimiz, Kürdistan Sosyalist Partisi'nin, zulme ve egemenlere karşı zaferimizin kesinliğine olan inancı tamdır.

Komşu İran'a karşı açılan düşmanca savaşın zorunlu bir sonucu olarak bir yıkım başgöstermiştir. Bizler değerli ülkemizi tam olarak savunmak, siyasi, askeri ve ekonomik yıkımdan kurtarmak için mücadele ediyoruz.

Bu ki, ancak, halkımıza musallat olan şimdiki diktatörlük yönetimine karşı mücadele ederek onu yıkmak, kanayan savaşı durdurmak, komşumuz İran'la doğal ilişkiler inşa etmek, ülkemizi yeniden kurmak, halk için tam demokrasiyi ve Kürdistan'a özerk yönetimi gerçekleştirmekle mümkündür.

Partimiz, Kürdistan sosyalist Partisi, halklarımızın sosyal ilerleme, barış, ulusal bağımsızlık ve özgürlük amaçlarına hizmet edecek aramızdaki yoldaşlık ilişkilerini sıklaştırıp geliştirecektir.

Kongrenizin, örgütsel ve fikir birliğine hizmet edecek olumlu, başarılı adımlarla, halkımızın sorunlarına, Kürt ulusuna ve tüm halkların mücadele sorunlarına önemle eğilen kararlarla sonuçlanmasını temenni ediyoruz.

Daha ileri !..

IRAK KÜRDİSTANI SOSYALİST PARTİSİ

DIŞ İLİŞKİLER BÜROSU

18/6/1985

İ-M

Partiya Kara Demokrata Kurd li Sûriyê

P. K. D. K. S.

Ji Kongra duwemîn
ya Partiya Keda Komînistî Kurdîstana Turkiyê re

Silavîn germ bo we em diyarî dîkî, hêvîdarîn jî dîl,
kar û barê kongira we bi rêk û pêk, û biryarên we li gor
raman û hêviyên we bin, li gor daxwaziya gelê Kurd yê bin-
dest û cefakêş bin.

Hevalno,

Em di wê baweriyê de ne ku komserhevbûna xebatên hemû
hêz û partiyên sereşger û pêşverû li Kurdîstana Turkiyê, di
gel qehremaniya gelê me yê Kurd, û digel berfirehbûna be-
lavbûna aydiyolocîya çîna karker wê ber bide, û wê bi hêla
rojîkî nû bi serê gelê me keve.

Di vê çerçewê de, partiya me dibîne ku kar û lebta parti-
ye we roj bi roj bêtirîn dê ci bigre, pêşkeve, û barê we
jiwê wê girantir bibe.

Hevalno,

Bê goman, avakirina pêwendiyên xurt û fireh digel parti
û hêzê çepê netewa serdest li Turkiyê, li ber ronahiya p-
rogrameke bê mij û dûman, kolana tirba faşîzm û nijadperêş
tiya dewleta Turkiyê ye, dîzîkirina rê li pêş xilasiya ge-
lên Turkiyê û Kurdîstanê ye. Di vî warî de, em bawerîn ku
kongira we, eê karîbe tecrûbak ne biçûk şanî tevgera Kurd
li seranserî Kurdîstanê bike, wê hêviya me ewe ku ew ton
tecrûbe di cîyê xwe de be, û jî xebata we û tevgera têkoşî
na gelê Kurdîstanê re bibe hêrs û hêz.

Rola partiya we jî tazîkirina dek û dolabên emperyalîz-
mê û sistema dîktatoriya we di tazîkirina d
mê û sistema dîktatoriya faşîst li Anqerê û daxuyakirina
we jî hindêk siyasî û lînêrînin çewt, digel bir-baweriyên
we di warê naskirin û cudakirina dost û duşmanan de, bi
rastî, cîyê pesn û serbilîndiya we ye. Em we pîroz dîkî
bi girêdana kongirekî duwemîn jî partiya were, û em di we
de dibînin ku hûnê karibin gawek li pêş bavêjin û berê xe-
bata we her dê li pêş be.

- Rojîn li pêş ên sereşgerane.

- Bera bîjî têkoşîna gelê Kurd jî bo pêkanîna mafê
xwe yê çarenûsî

- Bera bişkê pîlanên emperyalîzm, ziyonîzm û kevnepe -
restiyê.

- Bîjî hevkarî û biratiya gelan.

Digel silav û supasiyên me.
Mekteba Siyasî ya

Partiya Kara Demokrata Kurd li Sûriyê

P. K. D. K. S.

4-ê Hezêranê, 1985
(1-M)

